

זוהר לעם

פקודי
חלק ג'

קבלה לעם
www.kab.co.il

תוכן עניינים

3	פקודי
3	היכל עצם השמיים הוד
5	היכל נוגה נצח
9	היכל הזכות גבורה
12	היכל האהבה חסד
13	היכל הרצון ת"ת
21	היכל קודש קודשים
30	שבעה היכלות דס"א
31	היכל ראשון דס"א בור ריק כנגד שטן דיצה"ר
32	היכל שני דס"א שחת כנגד טמא דיצה"ר
33	היכל שלישי דס"א דומה כנגד שונא דיצה"ר
35	היכל רביעי דס"א חובה כנגד טיט הַיָּוֹן, וכנגד אבן מכשול
36	היכל חמישי דס"א שְׂאוֹל כנגד השם ערל
37	היכל שישי רע כנגד השם צלמוות
39	היכל שביעי דס"א שמרי היין
40	עפר מן האדמה
40	קץ כל בשר
40	היכל סוד הקורבן

פקודי

היכל עצם השמיים הוד

511. ההיכל השני עומד באמונה, להתאחד למעלה. נסתר יותר מהראשון. יש בו שלושה פתחים. וממונה עליהם אוּרְפְּנִיָּאל, שפירושו אור הפנים, מפני שעומד בפתח לצד מזרח, הנקרא פנים. הממונה שולט על ג' רוחות העולם, דרום צפון מזרח. דרום, ימין, חסד. צפון, שמאל, גבורה. ומזרח, באמצע, ת"ת, קו המכריע.

512. ג' פתחים לג' צדדים. ב' פתחים סתומים, והפתח שבאמצע פתוח, כמ"ש, וכעצם השמיים לטוהר. שהוא הפתח הפתוח שבאמצע, ת"ת, שנקרא שמיים. הממונה אורפניאל התמנה, ועומד בפתח הפתוח במזרח. ותחת ידו ב' ממונים אחרים, הממונים על ב' פתחים האחרים, בדרום ובצפון, שהם סתומים.

513. כל הנשמות הרוגי ב"ד או הרוגי שאר העמים, נפקדו תחת ידיהם של ג' הממונים, והממונה שעליהם חוקק את צורתם בלבשויו, שהם אש דולק, ומעלה אותם למעלה, ומראה אותם לאדונו. ואז לוקח אותם הקב"ה, וחוקק הרוגי שאר העמים, בלבשויו.

514. והרוגי ב"ד, הממונה מוריד אותם ומכניסם אחר אלו ב' פתחים הסתומים, ששם עומדים ב' ממונים אחרים, ומשם רואות הנשמות כבוד כל אלו שקיימו התורה ושמרו מצוותיו. והם בושים עצמם ונכווים מהחופה שלהם. עד שהממונה שעומד עליהם, פותח להם שער המזרח, ומאיר להם, ונותן להם חיים הנפתחים בשער ההוא. וביד הממונה כוס של חיים מלא אורות, הנקרא כוס תנחומים, כוס של חיים. כי משום ששתו תחילה כוס של מוות, שנהרגו, זכו לזה.

515. הרוגי ב"ד מחמת חטאים, שתו כוס התרעלה, שנהרגו ב' מיתות ב"ד. ומיתתם כפרתם. וע"כ הממונה אורפניאל מכניסם תחילה אחר ב' פתחים הסתומים, שבדרום ובצפון, שהם ב' קווים ימין ושמאל, שמשם הן רואות את הצדיקים הגמורים, הדבקים בקו ימין ועוסקים בתורה, ואת שכרם הטוב. והן מקנאות אותם ונכוות בחופתם. ואז פותח להם שער המזרח, קו האמצעי, המייחד ב' הקווים, ונותן לנשמות כוס חיים תחת כוס התרעלה, ששתו מהקליפות.

516. לטוב, כמ"ש, כוס ישועות אשא. כוס לרע, כמ"ש, כוס חמתו, כוס התרעלה.

517. היכל זה נקרא היכל זוהר, משום שיש בו רוח אורפניאל, זוהר שאינו משתנה, מאיר תמיד רק בלבן שבו, חסד. ועומד באור סתום המאיר מלמעלה, מהיכל השלישי, ובאור המאיר מלמטה, מרוח שבהיכל הראשון, שעלה לכאן. וכשהאור שלמטה, מההיכל הראשון, מכה באור העליון שכאן, מאיר הרוח הזה כראייה שבעין, כאשר מתגלגל, אז מוציא אור הנוצץ והזוהר. אף כך הרוח הזה. ע"כ נקרא ההיכל הזה זוהר.

518. רוח אורפניאל מאיר להיכל הזה ולהיכל ראשון, משום שהרוח שבהיכל הראשון מאיר בגלוי, מהרוח הסתום שכאן. וע"כ הרוח הזה נוסע למעלה ונוסע למטה, כמ"ש, חמוקי ירכיך כמו חֲלָאִים. כי כאן היכל הוד. ונו"ה נקראים ירכיים. ולהיותו אור סתום, נקרא חמוקי, לשון העלם, כמ"ש, דודי חמוק עֵבֶר.

ומה שכתוב, חמוקי ירכיך, בלשון רבים, משום שיש כאן עוד רוח שיצא מאורפניאל, לצד שמאל, ומתקשר עימו. רוח שמאל, הדרניאל, פירושו הוד והדר. ונכללו זה בזה כלולים יחד. והם עצם השמיים, כי כלול מאש ומים, מבי רוחות, ימין ושמאל. שימין מים ושמאל אש.

519. כתוב, כמראה הקשת, אשר יהיה בעין ביום הגשם. הרוח הראשון, אורפניאל, סתום בין למעלה ולמטה, ומאיר כעין חשמל. ולא חשמל ממש, שהוא חיות אש ממללות, כי אין בו דיבור, הארת החכמה. ולפעמים הוא חשמל ממש, בעת שנכלל בהדרניאל, שממנו נמצאים כל אלו השרפים. כי חשמל הוא אותיות, חיות אש ממללות, וכן חיות נמצאות ואינן נמצאות. חיות שלעיתים חשות ולעיתים ממללות. וע"כ הוא חשמל.

520. אורפניאל, בו נודעים חיים לעולם. כשהעולם נידון לטוב, אז מאיר הרוח הזה, וכל החיים והשמחה נמצאים, כי כיוון שיוצא הזכות, והדינים נמחקים ומאירים, אז מאיר הרוח הזה. כמ"ש, באור פני מלך חיים. שכן אותיותיו של אורפניאל.

515. כעין זה יש בס"א, בהיכל הטומאה, ממונה אחר, ובידו כוס התרעלה, כוס חמתו. כמו שיש יין ויש יין, גם כאן, יש כוס ויש כוס. זה לטוב וזה לרע. יין לטוב, כמ"ש, ויין שִׁמְח ללב אנוש. יין לרע, כמ"ש, ויין חֲמַר מלא מִסַּךְ. כוס

511. ההיכל השני עומד באמונה, להתאחד למעלה. נסתר יותר מהראשון. יש בו שלושה פתחים. וממונה עליהם אוּרְפְּנִיָּאל, שפירושו אור הפנים, מפני שעומד בפתח לצד מזרח, הנקרא פנים. הממונה שולט על ג' רוחות העולם, דרום צפון מזרח. דרום, ימין, חסד. צפון, שמאל, גבורה. ומזרח, באמצע, ת"ת, קו המכריע.

512. ג' פתחים לג' צדדים. ב' פתחים סתומים, והפתח שבאמצע פתוח, כמ"ש, וכעצם השמיים לטוהר. שהוא הפתח הפתוח שבאמצע, ת"ת, שנקרא שמיים. הממונה אורפניאל התמנה, ועומד בפתח הפתוח במזרח. ותחת ידו ב' ממונים אחרים, הממונים על ב' פתחים האחרים, בדרום ובצפון, שהם סתומים.

513. כל הנשמות הרוגי ב"ד או הרוגי שאר העמים, נפקדו תחת ידיהם של ג' הממונים, והממונה שעליהם חוקק את צורתם בלבשויו, שהם אש דולק, ומעלה אותם למעלה, ומראה אותם לאדונו. ואז לוקח אותם הקב"ה, וחוקק הרוגי שאר העמים, בלבשויו.

514. והרוגי ב"ד, הממונה מוריד אותם ומכניסם אחר אלו ב' פתחים הסתומים, ששם עומדים ב' ממונים אחרים, ומשם רואות הנשמות כבוד כל אלו שקיימו התורה ושמרו מצוותיו. והם בושים עצמם ונכווים מהחופה שלהם. עד שהממונה שעומד עליהם, פותח להם שער המזרח, ומאיר להם, ונותן להם חיים הנפתחים בשער ההוא. וביד הממונה כוס של חיים מלא אורות, הנקרא כוס תנחומים, כוס של חיים. כי משום ששתו תחילה כוס של מוות, שנהרגו, זכו לזה.

515. הרוגי ב"ד מחמת חטאים, שתו כוס התרעלה, שנהרגו ב' מיתות ב"ד. ומיתתם כפרתם. וע"כ הממונה אורפניאל מכניסם תחילה אחר ב' פתחים הסתומים, שבדרום ובצפון, שהם ב' קווים ימין ושמאל, שמשם הן רואות את הצדיקים הגמורים, הדבקים בקו ימין ועוסקים בתורה, ואת שכרם הטוב. והן מקנאות אותם ונכוות בחופתם. ואז פותח להם שער המזרח, קו האמצעי, המייחד ב' הקווים, ונותן לנשמות כוס חיים תחת כוס התרעלה, ששתו מהקליפות.

521. וכשנידון העולם בדין, אז ס"א שולט ומתקיף, והרוח אורפניאל נגנו ונחשך. ואז עומד כל העולם בדין, ונידון. והכול תלוי ברוח הזה. והסימן, שפחד הדינים מורגש בברכיים, נו"ה. וההיכל הזה הוא היכל הוד.

522. פה נמצאים כל המלבושים של נשמות הצדיקים, העולות להיראות לפני אדון, ולעמוד לפניו. כשהנשמה עולה ומגיעה להיכל הזה, מזדמן הממונה על הלבושים, צדקיאל, שפירושו צדק. כי בזמן שהאדם עושה מצוות התורה בעוה"ז, כפי שהשתדל בעצמו, והתייגע בקיומם, כך נעשה לו בהיכל הזה למעלה מלבוש, להתלבש בו בעולם ההוא.

523. כשהנשמה עולה, הממונה לוקח הלבוש שלה, ומגיע לנהר דינור, שהנשמה צריכה להתרחץ ולהתלבן שם. ולפעמים טובעת שם הנשמה ונשרפת, ואינה עולה משם כל היום עד הבוקר. שאז מתעורר הרוח מצד דרום, ואז עומדות הנשמות, ומתחדשות, ומזמרות, כמו המלאכים שעוברת ממשלתם ונשרפים ועומדים ומתחדשים כבתחילה.

524. אם הנשמה זוכה ועולה, הממונה צדקיאל לוקח את הנשמה, ומלבישה בלבוש, ומיתקנת בו, ועולה לקורבן ע"י המלאך מיכאל הכהן, לעמוד תמיד כל הימים לפני עתיק יומין. אשרי חלקה של הנשמה הזו, העומדת וזוכה לזה.

525. ועל הכול התמנה הרוח אורפניאל, השולט על ההיכל הזה. כשנכלל רוח ברוח, אורפניאל בהדרניאל, ומכים זה בזה להיכלל יחד, נבראו השליטים האחרים שהתמנו על העולם. הם השרפים של שש כנפיים, המקדשים לאדונם ג"פ ביום. והם המדקדקים עם הצדיקים כחוט השערה, ועומדים להעניש בעוה"ז ובעוה"ב. ולאלו המזולזלים באדם שלמדו ממנו אפילו דבר אחד בתורה, ואינם נוהגים בו כבוד. ולכל אלו המשמשים עם מי שלמד שישה סדרי משנה, ליחוד הייחוד של אדונם.

526. כשמתיישבים רוח ברוח, אורפניאל בהדרניאל, ומאירים ביחד, יוצא מהאור ההוא חיה, יופיאל, השולטת על השרפים, וארבע חיות תחתיה, שפניהם פני נשר. יופיאל עומד בכל סודות החכמה, וכל אלו מפתחות החכמה נמצאות בו.

527. חיה זו עומדת לתבוע שכר מהקב"ה, לתת לכל אלו הרודפים אחר כל בעלי חכמה. ואפילו אחר כל אדם, ללמוד חכמה לדעת את אדונם, ולתת שכר לבני אדם, הרודפים אחר חכמה, לדעת את ריבונם.

528. כשאדם נפטר מהעוה"ז, חיה זו יוצאת על ד' שרפים מעופפים, ומעופפים לפניו, ואינה עוזבת

כל אלו מעוררי דין ומשפט להתקרב אליו. וכמה הם שליחי השלום מסביב לו. ואלו השרפים, כשנוסעים ונראים, נכנעים אלו הנחשים השרפים, היוצאים מהנחש, שגרם מוות לכל העולם.

529. חיה הקדושה הזו עומדת, וכשהנשמה עולה ומגיעה אליה, היא שואלת הנשמה בחכמת אדונה. וכפי החכמה שרדפה אחריה והשיגה, כך נותנים לה שכרה. ואם האדם היה יכול להשיג חכמה, ולא השיג, דוחים הנשמה לחוץ, ואינה נכנסת, ועומדת תחת ההיכל בבושה. וכשמרימים כנפיהם השרפים שמתחת החיה, אז כולם מכים בכנפיהם, ושורפים הנשמה. ונשרפת, ואינה נשרפת, ועומדת, ואינה עומדת, ומאירה, ואינה מאירה. וכך דנים אותה בכל יום.

530. ואע"פ שיש לה מעיט, דוחים אותה לחוץ. משום שאין שכר בעולם ההוא, כמו לאלו שמשתדלים בחכמה, להסתכל בכבוד אדונם. ואין שיעור לשכר היודעים חכמה להסתכל בכבוד אדונם. אשרי חלקם בעוה"ז ובעוה"ב. כמ"ש, אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.

531. הרוח אורפניאל שולט על הכול, הכול כלולים בו, הכול מסתכלים אליו. החיה הזו, יופיאל, שולטת על ארבע חיות אחרות, וארבעה גלגלים מסתכלים לכל צד: למזרח, לצפון, לדרום, למערב.

לכל גלגל שלושה עמודים. הגלגל שלצד מזרח, ת"ת, חניאל, מלשון חן. הגלגל שלצד צפון, גבורה, קרשיאל, מלשון קרישה, שמצד שמאל האורות נקשרים, קופאים. הגלגל שלצד דרום, חסד, עזריאל, מלשון עזרה. הגלגל שלצד מערב, מלכות, עניאל, מלשון עני, כי המלכות אין לה מעצמה כלום, והיא ענייה. אלו ג' עמודים שבכל גלגל, מסתכלים לאמצע, ת"ת, משום שהאמצעי נושא אותם וכולם נוסעים בזכותו. כי לולא קו האמצעי, היו חשוכים בלי אור.

532. העומדים באמצע, ת"ת, כולם ממונים לומר שירה. אלו שבימין, חסד, אומרים שירה, ועולה הרצון למעלה, ואומרים קדוש. אלו שבשמאל, גבורה, אומרים שירה, ועולה הרצון למעלה, ואומרים, ברוך, כי קדוש הוא למעלה, בחג"ת, וברוך הוא למטה, במלכות. וע"כ העומדים למעלה לצד ימין, לוקחים קדושה, ומתחברים בקדושה, בכל אלו היודעים לקדש לאדונם בייחוד החכמה. ואלו העומדים בשמאל, לוקחים קדושה, ומתחברים באלו שאינם יודעים לקדש לאדונם כראוי. וכולם כלולים בייחוד, ומתקשרים זה בזה, עד שכולם נעשים קשר אחד ורוח אחד.

533. ממקום זה יונקים כל בעלי החכמה, העומדים לדעת במרָה או בחלום. משום

החלום והמראה, שיניקתם למעלה בהיכל הוד, אבל אינה מתגלה להם, אלא ע"י מדרגה שמבחוץ להיכל, שהיא המלכות שבהיכל הראשון, התחתונה ממנו. משום שהדבר יוצא מהיכל הוד, והדבר מגיע עד הממונה, העומד על שער ההיכל הזה, ומשם לממונה אחר שתחת ידיו, וכן עד שמגיע אל המלכות שבהיכל הראשון. וכשמגיע הדבר אל האדם, כמה התערבו בדבר, וע"כ אין הדבר מצוחצח כראוי.

536. כשמתחברים ארבעה גלגלים בארבעה עמודים שבאמצע, שלכל גלגל ג' עמודים, ימין שמאל ואמצע, אז נקראים כולם חמודות, והם בעלי המראה. כי הארת החכמה היא החמדה, אינה מגולה בגלגלים שמחזה ולמעלה, אלא רק בעמודים שמחזה ולמטה. ועיקר הגילוי באמצעי שבהם. וע"כ אין הגלגלים משפיעים לבעלי המראה, זולת בהתכללות עם העמודים האמצעים. משום זה בְּזַק שולטת עליהם ונקרא דניאל איש חמודות. אשריהם היודעים סודות אדונים, ללכת בדרך אמת בעוה"ז ובעוה"ב.

היכל נוגה נצח

537. היכל נצח עומד באור עליון יותר על כל הראשונים. בהיכל זה עומדים ארבעה פתחים:

542. סגדיאל, כשלוקח הכתב מצד ממונה העומד בפתח הראשון, פותח פתח אחד לצד החושך, שנקרא בור שחת, שהם ב' היכלות הראשונים דס"א, ושם אלף ורובה ממונים מוכנים לקחת אלו הכתבים. והממונה הזה סגדיאל עליהם. ואז הכרוזים יוצאים. וכמה מעוררי דין משוטטים בעולם, והדין הזה נשלם. וע"כ הממונה מלכיאל עומד לעיין בכתבים ולתקן משפטי הכתבים מטרם שהם יוצאים מהפתח הזה. ופתח זה הוא בצד דרום.

אלף ורובה, כמ"ש, ייפול מצידן אלף ורובה מימינן, אלדך לא ייגש. שמצד הדינים דמלכות הממותקת, הוא אלף, שאפשר להפילם לגמרי, אם זוכים. ומצד הדינים דמלכות דמידת הדין הקשה, הוא רובה, שאותם אי אפשר להפיל, אלא להרחיקם, שלא ייגשו להזיק.

543. הפתח השני, החיים והמוות תלויים בו, משום שבפתח הזה חותמים חתימות בכל הכתבים, היוצאים מב"ד. כאן, שהכתבים ניתקנו כראוי, משמש גזריאל שלוקח הכתבים וחותרם.

544. הממונה העומד על הפתח הזה, עזריאל. וכל פתח נקרא ע"ש הממונה שהתמנה עליו. תחת שליטת עזריאל ב' משמשים, סנוריא ופדיאל,

שהנביאים יונקים מלמעלה, מנו"ה דז"א דאצילות. ובעל החלום או המראה יונקים מכאן, מהיכל הוד. וכשמתחבר היכל הוד במקום שלמעלה, בנו"ה דז"א, אז יונקים הנביאים מלמעלה ומלמטה בקשר אחד.

534. ומשום זה יש משל בדברי הנביאים, שאין נבואתם מצוחצחת כראוי, כמו שהיה במשה, שהיה צחצוח בנבואתו לגמרי, משום שהאור יצא מלמעלה, מבינה, מהמקום שכל האורות יוצאים משם, ומגיע למדרגתו, ת"ת דאצילות, ומשם ינק משה נבואתו והאיר. מה שלא היה כזה לשום אדם, ולכל שאר הנביאים. ואלו בעלי החלום ובעלי המראה יונקים מלמטה, מהיכל הוד, בלי החיבור דנו"ה דז"א שלמעלה, וע"י מדרגה תחתונה, המלכות, שהיא מבחוץ, בהיכל הראשון.

535. כמו במדרגת הנביאים שלמעלה, המקבלים מנו"ה דז"א, אין הנביאים רואים אותו, מנו"ה דז"א, אלא ע"י מדרגה אחרת תחתונה, המלכות דאצילות. אף כאן, בעלי

537. היכל נצח עומד באור עליון יותר על כל הראשונים. בהיכל זה עומדים ארבעה פתחים: לדרום, למזרח, לצפון, למערב, כנגד חו"ב תו"מ. בכל פתח ממונה אחד.

538. בפתח הראשון עומד הממונה מלכיאל, ושולט על כל הכתבים של פסקי הדינים, היוצאים מב"ד של המלך לדון העולם. שני סופרים תחת ידו, מימין ומשמאל. קבלת אחוריים דמוחין, מכונה חקיקה או כתיבה. המלאך מלכיאל מתקן אותם, שיהיו ראויים למוחין הפנים. ואם אינו מתקנם, אז המקבל אותם נופל לגיהנום, מחמת הדינים שבהם.

539. למלכיאל ניתנים הכתבים, לתקן אותם, מטרם שיוצאים מהשער הזה לחוץ, ויהיו נמסרים בידי ממונה שבהיכל הראשון. כי מעת שנמסרו בידי ממונה שבהיכל הראשון, הרי יצאו משם, ואין רשות להחזירם לתקן אותם.

540. כי מיד מזדמן ממונה של הס"א, בעל דין הקשה החזק שאינו מרחם, סגדיאל, על שער שבהיכל אחר של הס"א, שהוא גיהנום. וכמה מעוררי דין ומשפט ממונים לשוט בעולם ומוכנים לעשות דין.

541. משום זה עומד מלכיאל לעיין בפסקי דין, וב' סופרים, שְׁמִישִׁיאל וקמואל, סופרים לתקן את הכתבים. כי באלו ההיכלות שבס"א, התמנו ממונים יודעים, בהיפוך מאלו הממונים

לעולם. מ-20 שנים ולמעלה נידון האדם מב"ד של המקום, שנקרא זכות, ההיכל הרביעי, והוא בעצמו בא לב"ד, ובעונותיו עצמו נידון, ונמסר בידי נחש, מלאך המוות.

552. משום שמעשרים שנים ולמטה, עד 13 שנים, רוח אגיריסון הנמצא בו, כנחש הולך אחריו, משום שלא נשמר כראוי מחטא בהיותו ילד קטן, וראה בו סימן שיתקלקל אח"כ. וזה נלקח בלי רשות. וע"ז כתוב, ויש נספה בלא משפט. וכתוב, והנה טוב מאוד, שזה מלאך המוות, משום שהקדים אותו ליטול נשמתו, מטרם שיתקלקל אח"כ. והממונה קפציאל העומד על הפתח הזה, מכניס נשמתו ומעלה אותה למעלה.

553. מ-13 שנה ולמטה, נידון על חטאיו של אביו, ונמסר בידי אסכרה. והיכל דקדושה לעומת היכל דס"א, זה בהיפוך מזה, והפתח הזה בצד צפון.

554. הפתח הרביעי עומד לרפואה, עומד בו הממונה פדיאל, מלשון פדיון, שהתמנה על כל הרפואות שבעולם, ולהכניס התפילות של בעלי מכאובים, מחלות וצער, שעולה עם תפילות אלו, ומכניסם לפני הקב"ה.

555. וזהו מלאך מליץ אחד מני אָלֶף. משום שהם אָלֶף, העומדים על הפתח הזה, ופדיאל הוא אחד מהם. וכתוב, ויחננו ויאמר, פְּדֵיהוּ מִכַּדְת שְׁחַת מצאתי כופר. כי עולה בתפילה ונעשה מליץ טוב על האדם, ומזכיר זכותו, שעשה לפני המלך הקדוש. זהו העומד תמיד לטוב. ע"כ כל הרפואות נמצאים בפתח הזה, אשר פדיאל ממונה עליו. פתח זה הוא לצד מערב. ומשום זה אלו ארבעה פתחים נמצאים בהיכל הזה, כי לכל אחד תפקיד מיוחד.

556. בהיכל הזה עומד ושולט רוח שנקרא נוּגָה. כל זיו וכל השתוקקות נמצאים בו. רוח זה עומד לכל אלו, שיש להם חלק לעוה"ב. הוא מעטר אלו הנשמות בזיו כבוד, כדי שיידעו כל אלו הרוחות שבהיכלות אחרים, שזהו בן עוה"ב, ותעבור בכל ההיכלות, ולא יהיה מי שימחה בידה.

557. רוח זה טהור וברור יותר מתחתונים ממנו. שמו זְהִרְיָאֵל, כי נמשך בו משמן משחת קודש, שנמשך מעוה"ב, בינה, ומשמן זה התגדל וצמח. וזהו נר. כמ"ש, ערכתני נר למשיחי. משום שזהו המערכה להדליק הנרות מלמטה למעלה, כששורה עליו האור הנמשך מלמעלה, מבינה. כי זהו ערוך בעת שנכללו בו כל אלו התחתונים שלמטה, כשהיכלות התחתונים עולים אליו, ואז כתוב, ערכתני נר.

558. וכשהרוח הזה ערוך ומסודר בכל אלו התחתונים שעלו אליו, ומאיר, אז מוציא ממנו

מימין ומשמאל, בזה שבימין תלויים חיים, ובה שמשאל תלוי מוות. שני חותמות בידיהם, חותם חיים וחותם מוות. אם מקבל תיקון קו האמצעי, שהחכמה תאיר מלמטה למעלה, נחתם לחיים. ואם לא, מתעורר עליו מדה"ד דמנעולא ונחתם למוות.

545. הפתח הזה סתום כל ששת הימים, ובשבת וביום החודש נפתח, להראות חיים בחותם, שתלויים בו חיים. משום שבשבת ובחודש, החותם של חיים מתקיים בהם.

546. ביוה"כ, שישראל עומדים בתפילות ובבקשות ומשתדלים בעבודת אדונם, הפתח הזה סתום עד תפילת המנחה. כיוון שתפילת המנחה עוברת מב"ד שבהיכל הזכות, יוצא אוויר אחד, והפתח נפתח, והממונה שבהיכל הזה עומד, ואלו ב' המשמשים, מימין ומשמאל, חותמות החיים והמוות בידיהם, וכל כתיבי ב"ד שבעולם לפניהם. ואז הם חותמים הן לחיים והן למוות. וזהו פתח שבמזרח, קו האמצעי.

547. פתח שלישי, פתח העומד לדעת אלו שדין יעבור אליהם, למחלות, למכאובים, לעניות, שהוא דין שאינו עומד למוות. כשהשער של הפתח הזה סגור, אז נרשם הדין על האדם, שאין מחזירים אותו, חוץ מאשר בכוח תפילה חזקה, ותשובה שלמה. כמ"ש, יסגור על איש ולא יפתח. פתח זה הוא קו שמאל, שנמשכים ממנו דינים. אבל נבחנים למחלות ולמכאובים, ואין בהם מיתה. והרפואה שלהם היא בפתח ד', ששם המלכות, המתוקנת לקבל מלמטה ולמעלה.

548. הממונה העומד על הפתח הזה, קפציאל, כדי לסגור הפתח על האדם הראוי לעונש, שלא יתקבל בתפילה עד שישוב בתשובה לפני אדונו.

549. בזמן שנגזר דין על בניו שלא חטאו, שהם הילדים הקטנים, הממונה עיריאל, המשמש תחת קפציאל, יוצא ומכריז לצד שמאל, עד שמתעורר רוח אחד פגום, אֶסְפָּרָה, שנברא במיעוט הירח, העומד על המדרגה הרביעית שבהיכל השלישי שבצד הטומאה. והוא ממונה על המיתה של התינוקות, ומתראה להם כאישה המגדלת ילדים, ואוחזת בהם והורגת אותם.

550. הנשמה של התינוק עולה והממונה מעלה אותה לממונה העומד על ההיכל הרביעי, שמגדל הנשמות ומשתעשע בהן, ומעלה אותן להיראות לפני המלך הקדוש בכל שבת ובכל ר"ח, ונראות לפניו, ומתברכות ממנו. ובשעה שהרוגו שולט, מסתכל בהן הקב"ה ומרחם על העולם.

551. וכל הילדים, שלא השלימו שנותיהם עד 13 ויום אחד, כולם נמסרים לממונה עיריאל. מ-13 שנים עד 20 שנים נמסרים לרוח אגיריסון, היוצא מהנחש הערום, יצה"ר, שגרם מוות

אבן נגף, צור מכשול. דקדושה נקרא: אבן בוחן, פינת יקרת, צור ישראל. והכול עומד זה כנגד זה.

565. מההיכל השלישי שבס"א יוצאים ב' רוחות אף וקמה. משני אלו יוצאים כל השליחים ההולכים להטות בני אדם מדרך האמת. ואלו הם העומדים ומקדימים על בן אדם, ההולך לדרך מצוה, כדי להפריע לו. ואלו האופנים עומדים כנגדם, כדי להגן על האדם, שלא ייזק מהם. מאלו ב' רוחות ירא משה, כשירד מההר. כמ"ש, כי יגורתי מפני האף והקמה.

566. באמצע ההיכל הזה יש מקום אחר, העומד למעלה למעלה, בארבעה פתחים לארבעה רוחות העולם. עשרה ממונים על כל פתח, וממונה אחד עליהם. והממונה הזה כלול באור אהדיאל. ואלו הם אופן בתוך האופן, משולבים זה בזה.

567. ארבעים ממונים אלו מקבלים דין מהיכל הזכות, להכות לנשמה הזו שחטאה, וצריכים להכותה. ואלו עומדים בלהבות אש אל אלו הנשמות. ופורחים לחוף מההיכל הזה, ומכים הנשמה הזו. והנשמה עומדת בניזיפה בחוף כל אלו הימים שנגזרו עליה, ואינה נכנסת אל הפרגוד, למחיצת ההיכל.

568. ארבעים ממונים האלו עומדים ונוזפים ומטילים חרם על כל אלו שהוציאו מפייהם דבר שאינו צריך, ותכף הוציאו מפייהם מילה קדושה של תורה. ומטנפים פיהם בה. ואלו עומדים ומחרימים אותם, ועומדים בחרם הזה ארבעים יום, שתפילתם אינה מתקבלת.

569. וכן לכל אלו שחטאו חטאים כאלו שצריכים לזנוף בהם. יוצאים עשרה כרוזים בכל יום, ומכריזים בכל הרקיעים ובכל הצבאות ובכל מחנות המלאכים, היזהרו מפלוני שהוא נזוף על חטא פלוני שעשה. עד שחוזר בתשובה לפני אדונו.

570. כששב בתשובה על אותו חטא, מתאספים אלו ארבעים ממונים ומתירים אותו מהניזיפה. ואז מכריזים עליו, הותר הניזיפה מפלוני. מכאן ולהלאה התפילה נכנסת. וכל עוד שלא שב, הוא נזוף למעלה ולמטה, והשמירה מאדונו הוסרה ממנו. ואפילו בלילה, כשנשמתו מסתלקת ממנו ורוצה לעלות למעלה, נשמתו נוזפה, שסותמים מפניה כל שערי השמיים, ואינה עולה, ודוחים אותה לחוף.

571. האופן הזה הממונה על אלו ארבעים הממונים, כשהוא נוסע, מגיע למקום שנקרא תא הַצִּים. וכשנכנס, נכנסים עימו ארבעים הממונים שעל ד' פתחים, ומעלים כל אלו מגני הזהב. ואלו הם מלאכים, הנקראים חשמלים, והם מגנים וחרבות רומחים, הרצים להגן על ישראל משאר האומות. ולעשות בהם מלחמה, ולנקום בהם לפי שעה, בלי אריכות זמן.

אור אחד אַהְדִיאל, הכלול ברוח זהיראל. אהדיאל עומד תחת הרוח זהיראל, למשווח לכל הנשמות העולות, שיש להם חלק בעוה"ב, וראויות לעלות למעלה.

559. כי כשהנשמה עולה, נכנסת תחילה בהיכלות התחתונים, בהיכל לבנת הספיר, ובהיכל עצם השמיים, היא רשומה בכ"ב (22) אותיות התורה, שנרשמו בנשמה זו. וכשהנשמה זוכה לעלות להיכל זה, ועומדת לפני רוח זהיראל, הממונה אהדיאל מושח אותה, ועולה ונכנסת בנהר דינור, ועולה משם ונקרבת לקורבן, לעמוד תמיד לפני עתיק יומין.

560. האור אהדיאל כלול מג' אורות, משום ששמן המשחה, שהוא אור הבינה שמשם יצא, נכלל בג' גוונים, שהם ג' קווים. וכשאר זה נוצץ, מתנוצצים ממנו כ"ב אורות, כנגד כ"ב אותיות התורה, הרשומות בנשמה זו. ואלו כ"ב אורות ממונים ומשמשים, העומדים עם אהדיאל, וכולם נקראים ע"ש האור אהדיאל, וכולם נכללים בו. האור אהדיאל עם כל כ"ב האורות נכללים ברוח זהיראל, והרוח הזה כלול באהדיאל. ומסתכל להתיישב בהיכל הרביעי.

561. הרוח זהיראל, כשנכלל מהאור אהדיאל ומכ"ב אורות, כשדוחקים בזיווג דהכאה, להתנוצץ, יוצאת מהם חיה אחת קדושה, כלולה בשני גוונים אריה ונשר, שהתמזגו לצורה אחת אַהִיאל.

562. חיה הקדושה הזו, כשמגיע בה האור מרוח העליון זהיראל, יוצאים ארבעה אופנים כלולים בכל הגוונים, שנא"ן, הנקראים, הַדְרִיאל, הַהְדְרִיאל, אַהְדִּירָא, אַסִּימוּן. כל אלו בשמונה כנפיים, והם הממונים על כל צבאות השמיים עורכי מלחמה. כי לא נמצאת מלחמה בעולם, או שתיעקר מלכות ממקומה, עד שצבאות השמיים והכוכבים של שאר רקיעים, מראים כולם המלחמות והמריבות אלו באלו. ואלו ארבעה אופנים עומדים עליהם לארבע רוחות העולם.

563. אלו ארבעה אופנים, כשנוסעים לערוך מלחמות, נוסעים מהיכל של מעלה, הרביעי, ששם ב"ד, הנקרא זכות. מהזיעה שלהם מוציאים כמה צבאות ומחנות מלאכים, שאין להם מספר. וכולם עומדים תחת אלו האופנים.

564. מהם עומדים על אמירת שירה, ומהם שליחים לעולם. כנגד אלו השליחים שלצד הטומאה, שיוצאים מההיכל השלישי שלה, ומקטרגים על העולם להרע. ואלו השליחים שבהיכל הזה, נמצאים כנגדם, שלא ישלטו על העוסקים בתורה. כמ"ש, כי מלאכיו יצווה לך לשמור. וכתוב, על כפיים יישׂאונך פן תיגוף באבן רגלך. זהו אבן נגף, צור מכשול. דטומאה נקרא:

572. ומשום זה נקרא תא הרצים, מקום שהם רצים. כי רצים וממהרים ללחום ולנקום נקמות. והם כנגד רצים אחרים, הרצים להרע ולהחליש המולות של האדם, כדי לשלוט עליהם. כמ"ש, הרצים יצאו דחופים. כי יש רצים מצד הקדושה, ויש רצים מצד הסי"א. ובגללם, או, והעיר שושן צהלה ושמחה, או, והעיר שושן נבוכה. אם מקדימים הרצים דקדושה שכאן, העיר שושן שמחה. ואם מקדימים הרצים דסי"א, העיר שושן נבוכה.

580. כתוב, וחברך חברך. החבר ההוא, מי שהולך אחר הסי"א, ועושה כשפים, מושך על עצמו רוח טמא, ומתחבר בהתחברות של החבר הרע, ושורה בהתחברות עימו החבר ההוא, איש משחית. ונקרא חבר, משום שבשעה שאדם נולד, מתחבר עימו הסי"א, יצה"ר, והוא נמצא חבר עימו תמיד. ואח"כ נהפך אליו החבר, לאיש משחית.

581. וכך יש חבר טוב בצד הקדושה בצד הימין, שעושה טוב עם האדם בעוה"ז ובעוה"ב. ואלו מלאכים חברים עומדים תמיד על האדם בהתחברות אחת להצילו ולהגן עליו, ולהיות עימו חברים לקדש שמו של אדונם, ולזמר ולשבח לפניו תמיד.

582. מאלו י"ב השרפים, בבי' גוונים, יוצאים ארבעה עמודים אחרים הסומכים לאלו י"ב השרפים, בבי' גוונים, שהם חברים. ואלו ד' עמודים, עומדים כנגד אלו, המייעצים עצה להרע לצדיקים, אע"פ שעוד אינם עושים, ועולים ומודיעים הדבר למעלה, ומבטלים העצה ההיא. ונקראים אראלים. ואע"פ שכולם התמנו לזה, מ"מ כל אחד התמנה ונפקד על דברים ידועים מיוחדים. ותחת אלו יש מלאכים שאין להם חשבון.

583. אלו ארבעה אראלים עומדים לארבע רוחות העולם, וכל אחד עומד להשגיח על ישראל. ונקראים חרכים. כמ"ש, מציץ מן החרכים. וי"ב השרפים נקראים חלונות. השמות של החרכים הם עינאל עיריה עריאל יהיאל. עינאל עומד לצד מזרח, להשגיח על אלו שעושים מע"ט. ועל כל אלו החושבים מחשבת מצווה, אע"פ שאינם יכולים לעשות.

584. עיריה עומד לצד דרום, להשגיח למנחמים את העני, או שליבם מצטער עליו, אע"פ שאינם יכולים לתת לו. ולאלו שהולכים בדרך מצווה. ולאלו שעושים חסד עם המתים. והוא מקיים חסד של אמת. וזה התמנה להזכיר אותו למעלה, ולחקוק צורתו למעלה, להביאו לעוה"ב.

585. עריאל עומד לצד צפון, להשגיח לאלו שחשבו לעשות רע ולא עשו, או רצו לחטוא ובאו לעשות העבירה, והתגברו על יצרם ולא עשו.

572. ומשום זה נקרא תא הרצים, מקום שהם רצים. כי רצים וממהרים ללחום ולנקום נקמות. והם כנגד רצים אחרים, הרצים להרע ולהחליש המולות של האדם, כדי לשלוט עליהם. כמ"ש, הרצים יצאו דחופים. כי יש רצים מצד הקדושה, ויש רצים מצד הסי"א. ובגללם, או, והעיר שושן צהלה ושמחה, או, והעיר שושן נבוכה. אם מקדימים הרצים דקדושה שכאן, העיר שושן שמחה. ואם מקדימים הרצים דסי"א, העיר שושן נבוכה.

573. בהיכל עומדים אלו כנגד אלו, קדושה כנגד סי"א. משום זה הרצים שכאן מגנים על הכול. כשעולים ונכללים אלו באלו, יוצא אוויר אחד מלמעלה, ונעשו כולם מגן אחד. כמ"ש, אנוכי מגן לך.

574. י"ב (12) גלגלים המסובבים בהיכל הזה, הנקראים שרפים, בשני גוונים לבן ואדום, רחמים ודין. הם העומדים להשגיח תמיד על בעלי הצער, ששאר העמים מצערים אותם ומצרים להם. ונקראים חלונות. כמ"ש, משגיח מן החלונות.

575. ואלו עומדים להסתכל על אלו שמתפללים תפילתם, ומקדימים לבית הכנסת להסיפך מאלו עשרה ראשונים. אז עולים השרפים וכותבים אותם למעלה, משום שעשרה ראשונים נקראים חברים אליהם. כמ"ש, חברים מקשיבים לקולך השמעני.

576. אשרי הצדיקים שיודעים לערוך תפילתם כראוי, משום שכאשר תפילה זו מתחילה לעלות, אלו המלאכים עולים עם תפילה זו, ונכנסים ברקיעים ובהיכלות, עד השער של פתח העליון, ונכנסת תפילה להתעטר לפני המלך.

577. כל אלו המתפללים תפילות, ומקדשים לאדונם ברצון שלם, תפילה זו צריכים להוציאה מן המחשבה וברצון הדיבור והרוח. אז מתקדש שמו של הקב"ה. וכשהתפילה מגיעה למלאכים, שהם חברים, כולם לוקחים תפילה והולכים עימה עד ההיכל הרביעי, בפתח אשר שם. ואלו המלאכים משבחים להקב"ה, בזמן שישראל מתפללים תפילות ומקדישים להקב"ה. ביום, אלו הם הממונים שביום שהתמנו לשבח יחד עם ישראל, להיות עימם חברים. ובלילה הם חברים באלו האחרים, האומרים שירה בלילה.

578. כתוב, וגזל אביו ואימו, ואומר אין פשע, חבר הוא לאיש משחית. משום שמונע ברכות מהקב"ה, שהוא אביו. כמ"ש, שאל אביך ויגדך. וכתוב, ישמח אביך.

579. חבר הוא לאיש משחית. איש משחית זה שפגם את הלבנה, מלכות. הסי"א, שנקרא איש התפוכות, איש לשון, איש יודע ציד, איש שדה.

ומכריו בכל הרקיעים, ואומר, קול דודי, הנה זה בא, ואומר, משגיח מן החלונות, מצץ מן החרכים.

590. ואז יודעים הכול, כי הקב"ה מרחם על ישראל, ואומרים, אשריהם ישראל, שיש להם עצה בארץ לתקוע בשופר, כדי לעורר רחמים למעלה. אז כתוב, אשרי העם יודעי תרועה. יודעי תרועה, ששוברים התרועה, דין קשה, שהכול נידונים בה. אשרי הם ישראל בעוה"ז ובעוה"ב, משום שיודעים דרכיו של הקב"ה, ויודעים ללכת בדרכיו, ולייחד הייחוד כראוי.

591. אלו החלונות, השרפים, ואלו החרכים, האראלים, עומדים כולם לייחד כל התפילות העולות מלמטה למעלה, ולהשגיח בהן להביאן לפני הקב"ה. וע"כ כל בית כנסת שאין בו חלונות, אינו מקום להתפלל בו כראוי.

592. כי בית הכנסת למטה כנגד בית הכנסת שלמעלה. בית הכנסת למעלה יש בה חלונות, אף כך למטה. כי למעלה, בבית הכנסת הגדולה, ההיכל, יש בה י"ב חלונות עליונים, י"ב שרפים, אף כך בית הכנסת התחתונה. והכול עומד זה כנגד זה. משום שהעולמות עומדים אלו כנגד אלו, שנחתמים זה מזה, וכל מה שבחזותם, יש בנחתם ממנו. והקב"ה, מתעלה כבודו בכל. וע"כ, ביום רעה ימלטהו ה'. שפירושו, כששולט צד הרע, ע"י החלונות והחרכים ימלטהו ה'.

593. כעין זה הממונה יהיראל עומד על המרחמים על העני. כמ"ש, אשרי משכיל אל דל. דל הוא עני. ומשום זה הכול נמצא בהיכל זה. והיכל זה נכלל בהיכל הרביעי, ששם הגזרות והדינים לכל. אשרי חלקו של מי שיודע גזויו של אדונו, לייחדו ולקדש שמו של אדונו תמיד, לזכותו בעוה"ז ובעוה"ב.

היכל הזכות גבורה

594. אחר שבשמאל, שלוקח דינים מסנסניה אל היכל שלו, להתעורר ולעשות דינים בעולם. ומשום שלוקח ממנו, נקרא גם הוא סנסניה. והוא שולט על רוח אֶסְפֶּרָה ההוא של תינוקות.

597. והממונה העליון, סנסניה, העומד מחוץ לפתח הראשון שבהיכל זה, כשמקבל דין, מכריו לאלו הממונים, העומדים ב"יב פתחים של היכל זה, והם הכרוזים שמכרזים על כל אלו הדינים שנידונים בהיכל הזכות הזה.

598. הרוח שלוקח הכול, שנקרא זכות אל, הכול כלול בו, וממנו יוצאים שבעים אורות מתנוצצים, כולם עומדים בעיגול, כדי שיראו זה את זה, ושלא יתכסו זה מזה. כל הזכויות וכל העונשים וכל הדינים, עומדים לפני כל האורות האלו.

586. יהיראל עומד לצד מערב, להשגיח לעוסקים בתורה, ומביאים בניהם לעסוק בתורה לבית רבם. ולכל אלו שמסתכלים על החולה בבית חוליו. ומשגיחים עליו ומודיעים אותו שיתנכל בחטאיו ובמעשיו וישבו עליהם לאדונו. משום שכל מי שמסתכל בחולה, שיתנכל במעשיו וישבו בתשובה לפני הקב"ה, הוא גרם לו להינצל, ולהשיב רוחו אליו.

587. ע"ז כתוב, אשרי משכיל אֶל דל ביום רעה ימלטהו ה'. ביום רעה, ביום ששולטת רעה, לקחת נשמתו. אשרי משכיל אל דל, זה חולה, כמ"ש, מדוע אתה ככה דל בן המלך. ומשום זה, ביום רעה ימלטהו ה'. ואלו הם שמסתכלים בחולה להחזירו בתשובה מעוונותיו אל הקב"ה. בהיכל זה עומד המלאך יהיראל, להשגיח עליו. וביום שדין שורה על העולם, יימלט ממנו. כמ"ש, ביום רעה ימלטהו ה'. ביום שנמסר הדין לאותה הרעה, מלאך המוות, לשלוט עליו, ימלטהו ה'. וכל אלו ד' אראלים עומדים להשגיח, וע"כ נקראים חרכים.

588. ברה"ש, כשהקב"ה עומד בדין על העולם, וס"א בא להשטין, מתאספים כל י"ב השרפים וד' האראלים, ועומדים לפני הקב"ה, מתעטרים ועומדים לפני הקב"ה. בעת ההוא כתוב, משגיח מן החלונות, מצץ מן החרכים. מצץ, שמביט דרך מקום דק, שרואה ואינו רואה כל מה שצריך. ומשגיח מן החלונות, מקום השגחה, שפותח פתחים לרחם על הכול. וכשהקב"ה משגיח על העולם, הסתכל באלו החלונות ובאלו החרכים, ומרחם על הכול.

589. ואז כשישראל תוקעים בשופר, ומתעורר מלמטה קול, היוצא משופר, הכלול מאש מים ורוח, ונעשה מהכול קול, כדי לעורר קול עליון, ז"א, היוצא מתוך השופר, בינה, שהוא כעין זה כלול באש ובמים וברוח, ג' קווים, אז יוצא הכרוז

594. ההיכל הרביעי נקרא זכות, שהקב"ה נודע ממשלתו בארץ על ידו, והוא העומד לשמור דרכי התורה. בו נידונים כל דיני העולם, ובו כל הזכויות, וכל החובות, וכל העונשים, וכל השכר הטוב לאלו השומרים מצוות התורה.

595. היכל זכות משונה מכל שאר היכלות. כלולים בו ארבעה היכלות המשוניים זה מזה וכולם כאחד. בהיכל זה יש רוח, זכות אל. וההיכל נקרא על שמו, זכות. וזהו, אל, שכאן נידונים כל דיני העולם. כמ"ש, ואל זועם בכל יום.

596. ארבעה היכלות שכלולים בהיכל זכות, יש להם פתחים. ממונה עליון, סֶסְנִיָּה, עומד בחוץ לפתח הראשון של היכל זה, ועליו יש ממונה

605. הממונה גזריאל לוקח הדבר, שב"ד הפנימי גזר, ומודיע לממונה סנסינה, שמחוץ לפתח. וכל אלו הכרוזים מכריזים ואומרים בכל הרקיעים, כך וכך נגזר מבית המלך. עד שלוקחים הדבר בהיכל השלישי, שלמטה, ומשם יוצאים ומכריזים הדבר, עד שנשמע בכל הרקיעים התחתונים, ויורדים ומודיעים הדבר לכולם שלמטה.

606. ולוקחים הדבר כל התחתונים ממדרגה למדרגה, אפילו עוף השמיים ועוף הארץ לוקחים הדבר ומודיעים בעולם. עד שלוקחים הדבר כל אלו מעוררי דין ומשפט, ונראים לבני אדם בחלום. והדבר בא לזמן קרוב.

607. ולפעמים, שהדבר נצרך לדעת למלכי הארץ, הממונים לזון ולהנהיג עמים, מודיעים הדבר עד הרקיע שבו השמש שלמטה, והדבר עומד שם, עד שממוני השמש, שהתמנו על השמש, לוקחים הדבר ומודיעים אל הממונים העליונים שבס"א, והם מודיעים הדבר למלכי ארץ, שהם בצד שלהם.

608. וכשהיו נביאים בישראל, היו לוקחים הנבואה שלהם מבי העמודים העליונים, נו"ה, אשר התורה, ז"א, סמוכה עליהם. ואחר שהסתלקו הנביאים מהעולם, ובאו בעלי מראה ובעלי החלום, היו לוקחים הדבר ממקומו. וכשהיו מלכים בישראל, והנביאים הסתלקו, ובעלי החלום והמראה לא נמצאו, מודיעים הדבר לאלו המלכים, מהפתח הראשון שבהיכל הזה.

609. ואיך מלכי ישראל לוקחים הדבר מהמקום הגבוה ההוא? כל מדרגה וכל פתח יש להם בחוץ ממונים ידועים, שהתמנו בכל אלו הרקיעים, עד שיורדים למטה ברקיעים התחתונים, ומודיעים הדבר לאלו שצריכים. כי משום שמאלו היכלות, שהם בצד הקדושה והאמונה, נפרדות מדרגות למטה, כולן באמונה, ויורדות מדרגות עד שפורחות בעוה"ז, והתמנו בו.

610. חלק מהממונים הם לשמור בני אדם מהס"א, מנזקי העולם, ובדרכים שהולכים, לעזור לבני אדם, כשבאים להיטהר, לעשות אותות וניסים בעולם. וחלק מהם עומדים להביט במעשי בני אדם, להעיד עדות למעלה. וכן נפרדות כמה מדרגות לבחינותיהן, והכול באמונה העליונה, בקדושה העליונה.

611. כעין זה בס"א, צד הטומאה, מתפרדות מהיכלות הטומאה, מדרגות למטה. כולן מדרגות להרע ולהדיח העולם: להטות בני אדם מדרך טוב לדרך רע, לטמא לאותם בני אדם שבאו להיטמא. בן אדם שבא להיטמא, מטמאים אותו בעוה"ז ומטמאים אותו בעולם ההוא. והן הנקראות צואה רותחת. כמ"ש, צא תאמר לו. ואלו

599. משבעים האורות יוצאים ב' אורות, שעומדים לפני שבעים האורות תמיד. שבעים האורות, וב' אורות העומדים לפניהם, הם בפנים באמצע ההיכל. בהיכל הזה מתמזגים החובות והזכויות.

600. כנגד ע"ב (72) אורות אלו יוצאים ע"ב אחרים מצד ימין, וע"ב אחרים מצד שמאל. ע"ב הראשונים פנימיים, בפנים באמצע ההיכל. לפני האורות הפנימיים באים כל הזכויות וכל החובות להיטהר. כל המעשים שבעולם יוצאים מאלו ע"ב אורות הפנימיים. נמצא, שכל האורות היוצאים מהרוח העליון, זכות אל, הם ר"יו (216) אורות, שג"פ ע"ב הם ר"יו, וכולם כלולים ברוח הזה.

601. ב' אורות העומדים לפני השבעים, תמיד מעידים עדות, וכותבים כתיב דין של זכות או של חוב. אלו השבעים גוזרים גזרות ודינים דינים. וכל הדינים שבעולם, הן לטוב והן לרע, כאן הם.

602. רוח זכות אל, רשומות בו ג' אותיות יה"ו, המתדבקות בו מלמעלה. כאשר אלו האותיות מתדבקות במקום הזה של הדבקות של זכר בנוקבא, כי יה"ו הם חג"ת, והם זכר, וזכות אל, הוא נוקבא, אז נרשמו ברוח זכות אל אלו האותיות. וכאן אמר דוד, ואלהי לצור מַחְסִי. ואלהי אותיות אל יה"ו, שהוא הרוח אל, והאותיות הרשומות בו נקראות יה"ו. אלו הם ג' צדדים של האורות, ג"פ ע"ב שבימין ובשמאל ובאמצע, שימין ושמאל הם י"ה, והאמצעי הפנימי הוא ו'.

603. לאח"כ יוצא אור אחד המאיר לדי צדדים, אור זה מוציא ג' אורות אחרים שהם ג' בתי דין. ע"ב אורות ראשונים הם לדיני נפשות, וג' בתי דין הם לדברים אחרים, שאינם דיני נפשות. ולפי זה נמצא שג' בתי דין אלו הם ב' ע"ב החיצוניים, שלימין ולשמאל. אלו ג' בתי דין מתחלקים מע"ב פנימיים, לדון בדברי העולם, בעושר, בעניות, במחלות, בבריאות השלמות.

כי אלו ארבעה היכלות מתוקנים גם לכל אלו דינים אחרים. ב' היכלות הם לב' צדדי האור האחרים, כלומר ב' ע"ב שלצד ימין ולצד שמאל, שהם ג' בתי דין, הדנים דינים אחרים. והיכל אחד לכל אלו בעלי עיניים, שעושים חשבון מכל מעשי העולם, אפילו דיני נפשות, שהוא ע"ב האמצעי הפנימי. והיכל אחד לסופרים אחרים, שהם תחת אלו הראשונים הפנימיים. אלו ארבעה היכלות כלולים בהיכל זכות.

604. בכל פתח שבאלו היכלות יש ממונה אחד. בפתח הראשון ממונה גזריאל, ממונה על הדינים שנידונו ונגזרו, לגלות אותם לממונה הראשון סנסינה, העומד בחוץ לפתח הזה, שממנו לוקח ממונה האחר, העומד על היכל הס"א, ועומד על מחלת אסכרה שבילדים.

620. חיה זו עומדת להשיג על התפילות, משום שכל הבקשות שבני אדם שואלים בתפילותם, עומדות בידיה, והיא מניחה אותן בהיכל הזה, ועומדות עד ארבעים יום להשיג בהן.

621. בכל ארבעים יום יוצאת חיה זו, ולוקחת כל התפילות, ומניחה אותן לפני ע"ב אורות, ודנים אותן. ואז הרוח זכות אל מעיין בהן. אם האדם זכה או לא זכה. אם זכה, יוצאת התפילה הזו, ומתגלגלת הבקשה הזו, ויוצאים עימה י"ב ממונים, וכל אחד תובע מהרוח שתקבל תפילה, ומתקבלת על ידיהם.

622. תחת החיה לוהטים ארבעה שרפים, שְׁרָפָאֵל, בְּרָקִיאֵל, קְרִישִׁיאֵל קְדוּמִיָּה, לארבע רוחות העולם, הממונים להשיג בשומרים יום השבת, והמענגים את השבת כראוי.

623. כשארבעה שרפים אלו נוסעים, יוצאים מהם ניצוצי אש, ומאלו הניצוצין נעשו ע"ב גלגלים לוהטים באש. מכאן נעשה נהר דינור. אלף אלפים ישמשו לנהר הזה. ארבעת השרפים הממונים משגיחים בכל אלו המענגים את השבת, והחיה תומיאל, עומדת עליהם, ונוסעים על ידה תחתיה.

624. בכל יום נמשך נהר דינור ושורף רוחות ושליטים. וכשבת השבת, יוצא כרוז, ונהר דינור שקט, והסערות והזיקים והשביבים שקטו. והחיה ההיא הולכת ועולה על אלו ארבעה שרפים, ונכנסת באמצע ההיכל, במקום שנקרא עונג.

625. משום שבמקום עונג, כשנכנסת השבת, ערוכים שם כל השולחנות של בני העולם, הנקראים בני היכל המלך. ואלף אלפים וריבוא רבבות ממונים עומדים על השולחנות האלו. וחיה זו העליונה על ארבעת השרפים, נכנסת במקום ההוא ורואה כל אלו השולחנות, ומסתכלת בכל שולחן, ואיך מענגים לכל שולחן, והיא עומדת ומברכת את השולחן ההוא. וכל אלו אלף אלפים וריבוא רבבות, כולם פותחים ואומרים, אמן.

626. ומברכת על השולחן בערוך ומעונג כראוי, כמ"ש, אז תתענג על ה', כי פי ה' דיבר. וכולם אומרים, אז תקרא וה' יענה. וכששולחן מעונג בכל ג' הסעודות, רוח העליון, הנקרא זכות אל, מסיים בסעודה האחרונה, ואומר על הראשונים, אז יבקע כשחר אורן, כבוד ה' יאספך. כל אלו שבעים אורות אחרים, בכל ג' הצדדים, פותחים ואומרים, הנה כי כן יבורך נְבֵר יְרָא ה'.

627. כשהשולחן של האדם אינו נמצא באותו מקום, הנקרא עונג, בעריכה של תענוג כראוי, אז החיה הזו ואלו ארבעה שרפים שמתחתיה, וכל אלו אלף אלפים וריבוא רבבות כולם דוחים אותו לחוץ, לס"א, וכמה מעוררי דין וחוק לוקחים ומכניסים אותו למקום שהוא בהיפוך מאותיות ענג. ונקרא נגע. וכשמכניסים אותו שם, אומרים,

המדרגות עומדות לטמא ביותר. ומשום זה הן תמיד כנגד אלו הבאים להיטמא.

612. בפתח השני לצד ימין ממונה דְהִרְיָאֵל, להכניס כל הזכויות שזכו בהם בני אדם, כדי שהאדם יהיה נידון עליהם לטוב. כשהזכויות מרובות על עוונות, אז הממונה דְהִרְיָאֵל, ממונה על השכר והחלק של אלו זכויות ושכרן הטוב.

613. ומוציא הדין לטוב, וממנה הממונה פִּדְיָאֵל, שבהיכל השלישי, ואומר לו, פְּדָעְהָ מִרְדַּת שַׁחַת. משום שכאשר האדם נמצא בערש דווי, ונתפש בבית האסורים של המלך, אז נידון האדם. וכל הזכויות וכל החוב שעשה בעוה"ז, הכול נכנס בהיכל הזה להישפט שם.

614. וכשנידון לטוב, בפתח הזה יוצא דינו לטוב, לימינו של ממונה דְהִרְיָאֵל, העומד בפתח הזה, ומודיעים דינו לטוב, עד שניצל ונרפא מחוליו, ויורד הדין דרך כל הממונים, שהם מדרגות, שנודעו לטוב למטה, מדרגות אחר מדרגות, עד שמגיע לאדם בעוה"ז. והכול, בין לטוב ובין לרע, נידון האדם ההוא מבית המלך.

615. בפתח השלישי לצד שמאל ממונה גְדִיאֵל, להכניס כל העבירות וכל הרעות שהאדם סר אחריהן בעוה"ז, ומוריד אותן למאזניים לשקול אותן, באלו הזכויות שנכנסו בידי הממונה דְהִרְיָאֵל.

616. המאזניים האלו עומדים בפתח הרביעי, ושם נשקלים זכויות ועבירות יחד. מי שמנצח מהם, יש לו ממונים באותו הצד. אם הזכויות מנצחות, כמה ממונים בצד ימין לוקחים הדין ומעבירים רעות ומחלות מאותו האדם עד שניצל. ואם העבירות מנצחות, יש לו כמה ממונים בצד שמאל, עד שהס"א לוקח הדבר, וכל אלו מעוררי דין וחוק, עד שנחלש מזלו. ואז יורד הצד ההוא, ולוקח את נשמתו. אשרי חלקם של צדיקים בעוה"ז ובעוה"ב.

617. בפתח הרביעי עומד הממונה מ'אֲזַנְיָה, המאזניים שלוקח זכויות וחובות, ונשקלים בו כולם יחד. ונקרא מ'אֲזַנְיָה צדק. בזה נשקלים כולם להישפט.

618. תחת הממונה מאזניה ב' ממונים, לימין הריאל ולשמאל גדודיאל. וכשנשקלים זכויות וחובות, זה שבימין מכריע לימין, וזה שבשמאל מכריע לשמאל. וכולם נכללים ברוח שנקרא זכות אל.

619. וכשנכללו כולם בזכות אל, הוא מוציא חיה אחת לזהטת תומיאל, העומדת להשיג בעולם בתוך עיני ה', ההולכים ומשוטטים בעולם. עיני ה' לוקחות השגחה ממע"ט שנעשו בסתר, ולהשיגה באלו המעשים שבשלמות הלב, אע"פ שלא נעשו כראוי.

שתלויים במזל. כי נהר הנמשך ויוצא, הוא יסוד דז"א, ששורשו מדיקנא דא"א, ושם תלויים החיים שלמעלה, ושם תלוי מזון, ושם תלויים בנים. כי אלו השלושה יוצאים משם ונוזלים ונמשכים למטה. ומשום זה הכול נמצא בהיכל הזה חוץ מאלו השלושה.

631. כשאדם על ערש דווי, הוא נידון כאן, וכן כל שאר דינים שבעולם. והרי אדם שעל ערש דווי, אם נידון לחיים, נותנים לו. ואיך נאמר, שבנים חיים ומזון, אינם תלויים כאן? אלא אין הפירוש, שחיים תלויים כאן, אלא כשנידון כאן לחיים, אז נמשכים חיים מלמעלה, מהמזל, ונותנים לו. אשרי חלקם של צדיקים, היודעים דרכי התורה, וזוכים בה לחיי עולם. עליהם כתוב, ועמך כולם צדיקים, לעולם יירשו ארץ.

ויאהב קללה ותבואהו, ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו. ינקש נושָה לכל אשר לו, ויבוזו זרים יגיעו, אֵל יהי לו מושך חסד.

628. משום שעונג שבת היא אמונת הקב"ה, שהיא תענוג השכינה, שנקראת אמונה, וע"כ אלו ארבעה שרפים, העומדים תחת החיה, נמצאים כנגד נהר דינור, ואינם עוזבים להישרף בו, כל אלו שמענגים עונג שבת, וזמנים ומועדים כראוי.

629. תחת אלו ארבעת השרפים יש ממונים אחרים העומדים לחוץ, הנועדים מצד ההיכל הזה, ומכריזים על כל הדינים, וכל הגזרות, שנגזרו בהיכל הזה.

630. הכול נידון כאן, חוץ מג' דברים, שלא ניתנה רשות לדון בהיכל זכות. והם: בנים, חיים ומזון. כי אלו ג' אינם נמצאים כאן, משום

היכל האהבה חסד

העתידים לרדת לבני אדם, מיום שנברא העולם. וע"כ ההיכל הזה מחזיק כל אלו הנשמות, הנוולדות מהנהר ההוא, הנמשך ויוצא, יסוד דז"א. ומשום זה היכל זה אינו עומד ריקם לעולם.

639. ומיום שנחרב ביהמ"ק, לא נכנסו כאן נשמות אחרות. וכשייגמרו אלו, שכל הנשמות שבהיכל תרדנה להתלבש בבני אדם, ההיכל נמצא ריק, ויהיה נפקד מלמעלה, ואז יבוא מלך המשיח. ויתעורר היכל זה שלמעלה, המלכות, ויתעורר ההיכל למטה, לגלות מלכותו בעוה"ז.

640. בהיכל הזה יש רוח אהבה, וחיה, זוהר, ומהתכללותם יחד, הוציא ב' אורות כלולים זה בזה, ומתקשרים זה בזה, ונקראים, אֵל שדי. אלו ב' אורות, הנקראים שדי ואל, מהיכל שלמטה, שנקרא זכות אֵל, מתחברים זה בזה ונכנסים זה בזה, ונקרא, אל שדי. משום שיצא מכלל אלו השדיים.

641. השם אל מצד ימין, ולוקח מהמקום הזה כל הרחמים, העומדים להזין היכל שלמטה, שנקרא זכות, ע"ש הרוח שבו. השם שדי מניק לכל התחתונים, ולהיכלות, ולאילו שמבחוץ העומדים מהצד הזה, הנקראים יתדות המשכן. וע"כ נקרא שדי, משום שמשפיע מזונות לכל התחתונים, כמו שמקבל מצד ימין.

642. מכאן יוצאים האורות, שנקראים להט חרוב המתהפכת, משום שמתהפכים לכמה גוונים, ומתעוררים בשליחות שלמעלה. והם בעולם מצד שמאל. כשמתפשט רוח אהבה זה, ובוטט להוציא אורות לכל הצדדים, לימין ולשמאל, כאלו שדיים הזורמים חלב לכל צד, כך מהרוח הזה יוצאים אורות לכל צד, ומוציאים חיה אחרת, הממונה על אלו הנקראים להט חרוב המתהפכת.

632. ההיכל החמישי עומד להאיר לתחתונים באמונה. פתח אחד נמצא בו. והממונה עליו סגורה, עומד על הפתח, כדי ללמד סגוריה, שהיא המלצה טובה, על ישראל לפני אדונם, ולא ישלוט עליהם הסי"א.

633. בהיכל עומד רוח אחד, הכלול בארבעה גוונים, לבן שחור ירוק אדום, חו"ג תו"מ, רוח הכלול בכולם. ונקרא סוריה, שר על כל צבאות התחתונים, כולם עומדים תחתיו, ומתמנים תחת ידו.

634. הרוח הזה הסוגר והפותח, כל מפתחות עליונים נמסרו בידו, כל צבאות תחתונים נכללים ועומדים תחתיו, וניזונים ממנו. עומד בכל סודות אדונו, כולם נמסרו בידו.

635. הרוח הזה נקרא אהבה, ומשום זה נקרא ההיכל הזה, היכל אהבה. משום שכאן נגנו כל סוד הסודות למי שצריך להשיג אותן. וכאן הוא סוד כמ"ש, שם אֵתן את דודי לך.

636. הרוח הזה שומר כל השמירה שלמעלה. וזה נקרא שומר ישראל. שומר הברית. משום שכאן השמירה של כל אוצרות העליונים. ע"כ צפונות אדונו צפונים בו. מזה יוצאים שבילים ודרכים לאלו שלמטה, כדי לעורר בהם רוח האהבה.

637. ד' גוונים שבו, נכללו זה בזה. וכשרוצים להיכלל, מכים זה בזה, ויוצא מכולם חיה אחת קדושה, שנקראת זוהר. ועליה כתוב, היא החיה אשר ראיתי על נהר פְּבָר.

638. מההיכל הזה יוצאים כל הרוחות הקדושים, שמתקיימים מקיום הנשיקין העליונים, כי מאלו הנשיקין יוצא אוויר הרוח, לקיום הנפש לכל אלו נשמות העליונות, שניתנו בבני אדם. כמ"ש, כי על כל מוצָא פי ה' יחיה האדם. כי בהיכל זה נמצאות כל הנשמות וכל הרוחות,

אהבה בין ישראל למטה והקב"ה למעלה. וכולם מעוררים אהבה ועומדים באהבה. וכשהתעוררה האהבה מלמטה למעלה ומלמעלה למטה, אז מתמלא ההיכל מכמה טוב, מכמה חסדים, מכמה רחמים. ואז האהבה שלמטה ואהבה שלמעלה מתדבקות זו בזו. אותיות ב"ה שלמטה מתדבקות באותיות א"ה שלמעלה.

646. מאן יוצאים ב' ממונים, הנקראים אהבה, ע"ש ההיכל. ועומדים להשגיח על אלו שמיחדים ייחוד אדונם באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה. וכל אלו שעושים חסד בעולם, אלו החסדים עולים ונכנסים בהיכל הזה, ומתעטרים שם, ועולים להתעטר באהבה העליונה. וע"ז כתוב, כי גדול מעל שמיים חסדך. בהיכל הזה כתוב, מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה.

היכל הרצון ת"ת

בזה, פה בפה, רוח ברוח, ומרוויים זה עם זה בתפנוקי כל, ובשמחה, מההארה העליונה.

653. משה ידבר, כמ"ש, הנך יפה רעייתי. וכתוב, כחוט השני שפתותיך. אלו דברי ז"א אל השכינה. והאלקים יענו בקול, כמ"ש, הנך יפה דודי אף נעים. וכתוב, שפתותי שושנים נוטפות מור עובר. אלו הם דברי השכינה אל ז"א.

654. הרוח רזיאל, נמסרו בידי כל הסודות של הנשמות העליונות, המעוררות השתוקקות של אהבה למעלה, ולמטה יחד, בזו"ן, שמעלות מ"ן. אלו הם נשמות עליונות, כגון רבי עקיבא וחבריו, הרוגי מלכות, שלא קרבו להתרחץ בנהר דינור, כמו שאר הנשמות, שמתרחצות שם ועוברות בו. כי מרוב קדושתן לא היו צריכים לזה.

655. הרוח רזיאל הוציא י"ב אורות, כולם עומדים תחת הרוח הזה. בארבעה רוחות העולם, עומדים ארבעה אורות עליונים, השולטים על ארבע רוחות. בצד דרום עומד אור אחד עליון, ימין של כל העולם, שממנו מתחילים ישראל להתאחד באמונה. והוא מיכאל, שר הכוח של אורות עליונים, היורדים מצד דרום, חסד, ששם עומד האור בכוחו.

656. מיכאל, אור הימין, אפטרופוס הגדול, משגיח של ישראל. כאשר הס"א עומד להשטין על ישראל, אז מיכאל טוען עימו, ונעשה סגור, מליץ טוב על ישראל, וניצלים מקטרוג של ראש אויבי ישראל.

657. חוץ מבזמן שנחרב ירושלים, כי אז התגברו העוונות, ומיכאל לא יכול לס"א, כי טענות מיכאל על ישראל היו שבורות. ואז כתוב, השיב אחר ימינו מפני אויב.

643. וזהו הממונה על העולם, בזמן שרעב מתמנה על העולם. החיה הזו מוציאה רוח של מזון לכל בני האמונה, שלא ימותו ברעב, משום שבזמן ששולט רעב בעולם, יוצא מס"א ב' רוחות הטומאה, הנקראים שוד ופן, העומדים בעולם ועושים קטרוג על בני אדם. אחד, שוד, שולח להם רעב, ומתים. ואחד, כפן, שבני אדם אוכלים ואינם שבעים, משום שרוח רעה שולט בעולם.

644. חיה זו הוציאה ניצוץ, היוצא מהתנוצצות ב' ניצוצין, שמתהפכים לכמה גוונים, לפעמים נוקבא, לפעמים דכורא. והניצוץ הזה נקרא שרפים. הוא אחוז בהם ומלהט אותם.

645. בהיכל הזה יש ב' ממונים, שהם אורות העומדים על אלף וריבוא רבבות, שנקראים גפנים, ואלף וריבוא רבבות, שנקראים רימונים. וכולם עומדים באהבה. ואלו הם שמביאים

647. ההיכל השישי, נקרא היכל הרצון, רצון הנקרא מוצא פי ה', שמחה של דקות הכול. רצון של כל הרצונות, כמ"ש, כחוט השני שפתותיך, רצון של כל הנשמות היוצאות ממוצא פי ה'.

648. בהיכל הרצון מתמלאות כל השאלות וכל הבקשות שבעולם, משום שהוא רצון כל הרצונות, כשנמצאות נשיקין, כמ"ש, וישק יעקב לרחל. ואז כשנושקים זה לזה, אז נקרא עת רצון. כי אז נמצאת השלמות וכל הפנים מאירים. וכשהתפילות עולות, אז עת רצון הוא להימצא. וע"ז כתוב, ואני תפילתי לך ה' עת רצון. שהוא חיבור בנשיקין.

649. בהיכל זה נמצאים שישה פתחים, ד' פתחים לארבע רוחות העולם חו"ג תו"מ, ואחד למעלה ואחד למטה, נו"ה. באלו הפתחים התמנה רזיאל, רוח אחד גדול, על כל הממונים בכל הפתחים, התמנה ונפקד על כל סודות עליונים, שמדברים פה אל פה, הנושקים זה לזה באהבת האהבה.

650. סודות אלו אינם עומדים לגלות, אבל כשהשערים נפתחים, אז יודעים כל ההיכלות, וכל הרוחות, וכל המחנות, אשר שערי הרצון נפתחו. ובאלו השערים אין נכנסים, אלא רצונות של התפילות, רצונות של התשבחות, רצונות של הנשמות הקדושות העליונות.

651. זהו היכל של משה, בהיכל זה נאסף משה באהבה ונשק נשיקות, במיתת נשיקה. בהיכל הזה, משה ידבר והאלקים יענו בקול.

652. כאשר התדבקו הנושקים נשיקין בנשיקין זה עם זה, ע"ז כתוב, יישקני מנשיקות פיהו. אין נשיקין של שמחה ואהבה, אלא כשמתדבקים זה

ירדתי לראות באיבי הנחל. כי המוח של אגוז מפוצל לדי חלקים, הקשורים יחד.

664. ייב אורות עומדים ברוח רזיאל, שהוא בשלמות עליהם. אלו ארבעה אורות עליונים, העומדים בדי רוחות העולם, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל, יש תחתיהם שמונה אורות אחרים, כדי להיות בשלמות, שבכולם שלמות אחת, וכשמתפשטים כולם, הם ג' לכל צד. כי ארבעת האורות בדי רוחות, חויג תוי"מ, כשנכללים זה מזה לשלמות אחד, יש בכל אחד מהם רק חגי'ת, שהם ג' קווים המאירים בחוי"ג תוי"מ. ודי"פ ג' הוא ייב.

665. אלו ארבעה עמודים, ארבעה אורות, עומדים לעלות ולאחד ההיכל הזה במקום שנקרא שמיים, תי"ת דאצילות, לחבר הנשיקין אלו באלו ביחד. תחת אלו, כמה מדרגות, כולן יוצאות מאלו ארבעה יסודות התחתונים, מארבעה אורות, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל. מהן יוצאות מצד המים, חסד, מיכאל. ומהן מצד האש, גבורה, גבריאל. ומהן מצד הרוח, תי"ת, רפאל. ומהן מצד העפר, מלכות, אוריאל.

666. כעין זה, ארבעה שנכנסו לפרדס, וכולם נבררו למקום הזה, לאלו ארבעה יסודות, וכל אחד נקשר במקומו: זה בצד האש, וזה בצד המים, זה בצד הרוח, וזה בצד העפר. וכולם טבעו, כל אחד ביסוד שלו, כמו שנכנסו, חוץ מהשלם והחסידי, שבא מצד ימין, מחסד, והתדבק בימין ועלה למעלה. שהוא, רבי עקיבא.

667. וכשהגיע למקום שנקרא היכל אהבה, התדבק בו ברצון הלב. אמר, היכל זה צריכים להדביקו בהיכל שלמעלה, באהבה רבה, בחסד דאצילות. אז נשלם באמונה, ועלה והשלים האהבה הקטנה, מלכות, באהבה הגדולה, חסד, כראוי. ועי"כ מת באהבה, ויצאה נשמתו בפסוק הזה, ואהבת את ה' אלקיך. אשרי חלקו.

668. כל אלו האחרים ירדו למטה, ונענשו באותו יסוד שירד למטה. אלישע ירד למטה בצד שמאל, יסוד האש, גבורה. ירד בו ולא עלה, ופגש בסי"א, הנקרא אל אחר. ונמנע ממנו תשובה, וגורש משום שנדבק בו. ועי"כ נקרא אחר.

669. בן עזאי ירד ביסוד העפר, שהוא כנגד המלכות. ומטרם שהגיע לשריפת אש שבעפר, בדינים שבו, המגיע לסי"א, טבע בעפר ההוא, ומת. ועי"ז כתוב, יקר בעיני ה' המוֹתֵה לחסידי. שמת כשהוא חסיד, ולא נגע בדינים.

670. בן זומא ירד ליסוד הרוח, שהוא כנגד תי"ת, ופגש ברוח אחר, המגיע לצד הטומאה, שנקרא פגע רע. ומשום זה פגע בו ולא התיישב בו, כלומר שנפגע. וכולם לא ניצלו מעונש. ועי"ז אמר שלמה, יש הבל אשר נעשה על הארץ, אשר יש

658. בצד צפון עומד אור, לבטל הדין מההיכל הרביעי, ונותן ביטול גזר הדין לממונה שעל הפתח. בפתח עומדים ממונים בצד הטומאה, המחכים לממונה לקחת הדין. לפעמים אור שבצד צפון עושה הדין בעצמו, ואינו נמסר ביד הסי"א. כי כל הדינים שנעשו על ידו עצמו, יש להם רפואה. והקב"ה עושה חסד באלו המקומות, אעי"פ שהם בשמאל.

659. אור שבצד צפון, גבריאל. ובכל מקום שהוא מכה שורה בו חסד, משום שגבריאל הוא בשני צדדים, הכלול בגבורה ובחסד, עי"כ מכה ורפואה בו. כמי"ש, כי כאשר ייסר איש את בנו, ה' אלקיך מייסרד. ואלו הם הסיסורים של אהבה, הכלולים מגבורה ומחסד.

660. בצד מזרח עומד האור רפאל, שנמצא בכל הרפואה, להכניס לפני הקב"ה אלו שנשכחו בבית חולקים, מלהבריא בזמנם, ולקרב הזמן והקץ מאלו מחלות שנשלמו באמונתם, שהמחלות שומרות בזמן שניתן להן, באמונה, ואינן רוצות להסתלק מקודם הזמן. והוא מבקש, שילכו לפני זמן. ומסבב העולם בכל יום ויום, כדי להשלים רפואה במצוות אדונו. ורפאל הוא גם לצד מערב. ואוחז בצד מיכאל ובצד גבריאל, כי הוא קו האמצעי, תי"ת, הכולל ב' הקווים, ימין ושמאל, מיכאל וגבריאל.

661. והוא ממונה, כשהאדם נידון בהיכל הרביעי לחיים, אז הוא מקדים ברפואה. והרפואה הזו יוצאת מתוך המצוקה, המחלה, שאם לא היה חולה, לא היה צריך לרפואה, משום שיוצאת מבי' צדדים, חסד ודין. והמצוקה, המחלה, באה מצד שמאל, והרפואה מצד ימין. ועי"כ החולה, שבאה לו הרפואה, מתוך מצוקה גדולה באה לו.

662. וכך הוא מצד מערב, שהרפואה באה גי"כ מצד מערב, כי המערב, שהוא מלכות, כלול מכל האורות שבי' קווים. ואעי"פ שרפאל בצד מזרח, וגי"כ בצד מערב, עכ"ז? רפואה וחיים באים מצד מזרח, משם נמשכים החיים למטה למלכות, שהיא צד מערב.

663. ובצד מערב יש אור נוריאל, והוא אוריאל. והוא כלול מכולם, ועומד להיות שליח בכל דבר. שהמערב הוא המלכות, הכלולה מגי' קווים. ויש לו גי' צדדים, גי' קווים. אבל הם שניים, משום שכל אחד כלול בחברו, שעיקרם קו ימין ושמאל, אבל קו האמצעי רק התכללות מבי' קווים, ואינו מוסיף עליהם. נמצא, שאין יותר מבי' קווים. והם ארבע יסודות תחתונים, גי' קווים ומלכות המקבלת אותם, מארבעת יסודות העולם שבבינה, שהם עליונים על כולם. ומשום שכולם מתקשרים זה בזה, מרמז הכתוב, אל גינת אגוז

675. כתוב, ושיבחתי אני את השמחה, אשר אין טוב לאדם תחת השמש, כי אם לאכול ולשתות ולשמוח, והוא ילוונו בעמלו, ימי חייו אשר נתן לו האלקים תחת השמש. האם שלמה המלך משבח לשמוח ולאכול ולשתות? אלא, ושיבחתי אני את השמחה, זוהי שמחת המלך הקדוש, בזמן שהוא שולט, בשבת ובימים טובים, שמכל מעייט שעושה האדם, אין טוב לאדם תחת השמש, כי אם לאכול ולשתות ולהראות שמחה בצד הקדושה, כדי שיהיה לו חלק לעוה"ב.

676. והוא ילוונו בעמלו. מי ילוונו? זה הקב"ה, ילוונו וילך עימו להכניסו לעוה"ב. פירוש אחר. אדם, שאכל ושתה ושמה, וכל מה שהוציא הוצאות, הוא, האדם, ילוונו, בהלוואה להקב"ה. והקב"ה נתן לו כפלי כפליים על מה שהוציא לצורכי שבת ויו"ט. בשניים אלו מלווה האדם אל הקב"ה:

א. כשמרחם על העני,

ב. כשמוציא הוצאות על שבת ויו"ט. כי הכול מלווה להקב"ה. כמ"ש, מלווה ה' חונן דל וגמולו ישלם לו.

677. ומשום כך, זה, הקדושה, שמחה, וזה, הסי"א, עצבות. זה טוב. זה רע. זה גן עדן. זה גיהנום. והקדושה היא בהיפוך מס"א. ועיי"כ הגוף של הרוגי מלכות בעצבות, כי נהרג. והנשמה בשמחה, שעלתה והתדבקה בהקב"ה. וכשאלו עשרה, הנקראים הרוגי מלכות, היו הרוגים, היו הרוגים מס"א, והשלימו מקום אחר דקדושה. ומשום זה, הכול גלוי לפני הקב"ה, ונעשה כראוי.

678. בהיכל זה עומדים אלו י"ב אורות, ארבעה למעלה, ושמונה עימהם, משום שכל אחד מארבעה, לוקח עימו שניים, כמו שהיה סדר הדגלים. וכן בסדר שלמטה עד סוף כל המדרגות. נבחן, שיש ג' בחינות לכל אחד מדי"ס חו"ג תו"מ.

679. בהיכל זה נכנסות כל אלו התפילות, וכל אלו הרצונות שבתשבות, שנעשו באהבה. וכאשר נכנסים בהיכל הזה, כולם מתדבקים בו. ובכל יום, ובכל זמן שהנשיקות מתחברות, אז הוא זמן שהקב"ה משתעשע בנשמות הצדיקים. השעשוע, הוא שמתעוררות אלו הנשיקות לצדיקים, והם קודמים לעונג. שע"ז כתוב, אז תתענג על ה'.

680. היכל זה, הוא כלל של כל אלו ההיכלות התחתונים, שכולם כלולים בהיכל זה. ההיכל הראשון, לבנת הספיר, ששם עומד הרוח סטוטריה, וכל אלו החיות. הוא נסמך בשני עמודים לצד מזרח, בשניים לצד דרום, בשניים לצד מערב, ובשניים לצד צפון, והם שמונה עמודים. ואלו נקראים יתדות המשכן, ועומדים לחוף.

681. כשמלך העליון בא, נוסעים אלו יתדות, ונעקרו ממקומם המיתרים הקשורים בהם, שהם

צדיקים, שמגיע אליהם כמעשה רשעים. כי משום שאלו ירדו במדרגות, אלו נענשו. שהמשיכו הארת החכמה מלמעלה למטה, שנקרא ירידה.

671. משום שרבי עקיבא עלה למעלה, שהמשיך הארת החכמה מלמטה למעלה, עיי"כ נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד שאל שאלה, ולא נפתרה לו. כמ"ש, ממתים ידך ה', ממתים מחלד, חלקם בחיים. ששאל, על מה זה נהרגו אלו הצדיקים בין הרוגי עולם, שהיו זכאים, שלא עברו עבירה, שיענשו עליה? ממתים ידך ה', ממתים מחלד, חלקם בחיים. כאן יש ב' בחינות מיתה: ידך ה' וחלד. ידך ה', זהו הקב"ה, שהנשמה נאספת אליו. ממתים מחלד, הוא הסי"א, השולט על הגוף. כמ"ש, לא אביט אדם עוד עם יושבי תדל, אותיות חלד, היושבים תחת הסי"א, שנקרא חלד.

672. הנשמות של עשרה הרוגי מלכות, להשלמת הרוח הקדוש, ז"א דאצילות, שלהם עשרה רוחות מלמטה כנגד עיי"ס דז"א, והגוף שלהם נמסר למלכות הרשעה. כל אחד לוקח חלקו, כמו בקורבנות.

673. הראש של התחלת האמונה, הכתר, בתוך המחשבה, חכמה, בטש ניצוץ החזק, הבינה, ועלה תוך המחשבה. בינה עלה לחכמה והזדווג יחד, והוציאו ניצוץ, הארת החכמה מתוך המחשבה. וזרק הניצוץ לש"כ (320) צדדים וברר הפסולת מתוך המחשבה, ונבררה.

אחר שיצאו גי"ר דנקודים, כח"ב, הזדווג חו"ב והולידו הדעת וז"ת דנקודים, דעת חגיית נהי"מ. ועליהם נאמר, ועלה תוך המחשבה והוציאו ניצוץ, שהם שמונה המלכים. מתוך שנמשכו מלמעלה למטה, מאצילות לבי"ע, נשברו ומתו, שהאורות זזו למאציל, והכלים נפלו לס"א. ונאמר, וזרק הניצוץ לש"כ צדדים, שנשברו לש"כ בחינות.

כי שמונה מלכים נשברו, שבכל אחד ד' בחינות חו"ב תו"מ, הם ל"ב (32) בחינות, ובכל בחינה מהם עיי"ס הם ש"כ. ואח"כ ברר הפסולת מתוך המחשבה, שהרחיב אותו הגורם, שהמשיך החכמה מלמעלה למטה, שהוא גרם השבירה, ונבררה, וחזרו וניתקנו.

674. כעין זה, בהרוגי מלכות הייתה שבירת הכלים, ועיי"כ הנשמות, שהן האורות, עלו לז"א, והכלים, שהם הגוף, נמסרו לס"א, המלכות הרשעה. ונבררו אלו, שבהם נשלם מי שצריך, שנבררו הנשמות לבחינת מ"ן לז"א, שנשלם על ידיהן. ועלה למחשבה, שהמשיכו הארת החכמה מהמחשבה, חכמה. והכול כמו שצריך, שמחה מצד עליית הנשמות, ועצבות מצד שנמסרו הגופים לס"א.

686. ההיכל השני, עצם השמיים, כולל ההיכל הראשון, לבנת הספיר, להתייחד בו, וכל החיות אשר שם. יש לו ג"כ שמונה יתדות, כראשונים שבהיכל הראשון. וכולם ממונים, כל אחד על 12,000 ממונים אחרים, כאלו הראשונים, ב' יתדות לצד מזרח, ב' יתדות לצד דרום, וב' יתדות לצד צפון, וב' יתדות לצד מערב.

687. ב' יתדות שלצד מזרח נקראים יְהֻדְנִיאל וְזֹרִיָּה. יש להם 12,000 ממונים לכל אחד. וכולם יתדות. ב' יתדות שלצד דרום אֶהְרִיאל בְּרָהִיאל, כל אחד על 12,000 כראשונים.

688. אלו ממונים על לידה, ולוקחים הקולות של הנשים, ומניחים אותם לפני ההיכל ההוא. וכשהס"א בא לקטרג בשעת סכנה, עומדים אלו ומכניסים הקולות אל הממונה שעל הפתח, והס"א אינו יכול לקטרג. ולפעמים, בעונות האישה, מקדים עצמו הס"א ונכנס ומקטרג, ויכול להזיק.

689. ב' יתדות שבצד צפון תְּלַחְלִיאל קֶרְסָפִּיקָאל, הממונים כל אחד על 12,000 אחרים. ושבצד מערב, סוּגְדָּה גְדָרְיָה, הממונים על 12,000 אחרים.

690. ואלו ממונים על דם הברית, כשנימול הוולד לשמונת ימים. ואלו לוקחים הדם ומניחים אותו לפני ההיכל הזה. וכשמתעורר רוגג בעולם, מביט הקב"ה על הדם ההוא, ולא ניתנה לס"א רשות להיכנס שם.

691. בזמן שהאדם נימול לשמונת ימים, וכבר שרתה עליו השבת, שבתוך שמונה ימים, מלכות הקדושה, אז עורלה זו שחותכים ומשליכים אותה לחוץ, רואה אותה אז הס"א, שהיא חלקו מהקורבן הזה, אז נשבר הס"א ואינו יכול לשלוט ולקטרג עליו, ונעשה מלץ טוב על ישראל לפני הקב"ה.

692. היכל נוגה, העומד שיכלול ויתייחד בו היכל עצם השמיים, והרוח וכל החיות שבו, כולם כלולים ומתייחדים זה בזה, והם רוח אחד, שכלול זה בזה. יש לו גם שמונה יתדות לדי' רוחות העולם, וכולם נקראים יתדות המשכן. ב' יתדות שלצד דרום שְׁכִינְיָאל עֲזֹזְיָה. ב' יתדות שלצד מזרח יְהוּדְנִיאל עֲזֹזְיָה. ואלו עומדים כל אחד על 12,000 ממונים אחרים וכולם יתדות המשכן.

693. ואלו התמנו על הבל פיהם של התינוקות, שעוסקים בתורה לקיים העולם. ואלו לוקחים ההבל ההוא, ומעלים אותו למעלה, ומכל הבל של אלו התינוקות, שעוסקים בתורה לקיים העולם, נעשה ממנו רוח אחד, ועולה הרוח למעלה, ומתעטר בעטרה קדושה, ומתמנה לשומר העולם. וכן כולם.

694. ב' יתדות שלצד צפון עֲזֹזְיָאל קֶטְטָרִיקָאל, הממונים על י"ב אלפי ממונים כל

שמונה אחרים, חוץ מהיתדות שאמרנו. וסטוטריה, הרוח הראשון שבהיכל, מקדים עצמו ונכנס ונכלל בתוך אדיריה, רוח השני שבהיכל.

682. ב' העמודים שלצד מזרח נקראים קְרִיעִיאל, שהתמנה לחוץ על 12,000 ממונים, שכולם נקראים יתדות המשכן. וזה לימין. ולשמאל נקרא שְׁמִיעִיאל, והתמנה על 12,000 ממונים אחרים, וכולם יתדות. העמודים שהתמנו לצד דרום: אחד סעדיאל ואחד קְטָריאל. כל אחד התמנה על 12,000 ממונים אחרים. אלו אינם עוברים משליטתם לעולם.

683. אלו כולם ממונים על קיום העולם. ואלו הם השוקלים במאזניים, זכרים ונקבות, שיינשאו זה לזה. ואלו נקראים מאזניים. וע"ז כתוב, במאזניים לעלות. ואינם הם, שכתוב בהם, מאזני צדק. כל אלו השוקלים זה עם זה, וזה אינו שוקל יותר מזה, עולים ומתחברים יחד. והם החיבור של זכר ונקבא יחד. וע"ז כתוב, במאזניים לעלות. ואע"פ שלפעמים יקרה דבר, שזה שוקל יותר מזה, עולים ג"כ ומתחברים יחד.

זכר ונקבה הם קו ימין וקו שמאל. ומטרם הכרעת קו האמצעי, הממעת ג"ר דשמאל, ומשווה אותו אל הימין, יש מחלוקת בין ימין ושמאל. כי השמאל מחשיב את עצמו על קו ימין ורוצה לבטלו. ע"כ נאמר, כל אלו השוקלים זה עם זה, והשמאל אינו גדול מהימין, ראויים להתחבר זה עם זה.

אמנם אם השמאל עוד לא מיעט הג"ר שלו, יש ביניהם מחלוקת, ואינם ראויים לחיבור. אמנם אם הימין גדול מהשמאל, אין בהם מחלוקת, ואפשר שיתחברו. ע"כ נאמר, שאע"פ שלפעמים יקרה דבר, שזה שוקל יותר מזה, כשהימין גדול יותר מהשמאל, עולים ג"כ ומתחברים יחד, כי העיקר הוא שהשמאל לא יהיה גדול מהימין. כמו שלומדים, נחת ממדרגתך ושא אישה.

684. ב' עמודים שבצד צפון נקראים פְּתִיאל עֶטְרִיאל. וכל אחד ממונה על 12,000 ממונים אחרים. והם יתדות המשכן. הממונים שהם ב' העמודים האחרים שלצד מערב נקראים פְּתִיאל תוֹמִיקָאל, התמנה כל אחד על 12,000 ממונים אחרים, וכולם יתדות המשכן.

685. אלו הם שופכי דמעות על כל אלו שמגרשים נשיהם הראשונות, משום שאלו שבע ברכות, שמברכים תחת החופה, שנמסרו לה, הוסרו ולא התקיימו, כי גורשה, ולא נדבקו בעל ואישה יחד. וע"ז כולם שופכים דמעות, שהגירושים מראה, שאלו שבע הברכות הם כמו שהסתלקו ממקום אחר, המלכות העליונה, שהאישה שלמטה היא כנגדה. אז באותה שעה קול יוצא ואומר, אִי זה ספר כריתות אימכם אשר שילחתיה.

704. הם עומדים ומזומנים בעולם. בזמן שמגיע זמנו של הצדיק להסתלק מעולם, וניתנה רשות לסי"א, אז אלו הארבעה עומדים להזדמן שם, כדי שתצא נשמתו בנשיקה, ולא תצטער בשליטת הסי"א. אשריהם הצדיקים בעוה"ז ובעוה"ב, שריבונם מקדים עליהם שליטתם של הארבעה, שיהיו נשמרים בעוה"ז ובעוה"ב.

705. מההיכל הזה מתחילים כל הסודות וכל המדרגות העליונות והתחתונות להתחבר. כדי שיימצא הכול, למעלה ולמטה, בשלמות, שיהיה הכול אחד, וחיבור אחד, לייחד השם הקדוש כראוי, ולהשתלם, שתאיר שפע העליון בתחתון, והארות הנרות יאירו כאחד, שלא יסורו זה מזה, ואז מושפע ונמשך מי שנמשך, שלא נודע ולא נגלה, כדי שיתקרב וייתחד זה עם זה, להיות הכול בייחוד השלם כראוי.

706. אשרי חלקו של מי שידוע בסודות ריבונו, לדעת אותו כראוי. שהם אוכלים החלק שלהם בעוה"ז ובעוה"ב. ע"ז כתוב, הנה עבדי יאכלו. אשריהם הצדיקים, שעוסקים בתורה יום ולילה. משום שהם יודעים דרכי הקב"ה, ויודעים לייחד ייחוד הקדוש כראוי. כי כל היודע לייחד השם הקדוש בשלמות כראוי, אשרי הוא בעוה"ז ובעוה"ב.

707. הקשר של כל ההיכלות מתקשר בהיכל הזה, להתדבק רוח ברוח, שהן נשיקין, רוח התחתון ברוח העליון. ובאלו הנשיקין עולה הרוח שלמטה להתדבק ברוח של מעלה. וכשמתדבקים רוח ברוח, אז רוח העליון הסתום, בינה, שורה על הרוח הזה שבאמצע, ת"ת, יעקב, וכל עוד שלא התעורר להתדבק רוח ברוח, רוח העליון, בינה, אינו שורה על רוח האמצעי, ת"ת, יעקב.

708. כי כאשר התאחד רוח ברוח, אז שורות נשיקות להתחבר, ומתעוררים שאר האיברים, שאר הבחינות שבהיכל, בהשתוקקות. והרוח הזה מתדבק בזה. ואז כל האיברים מתעוררים להתקשר אלו באלו, להתקשר איבר באיבר.

709. ומי מעורר את האיברים התחתונים או האיברים העליונים להתקשר אלו באלו? האיברים התחתונים מתעוררים תמיד אל העליונים. מי שבחושך, חושק תמיד להיות באור. שלהבת שחורה שלמטה, מתעוררת תמיד לשלהבת הלבנה שלמעלה, כדי להתדבק בה ולשרות תחתיה. כמ"ש, אלקים, אל דומי קָך אל תחרש ואל תשקוט אַל.

710. כשלקח יעקב, ת"ת, את ההיכל השישי, אז נקרא בשם הקדוש השלם, והוי"ה. ואין הוא שלמות הכול. אלא כשנשלמו כל ההיכלות להתייחד אלו באלו, אז נקרא הכול הוי"ה אלקים. וזהו שם שלם לגמרי. וכל עוד שלא התחברו היכלות בהיכלות, לא נקרא בשם השלם.

אחד. ב' יתדות שבצד מערב עֶסְפִּינָה, אֲדִירִירָה, הממונים על י"ב אלפי ממונים אחרים כל אחד.

695. אלו התמנו להכריז בכל הרקיעים על כל אלו שמעבירים בניהם מלעסוק בתורה, ועושים להם שלא יעסקו בה. אז יוצאים כל אלו הממונים, ומכריזים ואומרים, אוי לפלוני, שהעביר בנו מלימוד התורה. אוי לו, כי נאבד מהעוה"ז ומהעוה"ב.

696. היכל רביעי הוא היכל העומד ביותר באור. מסובבים אותו ל"ב (32) יתדות עליונים, ו-500,000 אחרים הממונים תחת אלו. וארבעה אחרים, שהם עליונים על כולם. וכולם הם יתדות של ההיכל הזה. אלו ארבעה הם תְּסִדִּיָהָל קְסִירָה קְדוּמָה דְּהָרִיָאֵל. אלו ארבעה ממונים על כולם, וכל האחרים, ממונים כולם תחתיהם.

697. וע"י אלו הדין נודע להיעשות בעולם. לאלו הארבעה באים כל הצבאות הממונים על הדין, לשאול, איך נגזר הדין על העולם. כי כל אלו הדינים לא ניתנו בכתבים לקיום העולם, ומשום זה אינם יודעים, וע"כ כולם באים לשאול אותם. ומשום זה, כולם ממונים על זה.

698. ל"ב האחרים, ממונים על כל אלו העוסקים בתורה תמיד, ואינם מפסיקים ביום ובלילה. וכל האחרים שמתחתיהם, ממונים על כל אלו, שקבעו עתים ידועים לתורה. וע"י הם ממונים כולם, ומענישים כל אלו שיכלו לעסוק בתורה ולא עסקו.

699. היכל חמישי, היכל אהבה. עומדים בו שס"ה (365) ממונים, כמספר ימות השנה. ולמעלה מהם ארבעה יתדות, עליונים על כולם, קְּשִׁיָהָל סְרִטָהָל עֶסְרִיָה קְדָמִיָאֵל. ואלו נקראים יתדות של ההיכל הזה.

700. אלו התמנו לשמח העולם. כשהנשמה מתווספת מערב שבת לערב שבת, והיא יוצאת, יוצאים אלו עימה, ומעבירים מישראל כל עצבות וכל יגיעה וכל מרירות הנפש, וכל רוגז שבעולם. ואלו הם משמחי העולם.

701. כל אלו שלמטה מאלו ארבעה, כולם התמנו להעביר הדין מבעלי הדין, ומאלו שמענישים אותם בגיהנום להעביר הדין מהם. וע"כ כל אלו יתדות עומדים בשמחה, והם יוצאים משמחה. וכל ההיכלות עומדים לעלות ולהתעטר למעלה.

702. ההיכל השישי עומד על כל ההיכלות התחתונים. בהיכל זה יש מאה אחרים, העומדים לחוץ מהיכל, הנקראים יתדות, כמו אלו האחרים. והם מאה לצד ימין, ומאה אחרים לצד שמאל.

703. ב' ממונים עליונים יש בצד ימין. וב' ממונים אחרים לצד שמאל. בימין מלכיאֵל שְׁמַעֲיָהָל. בשמאל מְסַרְסָנָה צְפָפָנָה. אלו הם יתדות עליונים, מימין ומשמאל.

716. יצחק, שמאלו של הקב"ה, שממנו מתעוררים כל הדינים שבעולם, הוא זרוע שמאל, התחלת כל הדינים, וכל הדינים מתעוררים משם. יצחק לוקח ואוחז הדין שנקרא זכות, ההיכל הרביעי, להתחבר דין בדין, ולהיות הכול קשר אחד, משום שיצחק דין שלמעלה, דז"א, ורשומות הדין עומדים בו.

717. וכאן נרשם השם הקדוש אלקים. כי יש אלקים חיים, למעלה, סתום מכל, בינה. ויש אלקים, ב"ד שלמעלה, גבורה דז"א. ויש אלקים, ב"ד שלמטה, מלכות. כמ"ש, אך יש אלקים שופטים בארץ. אלקים למעלה, אלקים חיים, בינה, כולל לאלו שלמטה, והכול אחד.

718. בהיכל הזה התעורר יצחק, גבורה דז"א, וכל ע"ב (72) אורות הכלולים בו, שממנו נגזרו כל הדינים שבעולם למטה. הגזרות והדינים נקראים עירין, משום שכולם נמצאים בעיר הזו, כמ"ש, בעיר ה' צבאות, עיר אלקינו. כל אלו היכלות שלמעלה, כל אחד נקרא עיר. ואלו הם עירין, העומדים בפנים בתוך ההיכל, שנקרא עיר, ומשום שעומדים בעיר, נקראים עירין.

719. ההיכל הזה כולל יצחק, והכול בהיכל אברהם, ההיכל החמישי. משום שהימין, חסד, כולל שמאל, גבורה. כל אחד כלול בחברו. משום זה עקד אברהם את יצחק, כדי לכלול בעצמו את הדין, יצחק, ושימצא השמאל כלול בימין. ולהשליט הימין על השמאל.

720. וע"כ ציווה הקב"ה את אברהם, להקריב בנו לדין ולהתחזק עליו, ולא ציווה את יצחק להיקרב, אלא לאברהם, כדי שאברהם, חסד, יכלול את יצחק, דין. וע"כ נמצא זה בדין וזה בחסד, והכול אחד. שהרי נכללו זה בזה. וכך נכללו היכלות התחתונים בעליונים.

721. כשלקח יצחק ההיכל הזה, אז נידון הכול לטוב, דין בזכות. וע"כ צריך האדם הדין, לדון הדין בזכות. משום שהוא שלמות הדין, כי אין שלמות הדין אלא בזכות. זה בלא זה אינו שלמות, דין בזכות זהו שלמות האמונה, כעין של מעלה.

722. ביום רה"ש, כשהדין מתעורר בעולם, צריכים ישראל למטה לעורר רחמים מתוך השופר, כעין העליון. וצריכים לחבר הדין כנגד זכות, חסד. כי כשנמצא הדין בזכות, הכול הוא ביחוד אחד, למעלה ולמטה בשלמות. אז כתוב, ועולתה קפצה פיה. שאין לה רשות להשטין ולקטרג בעולם. ואז הכול ביחוד אחד כראוי. ודין בלא זכות אינו דין.

723. וזהו בישראל, יש להם דין בזכות. אבל שאר העמים, אין להם דין של זכות. וע"כ אסור לנו לערוך הדינים שלנו בערכאות של עמים, כי

וכשמתחברים יחד אלו באלו, אז נשלם הכול למעלה ומלמטה. והאור של מעלה, בינה, יורד ושורה על הכול, ומתקשר הכול כאחד, להיות הכול אחד.

711. יעקב לקח ארבע נשים וכלל אותן בתוכו. והוא עומד בין ב' עולמות שבאצילות, המכונים רחל ולאה. כשיעקב לקח ההיכל השישי, לקח וכלל בתוכו כל אלו ארבע נשים, שהם ארבעה מלאכים, וכולם דבקים בהיכל הזה. אלו הם ארבעה ראשי הנהרות, כמ"ש, ומשם ייפרד והיה לארבעה ראשים. אלו ארבעה ראשים, הם ארבע נשים שלקח אותן יעקב, שלקח ההיכל הזה.

712. ואז נקרא ההיכל הזה, והוי"ה, כשהוא לטוב. כמ"ש, והוי"ה הולך לפניו יומם. והוי"ה אמר המכסה אני מאברהם. וכשהתחבר יצחק בהיכל של ב"ד, שנקרא היכל זכות, אז נקרא הכול, והוי"ה, להעניש לרשעים. כמ"ש, והוי"ה המטיר על סדום.

713. וכשלקח יעקב ההיכל הזה, אז נקרא הכול רצון שלם. וזהו עת רצון. ומכאן והלאה, מתחילים ההיכלות להתחבר ולהתקשר אלו באלו. ואע"פ שסדר הייחוד הוא דרומית מזרחית, שממשיכים מדרום, חסד, למזרח, ת"ת, הרי שהדרום העיקר. וכאן נאמר, שת"ת עיקר וקודם לחסד, ההיכל השישי. הכול הוא אחד. כי כאן רוח ברוח בדבקות אחד, הנשיקין, שבהם ת"ת עיקר, שהוא למעלה מחסד, ושם הוא חיבוק, וע"כ החסד עיקר. כמ"ש, ברכות אביך גברו על ברכות הוריי. ברכות אביך, ת"ת. גברו על ברכות הוריי, חו"ג. כי מרוב ברכות ונשיקין, נעשה חשוב יותר מחו"ג, ונבחן למעלה מהם.

714. מכאן מתחיל אברהם, ימין, חסד דז"א, שנקרא אהבה רבה, ולקח ההיכל החמישי, שנקרא אהבה. אז כתוב, שדיים נכונ, כלומר השם שדי. והתמלאו מכל טוב לכלכל ולזון הכול מכאן. וכשהשדיים נכונ והתמלאו מתוך אהבה עליונה, אז נקרא ההיכל הזה, אל שדי.

ובזה מצא כל העולם סיפוק כשנברא, כי כשנברא העולם, לא היה יכול להתקיים, ולא היה עומד, עד שהתגלה ההיכל הזה, שלקח אברהם. וכשהתגלה אברהם בהיכל זה, אז אמר לעולם די, כי יש סיפוק המספיק לעולם להיזון ממנו ולהתקיים. ומשום זה נקרא, אל שדי. אל, שדי בו לכל.

715. ועתיד הקב"ה למלאו, ולתקן אותו לעת"ל, כמ"ש, למען תינקו ושבעתם משוד תנחומיה, למען תמוצו והתענגתם מזיז כבודה. שוד תנחומיה וזיז כבודה, הכול הוא בהיכל הזה. ואז בעת ההוא כתוב, מי מילל לאברהם, הניקה בנים שרה. כי היניקה תלויה באברהם, חסד.

שהם ההיכל השלישי, נוהג, וההיכל השני, עצם השמיים. והם ב' ירכיים למטה, בבריאה, לסמוך אלו היכלות שלמעלה, שנקראים תשבע"פ, מלכות דאצילות. כמו שיש סומכים לתושב"כ, כך יש עמודים סומכים לתשבע"פ, המלכות. ונכללים זה בזה. אז אלו ב' סומכים שלמטה, נוהג וזוהר, כשמתחברים באלו היכלות עליונים שבמלכות דאצילות, נרשם בהם נבואה, שהיא מראָה.

730. וכל אלו בעלי המראָה יונקים מהיכלות נוהג וזוהר, הכלולים בהיכלות דמלכות. למעלה, בנו"ה דז"א, יונקים נבואה. וכאן, במלכות, יונקים מראָה. וע"כ הנבואה כעין מראה, והמראה כעין נבואה. וכשמתחברים זה עם זה, הנצח עם ההוד, נוהג וזוהר, אז שולט על המקום הזה השם הקדוש, צבאות, משום שכל אלו צבאות הקדושים עומדים כאן כולם, וכולם נקראים מצד הנבואה, כי מראה וחלום הם מצד הנבואה.

731. ואע"פ שאנו אומרים, שבתוך אות ברית קדוש, יסוד, שורה שם צבאות, משום שכל הצבאות יוצאים מאות זו, יסוד, עכ"ז הירכיים העומדים מחוץ לגוף, נקראים ג"כ על השם הזה, צבאות. ואלו הם הנקראים ברייתות, שפירושו, חיצוניים, כי הברייתא היא מחוץ למשנה. המשנה עומדת על הברייתא, שהברייתא מפרשת את המשנה, והברייתות נקראות ירכיים אל המשנה, בתים חיצוניים, כעין נו"ה שלמעלה מחוץ לגוף הפרצוף.

732. המשנה היא סוד שעומד בפנים, כי עיקר הכול לומדים משם. וכך התנאים שבמשנה, הם מפנימיות. וכתוב, אנהגן אביאך אל בית אימי, תלמדני. אל בית אימי, זה קודש הקדושים, יסוד המלכות דאצילות, המתוקן ביסוד דאמא, ע"כ נקרא בית אימי, שהוא פנימיות המלכות. תלמדני, זה סוד המשנה. כשנכנס נהר הנמשך ויוצא, יסוד דז"א, בבית קודש הקדושים, אז כתוב, תלמדני, שפירושו, שתשפיע לי. וזהו שהמלכות נקראת משנה, להיותה משנה לז"א בזיווג.

733. כשנמשכת לחוץ, נקראת ברייתא, שפירושו חיצוני. ב' ירכיים הם ברייתות, חיצוניים. וזה סוד הסודות שלא ניתן לגלות. כי לא נמסר הסוד אלא רק לחכמים העליונים. אוי אם נגלה, כי ישמשו בזה הרשעים. אוי אם לא נגלה, כי יאבד הדבר מצדיקים. משום שהוא סוד מסודות עליונים שהקב"ה מנהיג עימו את העולם.

734. בית ראשון עמד בימי שלמה כנגד עולם העליון, בינה, ובניה נקראת בית ראשון. והשתמש כל בבית קודש הקדושים, מקום שמשמש בו השמש בלבנה, ז"א במלכות. וסודות עליונים כולם בשלמות. ועמד העולם בשלמות. ואח"כ גרמו ישראל החטאים, ונמשכו הסודות, ונדחו מבית קודש הקדושים לחוץ, לירכיים, נו"ה, אז

אין להם חלק בצד האמונה שלנו, כמ"ש, לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום. ומצד ישראל, כל מי שדן דין ולא כלל בו זכות, זהו חוטא, כי גרע האמונה, והיטה את עצמו לצד, שיש בו דין בלא זכות, שהוא הס"א.

724. כשעמדו הסנהדרין למטה לדון דיני נפשות, היו צריכים לפתוח בזכות. כדי לכלול הזכות בדין. ועוד שהם נקראים לדון, מבית הזכות. הסנהדרין הוא בהיכל הזכות, ע"כ היה ההשתדלות שלהם לפתוח בזכות, ומתחילים בזכות מן הקטן שבסנהדרין, ואח"כ נשלם הדין בעליון שבסנהדרין, שתהיה הזכות כולל בדין. זה למעלה וזה למטה.

דין בזכות הוא שלמות הדין, זה בלא זה אינו שלמות. ומשום זה יצחק ורבקה הם כאחד, שזה דין וזו זכות. שתהיה שלמות אחד. שיצחק דין ורבקה זכות. אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה נתן להם תורה שלמה, ללכת בדרך האמת, כעין האורות שלמעלה.

725. והם לא היו דנים דין אלא בזכות, ומעיינים בזכות בתחילה, שיהיו כלולים זה בזה. והסנהדרין היו מהפכים בזכות, בדין, לכלול הכול כאחד, כדי שלא ישלט הס"א. כי כשלא נמצא זכות, נמצא שם הס"א, שנקראת חובה, ומתחברת הס"א בדין, ומתחזקת, וזהו דין בחוב.

726. וע"כ ביום רה"ש, צריכים לחבר זכות בדין, שלא תתגבר החובה, ומשום זה צריכים זכות ודין להיות יחד, כדי שיהיו שלם. כי כשהס"א, שהיא חובה, שולטת, אינו שלם אלא קטרוג. כמו שהוא קטרוג, הנמשך ממנו ארבע מיתות. וכשהצד זכות שולט, הכול שלם. שלום ואמת, חסד ורחמים.

727. כשמתחברת הס"א בדין, היא שולטת בקטרוג, באלו ארבע מיתות ב"ד, סקילה שריפה הרג וחנק. כולם שליטת הקטרוג הרע. סקילה, משום שהס"א אבן נגף. שריפה, משום שהיא צור מכשול, אש חזק. הרג, משום ששולטת בבשר, כמ"ש, חרבי תאכל בשר, שהס"א נקרא קץ כל בשר. חנק, משום שהיא קללת אלקים, אותו השולט על חנק, על התלוי, כמ"ש, קללת אלקים תלוי, משום שלא נשאר מן התלוי, אלא בשר לבד, כי הנשמה פרחה ממנו, וקללת אלקים זו שולטת בבשר, שהוא מרה חשוכה. משום זה הקדושה לטוב, והס"א לרע.

728. וצריכים ישראל, שיש בהם האמונה, להישמר, כדי שתשלוט האמונה, ולא ייתנו מקום לס"א לשלוט. אשריהם בעוה"ז ובעוה"ב. עליהם כתוב, ועמך כולם צדיקים.

729. הנביאים, הצדדים העליונים, שני ירכיים נו"ה, הסומכים לתורה הקדושה, שהיא ת"ת, לוקחים ההיכלות ששני רוחות בהם, נוהג וזוהר,

בירכיים נו"ה. בחמוקי הירכיים עומדים מראה, ונבואה קטנה. מירכיים ולמטה עומד חלום, שהוא בברכיים, שלמטה מירכיים. עד שיגיעו רגליים ברגליים, כלומר רגלי אצילות תשתוויה עם רגלי ביי"ע, כי ביי"ע יחזור להיות אצילות, שאז יתעלו לנבואה ולמראה. ושם, למטה מירכיים, עומד ההיכל התחתון לבנת הספיר.

741. כל התכללות ירכיים הוא ששילמו אחד בחברו, וכולם מדרגות הנבואה, כי משם יוצאים ושורים, ונעשה מהם מראה, ושורים על מקום לבנת הספיר, ונעשה מהם חלום. יוסף הצדיק, יסוד, שלמות כל, לוקח הכול, משום שהכול ניתקן על ידו, הכול משתוקקים בהשתוקקות על ידו.

742. בשעה שיוסף הצדיק, יסוד, עומד לתקן את הכול, אז הוא לוקח הכול. וכשמתחבר בהיכלו, אז מתעוררים כולם לקחת חשק ורצון, העליונים והתחתונים, והכול ברצון אחד ובשלמות אחד, לשמח העליונים והתחתונים ברצון אחד כראוי. וכל התחתונים עומדים על קיומם על ידו. ועיי"כ כתוב, וצדיק יסוד עולם. כי על היסוד הזה עומד העולם.

743. היכל לבנת הספיר אינו נמצא בקיומו, עד שיוסף הצדיק, יסוד דז"א, ניתקן. וכשהוא ניתקן, הכול מיתקנים, שזהו הסוד של כל הבניין, של המלכות. ועיי"כ כתוב, וייבן ה' אלקים את הצלע. ולא כתוב, וייצר, ולא כתוב, ויברא, אלא וייבן, משום שזה עומד על יסוד, שאחר שהיסוד ניתקן, הכול נבנה עליו. ועיי"כ כתוב, וייבן. ומשום זה כולם עומדים בזה היסוד.

744. כתוב, וייבן ה' אלקים את הצלע. כלומר, שהייתה המלכות מאחור דז"א, והתקין אותה שתחזור פב"פ עם ז"א. אבל, וייבן, פירושו, שהסתכל להעלותה באותה המדרגה, שעולם העליון שורה בה, בינה. שיהיה זה כמו זה.

745. ועוד, וייבן, שהמאציל הסתכל בצדדיו, והתקין וכיוון כל הצדדים של המלכות, לזרוע, ולהשקות, ולהוליד, ולעשות לה כל צרכיה. ואח"כ כתוב, ויביאה, שהביא את הצלע בצדיק, ביסוד, כמ"ש, ובזה הנערה באה אל המלך. ובזה, כלומר היסוד שנקרא זה. כי הוא ממשיך הכול, להעלות ולעטר בשלמות. כאן כוח מניעת העוונות. כאן כוח מניעת כל התאוות הרעות.

746. משא"כ בהיכל השישי בס"א, ששם כל התענוגים הרעים וכל מיני תאוות של תענוגי עוה"ז. וכשעוה"ז מתנהג בהם, נכשלים בהם בני אדם מלזכות לעוה"ב. כי רואים כמה תענוגים ותאוות, שהגוף נהנה ומתענג מהם, וזונים אחריהם. כמ"ש, ותרא האישה כי טוב העץ למאכל. כי כל התאוות ותענוגי עולם היו תלויים בו.

הם עומדים לחוץ, שנקראים בתים חיזוניים, ואז נצרכו ישראל לברייתות, כי לא יכלו לינוק מן המשנה.

735. בבית שני עמדו ישראל בבתי חיזוניים בירכיים. ומהם חזרו ושרו בבית קודש הקודשים. והוא בית שני, מלכות, כי בית ראשון בינה. ואלו אחרים נשארו בברייתא לחוץ בין הירכיים. ואלו שחזרו לבית קודש הקודשים, היו לומדים ממשנה, והיו נוהגים לפי הלימוד שבמשנה, כמ"ש, כי מציון תצא תורה. כי ציון הוא פנימיות המלכות, שנקרא משנה.

736. ואח"כ, כשגרמו העוונות, הוסרה הממשלה של בית שני. ואע"פ שממשלתו לא הייתה כבית ראשון, שהיה בו שלום תמיד, משום שהמלך שהשלום שלו, ז"א, היה בו תמיד בזיווג שאינו נפסק, ועיי"כ היה בשלום. ובית שני לא היה שלום כזה, משום שהעורלה קטרגה בו תמיד, ועיי"כ היו הכוהנים מוכנים בתוכו, לקטרג, להרשיע את עורלה זו, והיו צריכים לדבר, שירשיעו עימו את הס"א, ולהגן על בית שני.

737. אח"כ גרמו העוונות, והעורלה שלטה, ונדחו ישראל מבית שני לחוץ, וירדו משם לחמוקי ירכיים, נו"ה, למטה, בבריאה. עד ששרו למטה ברגליים, בעשיה, וכשישבו ברגליים, שיתקנו אותם, אז כתוב, ועמדו רגליו ביום ההוא. והעולם ינהגו בכל דבר בסוד עליון כראוי. ואע"פ שנדחו מפנימיות, לא נעזבו ממנו, ולעולם ייאחזו בו.

738. ומי שיודע ומודד בשיעור של קו המידה, אורך ההמשך של הירכיים עד הרגליים, יכול לדעת מידת הגלות שנמשכת. ומשום זה כל הברייתות וכל התנאים וכל האמוראים עומדים במקומם כראוי, אלו פגנים ואלו בחוץ, בחמוקי הירכיים, נו"ה, ולמטה מהירכיים, ובכולם נקראת המלכות תשבע"פ. ובכולם ירדו ישראל, וגלו בין העמים.

739. וכשתיגמר הגלות בהמשכת הרגליים, שיקבלו תיקונם, אז כמ"ש, ועמדו רגליו ביום ההוא. ועובר רוח הטומאה, העורלה, מן העולם. ויחזור ישראל לבדם שלטון כראוי, משום שהעורלה הורידה אותם למטה עד תתה. ומכאן והלאה, אחר שהעורלה נקצצת ועוברת מן העולם, אז כתוב, וישכון ישראל בְּטַח בדד עין יעקב. כלומר בעין יעקב, מלכות, ששם חכמה, הנקראת עיניים. ולא נמצא מקטרג עליהם. אשרי חלקם של ישראל בעוה"ז ובעוה"ב.

740. יוסף הצדיק עמוד העולם, יסוד, לקח ברשות היכל צפון וגנוז. ברשותו עומד ההיכל השביעי. וגם היכל לבנת הספיר עומד ברשותו, ובו מיתקן. אבל נביאים, שמתחברים למטה, נפרדות מהם ב' מדרגות, מראָה וחלום, העומדים

הספיר, ובכל אלו שלמטה. וזהו בית ראשון ובית שני, שבית ראשון, זיווג תיית ומלכות מחזה ולמעלה, ובית שני זיווג תיית ומלכות מחזה ולמטה, בחינת יסוד ומלכות. ומשום זה היכל זה כולל כל שאר השמות שלמטה. ועיי' שמות אלו, זה עולה וזה יורד. שהתחתון עולה לעליון, והעליון יורד לתחתון. אשרי הם הצדיקים, שיודעים דרכי התורה.

750. יסוד זה ניתקן בבי' צדדים: אחד בהיכל הראשון, כדי לתקן כל מה שלמטה, ואחד לתקן ההיכל השביעי, ולהיתקן זה בזה, שיהיה הכול רצון אחד כראוי. עד כאן הייחוד של שני צדדים, שלמעלה ושלמטה, להתייחד כאחד בשלמות, ללכת בדרך הישר.

751. אשרי חלקו מי שיודע לייחד הייחוד, ולסדר סדר האמונה ללכת בדרך הישר. אשרי הוא בעוה"י ובעוה"ב. ועיי' כתוב, חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו. ואז כתוב, אמת מארץ תצמח, וצדק משמיים נשקף. גם ה' ייתן הטוב וארצנו תיתן יבולה. אמת, תיית, דבוק במלכות, ארץ. וכן מלכות, צדק, דבוקה בתיית, שמיים. ואז, גם ה', תיית, ייתן הטוב, וארצנו, המלכות, תיתן יבולה.

747. יש דברים, שהגוף נהנה מהם, ונכנסים לגוף, ולא לנשמה. ויש דברים, שהנשמה נהנית מהם, ולא הגוף. ועיי' המדרגות נבדלות זו מזו. אשרי הם הצדיקים, שלוקחים דרך ישרה, ומונעים עצמם מהצד ההוא, ומתדבקים בצד הקדושה.

748. בהיכל הזה כלולים כל שאר הנשמות של כל ההיכלות שלמטה. שני שמות הם שכוללים שאר שמות האחרים. אחד, כשהתחבר העליון בתחתון, ויעקב לקח היכלו באלו הנשיקין בסוד העליון, אז כולל שאר השמות, ונקרא הוי"ה אלקים. וזה נקרא שם מלא. ואחד, כשמתחבר יסוד העולם, יוסף, בהיכלו, וכולם מתעוררים באהבה ובהשתוקקות אליו, וכולם כלולים בו. אז הוא כולל כל שאר השמות, ונקרא הוי"ה צבאות. וזה נקרא השם הקדוש השלם, אבל אינו שלם כמו הוי"ה אלקים.

749. מה ההפרש בין יעקב ליוסף? יעקב, תיית, גוף, שולט עליון בתחתון גוף בגוף, שתיית דאצילות שולט בת"ת דהיכלות, ששניהם נבחים לגוף, למחזה ולמעלה, בחינת יעקב. יוסף, יסוד שבאצילות, שולט ממקום סיום הגוף ולמטה שבאלו היכלות, ביסוד שלהם, שהוא היכל לבנת

היכל קודש קודשים

על ארון העדות שבקודש הקודשים, המלכות דאצילות, המלוּבש בהיכל השביעי, לְסֵתוּם הסתומים, שבפנימיות ארון העדות, כי הם נסתרים וסתומים.

756. לפנים מהכפורת, שהוא הארון, יש מקום סתום ונסתר וגנוז, לאסוף בתוכו שמן המשחה העליון, רוח החיים, עיי' נהר הנמשך ויוצא מעדן, יסוד דז"א דאצילות. הנהר נקרא מעיין של הבאר, מלכות. שמימו אינם נפסקים לעולם. וכשיסוד מכניס וממשיך כל משחת קודש מלמעלה, ממקום קודש הקודשים, בינה דאצילות, ההארה וההמשכה יורדת ובאה בתוך אלו הצינורות של יסוד המלכות דאצילות, והמלכות דאצילות מתמלאת משם, כמו נוקבא המתעברת ומתמלאת מזכר.

אף ההיכל השביעי מיתקן לקבל האורות של היסוד דז"א דאצילות, דרך המלכות דאצילות, המלוּבשת בה, כמו נוקבא המקבלת מהזכר. הקבלה שמקבלת, היא כל אלו הרוחות והנשמות הקדושות היורדות לעולם, להתלבש בבני אדם, ומתעכבות שם כל זמן שנצרך, עד שיורדות ומתלבשות בבני אדם. ואחר פטירתן מעוה"י, חוזרות להיכל השביעי.

757. ותתעכבנה בהיכל השביעי, עד שיבוא מלך המשיח, ותקבלנה סיפוקן כל אלו הנשמות,

752. ההיכל השביעי זהו היכל פנימי מכל ההיכלות, סתום, אין בו צורה ממש, ואין כאן גוף כלל, אלא ראש בלבד. כאן הסתום של סוד הסודות, מקום להיכנס בתוך הצינורות של מעלה, של האצילות. כאן רוח, הכולל כל הרוחות, שבכל ההיכלות. כאן רצון, הכולל כל הרצונות, להתחבר כל ההיכלות כאחד. רוח החיים מבינה, בהיכל זה, שיהיה הכול תיקון אחד.

753. היכל זה נקרא בית קודש הקודשים, מקום לקבל הנשמה העליונה, בינה, הנקראת כך, לעורר אצלו עוה"יב, בינה.

754. עוה"י, מלכות, נקראת עולם. עולם, פירוש, עלייה, שעולה עולם התחתון, מלכות, לעולם העליון, בינה, ומסתתרת בה ונעלמת בה, ומתגלה בסתר. שהמלכות עולה עם כל ההיכלות שקרבו אליה, ומסתתרות בתוך הסתר העליון, בינה. עולם העליון, הבינה, פירוש, שהבינה עולה ומסתתרת תוך רצון העליון, תוך המכוסה מכל המכוסים, שלא נודע כלל, ולא נגלה ואין מי שיודע בו, שהוא א"א.

755. הפרוכת, שהיא פרסא, שבין ההיכל השישי, קודש, לבין ההיכל השביעי, קודש הקודשים, נפרשה, ומכסה להסתיר הסתום, ההיכל השביעי. פְּפֹרֶת נפרשה בסתרים עליונים,

ותבאנה לאצילות למקומן, וישמח העולם כמלפנים, כמטרם מיעוט הירח, וחטא עצה"ד, כמי"ש, ישמח ה' במעשיו.

כי הנשמות, לאחר פטירתן מעוה"ז, אינן יכולות לעלות למעלה מההיכל השביעי, כי שם הפרסא המבדילה בין אצילות לבי"ע. וע"כ הן מתעכבות בהיכל השביעי, עד גמיה"ת, שאז יתבטל גבול הפרסא, ואז תוכלנה לעלות לאצילות לשרשו, לבינה דאצילות. כי אור הבינה נקרא נשמה. וע"כ כתוב אז, ישמח ה' במעשיו.

764. המעיין של הבאר, יסוד, אינו נפסק מהבאר לעולם, שהיא מלכות דאצילות המלוּבשת בהיכל השביעי. וע"כ המקום הזה שכלול הכול, קיום כל הגוף, להיות שלם בכל כראוי. כאן, בהיכל השביעי, הייחוד והקשר כאחד, להיות למעלה ולמטה אחד, בקשר אחד, שלא יפרדו האיברים, הבחינות והמדרגות שבהיכלות, זה מזה, ושימצא הכול בזיווג פב"פ.

765. מי שמשמש מיטתו מאחור, מכחיש התיקון של הסתכלות פב"פ, הנוהג בעליונים, המאיר הכול כאחד, שיימצא הכול פב"פ בדבקות כראוי. כמי"ש, ודבק באשתו, ולא מאחורי אשתו.

766. שניים הם, יעקב למעלה, מחזה ולמעלה, ת"ת, ויוסף למטה, מחזה ולמטה, יסוד. שתי תשוקות: ההיכל השישי שלקח יעקב, וההיכל השביעי, היכל קודש הקודשים, שבו משמש יסוד דז"א, יוסף. התשוקה שלמעלה, שמחזה ולמעלה, בנשיקות שלקח יעקב, בהיכל השישי. התשוקה שלמטה, בשימוש שלקח יוסף, בהיכל השביעי, קודש הקודשים.

משתי הבחינות, מיעקב ומיוסף, לקח ארון הברית, שהוא היכל קודש הקודשים:

א. מצד יעקב, לקח רוח החיים. שלקח רוח החיים שלמעלה, שהתדבק בו יעקב ע"י הנשיקות. רוח החיים שלמעלה נכנס בארון הברית, ההיכל השביעי, להזיווג ממנו.

ב. מצד יוסף, שהוא למטה בסיום הגוף, יסוד, ההיכל השביעי לקח ממנו רוחות ונשמות להשפיע למטה לעוה"ז.

767. ב' הבחינות, יעקב ויוסף, מתחלקות לב' צדדים. בחינת יעקב, ת"ת, מתפשטת ונותנת כוח לנבוע בשדיים, שהם אל שדי, שהתמלאו מרוח החיים. ומניק בהם למלאכים הקדושים, החיים והקיימים לעולם, שעומדים בו בקיום, שע"י היניקה משיגים שלמותם. ובחינת יוסף, יסוד, נכנס בתשוקה, לארון הברית, ונותן כוח בפנים, ועושה נשמות ורוחות לרדת למטה, ולזון בהם בני העולם. המלאכים יוצאים מהזיווג העליון דנשיקין. וע"כ ניזונים מרוח החיים, היוצא מהזיווג הזה, שהוא יעקב. ונשמות בני אדם יוצאות מזיווג היסודות, שהוא יוסף, וע"כ הם ניזונים ג"כ משם.

ותבאנה לאצילות למקומן, וישמח העולם כמלפנים, כמטרם מיעוט הירח, וחטא עצה"ד, כמי"ש, ישמח ה' במעשיו.

כי הנשמות, לאחר פטירתן מעוה"ז, אינן יכולות לעלות למעלה מההיכל השביעי, כי שם הפרסא המבדילה בין אצילות לבי"ע. וע"כ הן מתעכבות בהיכל השביעי, עד גמיה"ת, שאז יתבטל גבול הפרסא, ואז תוכלנה לעלות לאצילות לשרשו, לבינה דאצילות. כי אור הבינה נקרא נשמה. וע"כ כתוב אז, ישמח ה' במעשיו.

758. בהיכל הזה נמצאים תענוגים ומעדני הרוחות והשעשועים, שהקב"ה משתעשע בגן עדן. כאן תאוות כל ועונג כל, להתחבר בו כל ההיכלות כאחד, ותהיינה כולן אחד. כאן נמצא קשר הכול בייחוד אחד.

759. כשכל האיברים, כל הבחינות שבהיכלות, מתחברים באיברים העליונים של ההיכל השביעי, כל אחד כראוי לו, אין להם תשוקה ואין להם עונג, חוץ מהייחוד בהיכל הזה. הכול תלוי כאן. כשהתחברות שכאן מתייחדת בייחוד אחד, אז כל ההארות שבאיברים, וכל הארת הפנים, וכל החדוות, כולן מאירות ושמחות.

760. אשרי חלקו מי שיודע לערוך סדרים, ולתקן תיקוני השלמות כראוי. הוא אהובו של הקב"ה בעוה"ז ובעוה"ב. ואז כל הדינים, וכל גזרות רעות, מתבטלות מהעולם.

761. ההיכל הזה הוא היכל התשוקה, היכל העונג, היכל להשתעשע למעלה ולמטה כאחד. שהקב"ה משתעשע עם הנשמות כאן, ובגן עדן התחתון כאחד. והכול מקבלים האור של מאור העליון המאיר לכל, אור הבינה, שיתייחד הכול כראוי בייחוד השלם. וע"כ נמצא ההיכל הזה נסתר מכל, גנוז מכל. אע"פ שכולם נסתרים, זה נסתר וגנוז יותר, מפני שהוא מקום היסוד, כדי שיהיה אות ברית הכול כאחד, זכר ונקבא, להיות בשלמות.

762. היכל זה נקרא ארון הברית, שהוא אדון כל הארץ, משום שהוא מקום שיוצאות ממנו כל הנשמות שבעולם, לייחד הייחוד למטה, ולהמשיך ייחוד הקב"ה מלמעלה למטה לתת לצדיק, להיכל הראשון, יסוד. משום שהנשמות יוצאות מצדיק, יסוד דז"א, ונכנסות בצדיק, היכל היסוד, ואח"כ יוצאות מצדיק, מהיכל היסוד, ומתלבשות בבני אדם. ולאחר פטירתן מעוה"ז, נכנסות במקום שיצאו משם, בהיכל השביעי.

763. ארון הברית שבהיכל השביעי, מקבל הכול מהצדיק, יסוד דז"א דאצילות, ואח"כ יוצאות הנשמות מארון הברית, ונכנסות בצדיק שלמטה, בהיכל הראשון, יסוד, ואח"כ יוצאות מהצדיק שלמטה ומתלבשות בבני אדם. ולאחר

הכול, או"א עילאין, אור החיה. ובפנימי פנימיות בתוך הרצון של המחשבה, שהוא או"א, מאיר ומתבשם ותופס ואינו תופס, או"א, ועולה רצון המחשבה לתופס בא"א, וכשאו"א עולה ומלביש לא"א, האור שלמטה, ישו"ת, תופס בא"א.

או"א עילאין, אע"פ שעולים לראש או"א, אינם תופסים בו, שאינם מקבלים ממנו חכמה, כי האות י' אינה יוצאת מהאור שלהם לעולם. אלא ישו"ת, ז"ת דאו"א, תופסים בא"א, שמקבלים ממנו חכמה, והי' יוצאת מהאור שלהם. כשאו"א עולים לראש או"א, האור שלמטה, הז"ת דאו"א, שהם ישו"ת, תופסים בא"א, שמקבלים ממנו חכמה. ולא או"א עצמם.

773. וכן כולם, צריכים לייחדם זה בזה, להתקשר ולהתמלא ולהתברך הכול כאחד כראוי. ואז נקשר זה בזה, היכלות בהיכלות, תחתונים בעליונים, זכר ונוקבא יחד. אור עליון, נשמה, מייחדים באור סתום וגנוז יותר, חיה. ואותו שגנוז יותר, כלול במה שגנוז יותר ממנו, או"א, עד שנמצא הכול כראוי ביחוד אחד.

774. וע"כ משה היה יודע לסדר סדר אדונו יותר מכל בני העולם. כשהוצרך להאריך האריך, וכשהוצרך לקצר קיצר. שאמר, אֵל נא קָפֵא נא לה. מי שהאריך בתפילתו ומסתכל בה, בא לסוף לידי כאב לב. ולומדים להיפך, מי שמאריך בתפילתו מאריכים לו ימיו.

775. מי שמאריך במקום שצריך לקצר, בא לידי כאב לב. לב הוא מלכות, שממשיכה מוחין דחכמה, המכונים משתה, כמ"ש, שְׁתו וּשְׁכְרוּ דודים. משום שהוא מקום שצריך לקצר ולא להאריך בו. כי הכול נמצא למעלה, וצריך שלא להמשיך אותו למטה, אלא לקושרו בקשר שלמעלה בלי אריכות, עד שיהיו הכול אחד ביחוד אחד. וכיוון שנקשר יחד, אז לא צריכים לאריכות ולבקש תחנונים.

וכשמאריך באריכות במקום שצריך בז"א, חסדים מכוסים מחכמה, הקב"ה מקבל תפילתו. שזה כבוד הקב"ה, ז"א, שזוכות ייחוד התפילה, מקשר קשרים ומרבה ברכות למעלה ולמטה, שהברכות נמשכות מלמעלה למטה.

להאריך תפילתו, כלומר, להמשיך השפע מלמעלה למטה. לקצר תפילתו, שלא להמשיכה אלא מלמטה למעלה. ולפיכך המלכות, שהיא הארת החכמה, אסור להמשיכה מלמעלה למטה, כי זה היה החטא של עצה"ד. הארת החכמה, שהיא משתה, עומדת כולה למעלה, ואסור להמשיכה למטה. אלא לקצר, לקושרו בקשר שלמעלה בלי אריכות, שימשיך מלמטה למעלה. וע"ז לומדים, המאריך בתפילתו, בא לידי כאב לב. אבל הארת ז"א, שהוא חסדים מכוסים,

768. ע"כ נמצאים שני הצדדים יעקב ויוסף, זה למעלה, יעקב, וזה למטה, יוסף. יעקב לזון למעלה, למלאכים. יוסף לזון למטה, לנשמות בני אדם. כל אחד ואחד כראוי לו. והכול אחד. שניהם בז"א: יעקב למעלה מחזה, יוסף למטה מחזה.

וע"כ יוסף מזין לכל הגוף, שממשיך גם אור החיים מזיווג דנשיקין, שהוא מחזה ולמעלה גוף, ומשקה אותו. כי מרוח החיים שבדבקות של יעקב, בנשיקין, יורד למטה, ליוסף שמחזה ולמטה, ובו מתדבק ארון הברית שבהיכל השביעי, ברצון של מעלה, מזיווג דנשיקין. וע"י הדבקות של יוסף בארון הברית יורד רוח החיים למטה, לנשמות בני אדם. וכשמתחבר הכול כאחד, שיוסף נכלל ג"כ מהארת הזיווג דנשיקין, אז התמלאו השדיים להניק אפילו לנשמות בני אדם. ומשום זה הכול הוא אחד.

אשרי חלקו מי שיועד לקשור קשרים ולייחד ייחודים בתפילתו ברצון הלב כראוי, כדי להדביק איבר באיבר, רוח ברוח, הכול בכלל אחד, שיהיה הכול אחד כראוי.

769. כשהרוחות הקדושים, וכל ההיכלות והמרכבות, מתייחדים בהיכל הזה כולם כאחד, ונמצאים בקשר אחד, אז רוח העליון על כולם שבהיכל הזה, נקודה אחת, יסוד, נסתם בהם ואינו מתגלה, ונעשה רוח סתום כעין העליון שבאצילות. והסימן על זה הוא אגוז, שהתוך שבו דומה למוח המפוצל ל' פיצולים, נגד חו"ב חו"ג, ובאמצעם מחוברים כאחד. אף כאן ייחוד אחד מקשר כולם, שיתקשרו זה בזה ויהיו כולם שלמים בשלמותו כאחד.

770. הקורבן עולה לייחד הייחוד ולתת סיפוק, לכל אחד ואחד כראוי לו, מאותו עשן שהכוהן, שהוא ימין, מעלה בקשר הייחוד ברצון, והלוויים שהם שמאל, בשירה. כך כלולים זה בזה היכל בהיכל, רוח ברוח, עד שמתחברים במקומם, בזו"ן דאצילות, איבר באיבר, שיהיו הכול כלולים כאחד כראוי.

771. כשנשלמו הכול ביחד, שכל ההיכלות נכללו בהיכל השביעי, ואיברים עליונים, זו"ן דאצילות, מאירים לתחתונים, להיכלות, אז מתעוררות נשמה עליונה, ביה דאצילות, ונכנסת בכולם, ומאירה לכל. וכולם מתברכים, העליונים, זו"ן דאצילות, והתחתונים, כל ההיכלות ומה שבתוכם. וההוא שלא נודע ולא נכנס בחשבון הרצון, שאינו נתפס לעולם, עתיק, מתלבש בפנימיותם. אז הכול עולה עד או"ס ומתקשר הכול בקשר אחד ומתמתק הרצון שאינו נתפס לעולם, עתיק, לַפְנֵי וּלְפָנִים, בהעלם.

772. אור הנשמה העליונה, שהיא בינה, עולה לפני ולפנים ומאיר לכל. בתוך אור זה של הנשמה, נכנסת ומתלבשת המחשבה הסתומה, שכוללת

המשתתף עימו והוא אחד. עולם התחתון, מלכות, אדניי, מתייחד בסתום, ז"א, הוי"ה, וזהו הייחוד, הוי"ה אדניי. וזהו שבאמצע, המלכות שלמעלה מחזה דז"א, אלקים, מתייחדת עם המרכבה הקדושה העליונה שעליה, חגי"ת, הוי"ה, וזהו הייחוד, הוי"ה אלקים, שהוא מעשה מרכבה.

780. מצד הבינה יוצאות ד' מרכבות, ד"ס, חגי"ת ומלכות שלמעלה מחזה. ומצד המלכות שמחזה ולמטה דז"א, שנקראת אדניי, יוצאות ד' מרכבות, ד' מלאכים מיכאל גבריאל אוריאל רפאל. משום שכל אחד מפורש לארבע. כל מרכבה היא ארבע כשמסתכלות המדרגות, ג' קווים ומלכות המקבלת אותם. וכן כולן הן ארבע כל אחת, עד שיורדות המדרגות למטה בשם הקדוש אדניי, באלו המרכבות, העומדות ונוסעות בשם אדניי. והן נקראות הָרִי נחושת.

יש הרים עליונים, חגי"ת דז"א, והרים תחתונים, נה"י דז"א, המאירים במלכות, ועומדים בג' צדדים, ימין שמאל ואמצע, ויוצאים מזהב כסף ונחושת. שנה"י דז"א יוצאים מחגי"ת דז"א, הנקראים זהב כסף ונחושת.

781. נחושת שלמטה, בבריאה, היא משום שאלו המרכבות, היוצאות מן השם אדניי שבהיכל הראשון, שהן ארבע מרכבות, היוצאות מבי רוחות ימין ושמאל מלבנת הספיר, אלו בי רוחות הנקראים בי הרי נחושת.

782. מאלו בי רוחות, הרי נחושת, יוצאות ארבע מרכבות, ד' אופנים, שמשמשים בשם אדניי, ששקע במלאך סנדלפון שר הפנים. וכל המרכבות הן שליחים בעולם, אלו על אלו, סוסים ומרכבות. כי יש מרכבה על סוסים המסיעים אותה.

783. והשם הקדוש אדניי נכלל בהוי"ה, שהוא יאהדונה"י. השם אלקים אינו נכלל בשם אחר, כמו אדניי הנכלל בהוי"ה, ושבחינתו עצמו מתבטלת בהוי"ה, אבל השם אלקים אינו מתבטל ונכלל בשם אחר. משום שיש אלקים חיים בבינה, ומשם אלקים שבבינה מתפשט השם לגבורה דז"א ולמלכות, שנקראים אלקים, וכן מתפשט לבי"ע. ואין הארתו נאספת בשום מקום, אלא הולכת ומתפשטת. ועי"כ אינה נכללת להתבטל בשם אחר.

784. השם הכולל כל השמות הוא הוי"ה, שבמילואו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שבצירוף האותיות של השם הקדוש היה יודע הכוהן לצרף בכל צדדיו עד שהשמות עלו בכמה צדדים במי"ב (42) אופנים, בהתפשטות הניצוץ הקשה שבבינה, הכולל כל השמות.

השם הוי"ה כולל כל השמות, הספירות, בשם מי"ב, שהוא כח"ב. אשר ד' אותיות הוי"ה פשוטה הוא כתר. ועשרה אותיות המילוי של הוי"ה, יו"ד

להיפך, מצווה להמשיכו למטה. ועי"ז לומדים, שהמאריך בתפילתו, מאריכים לו ימיו.

776. בתוך ההיכל הזה עומדת נקודה חבויה, רוח, שתקבל עליה רוח אחר עליון, זכר. וכששורה רוח ברוח, אז נכנס זה בזה ונעשה אחד. ומורכב זה בזה להיות אחד כמו האילן הזה שמורכב זה בזה. והוא אחד מין במינו. אוי למי שמרכיב מין בשאינו מינו, כבני אהרון, אלו שרצו להרכיב אילן באחר שאינו מינו.

רוח זכר הוא קו ימין, רוח נקבה קו שמאל. ימין ושמאל במחלוקת, שהשמאל, חכמה, רוצה לבטל את הימין, חסדים, מפני שהם מין בשאינו מינו, שזה חכמה וזה חסדים. ונמשכת המחלוקת עד שהם מתוקנים בקו האמצעי, העושה שלום ביניהם. באופן, שהימין יאיר מלמעלה למטה, והשמאל יאיר מלמטה למעלה, ואז מתייחדים זה בזה.

כי בזה שהשמאל אינו נמשך מלמעלה למטה, נבחן למין אחד עם הימין. ונאמר, והוא אחד מין במינו, כי הנקבה ניתקנה להאיר החכמה רק מלמטה למעלה, שעיי"ז זה היא מין במינו עם הזכר. ובני אהרון שמתו, שתו יין המשכר, שפירשו, שהמשיכו החכמה מלמעלה למטה. ע"כ נאמר, כבני אהרון, אלו שרצו להרכיב אילן באחר שאינו מינו. כי אז השמאל והימין הם מין בשאינו מינו.

777. ומי שמרכיב מין במינו, ויודע לקשור קשר בקשור, היכל בהיכלו, מדרגה במדרגתו, יש לו חלק בעוה"ב. זהו שלמות הכול, וכשנשלם השמאל בימין, והזכר בנקבה, וכן ההיכלות, ונעשה הכול מעשה אחד מין במינו, אז היוצא מהשלמות הזה, נקרא מעשה מרכבה. שמרכבה הוא מלשון מרכיב ומורכב.

778. ויצר ה' אלקים את האדם. כתוב שם מלא, הוי"ה אלקים. שאדם הוא מעשה היוצא מהמרכבה הוי"ה אלקים, שהרכיב זה בזה, מין במינו, מעשה של שלמות הכול, שהימין נשלם עיי השמאל, והשמאל נשלם עיי הימין, וכן עדי"ז זכר ונקבה. וכשנשלמו זה בזה, אז נקראו ז"א ומלכות, הוי"ה אלקים, שם מלא. אשרי מי שידוע לקשור קשרי האמונה ולייחד הייחוד כראוי.

779. כמו שיש שמות קדושים עליונים, כגון שם מי"ב, המתחברים אלו באלו, כך השם הקדוש הוי"ה, מפורש למעלה בבינה, ומפורש למטה, במלכות. שם הוי"ה הוא למעלה בג"ר, בייחוד הוי"ה אהי"ה. ושם זה הוא באמצע בחגי"ת, בייחוד הוי"ה אלקים. ושם זה למטה בנהי"מ, בייחוד הוי"ה אדניי.

הוי"ה הוא השם הקדוש, אחד, סוד הכול, שכולל כל השמות. עולם העליון, בינה, ג"ר, אהי"ה, מתייחד בסתום מסתום שעליו, חכמה הנקרא הוי"ה, וזהו הייחוד, הוי"ה אהי"ה,

ה"א וא"ו ה"א, חכמה. ועם כ"ח (28) אותיות מילוי המילוי, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, הם ביחד מ"ב אותיות. שם הוי"ה כולל ג"ר, כח"ב. וז"א הוא עשר אותיות המילוי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, כמו חכמה. ומלכות היא חשבון של עשר אותיות אלו, שהוא מ"ה (45). הרי ששם הוי"ה כולל כל ע"ס. ולכן נאמר, הכולל כל השמות, שהספירות מכונות שמות.

785. השם הוי"ה כולל כל השמות בצירוף האהי"ל דני"ם. באלו האותיות כלולים השמות האחרים, המתחברים עם השם הוי"ה, שהם ג' שמות, אהי"ה אלקים אדני"י. ויוצאות אלו ונכנסות אלו. אחי"כ, כשנטה והתפשט ניצוץ הקשה מבינה, מצטרפות האותיות בתוכה. ונכנסות אותיות ויוצאות אותיות באלו ט' אותיות, ואלו נמסרו לקדושים עליונים, ללכת בדרך צירוף אותיות הייחוד מהאותיות של השמות, כמו שהיה יודע הכוהן לצרף השמות באותיות רשומות.

786. כתוב, וידי אדם מתחת כנפיהם. רוחות וחיית ואופנים כולם בכנפיים. וידיים מתחת כנפיהם, לקבל בהן תפילות, ולקבל בעלי תשובה. ידי אדם, פירושו, מקומות ובתי קיבול, לקבל בני אדם בתפילתם ובבקשתם, ולפתוח פתחים לקבלם, לייחד ולקשור קשרים ולעשות כרצונם.

787. ואלו המקומות ובתי קיבול, הנקראים ידי אדם, משום שהם עומדים בשביל אדם, אלו הם שמות קדושים השולטים בכל מדרגה, שבהם נכנסים בני אדם, בתפילתם ובבקשתם, בכל השערים העליונים. וע"י זה שולטים התחתונים למעלה.

788. ויאמר ה' אל משה, נטה את ירך על השמיים. ואיך יכול להרים את ידיו על השמיים? נטה, פירושו, השפל. כמ"ש, ונט שמיים ויכד. שימשך מלמעלה למטה. ירך, פירושו, מקומך, מקום של המדרגה שלך, שאתה שורה בה, ת"ת. וזהו ההמשכה בשם הקדוש. וכל העליונים והתחתונים, בשמות, נוסעים ומתקיימים, ובהם נכנסים בני אדם להיכלות העליונים, ואין מי שימחה בידיהם. אשריהם היודעים לערוך ייחוד אדונם כראוי, וללכת בדרך האמת, כדי שלא יטעו באמונה.

789. בהיכלות אלו יש סוד עליון בתוך האמונה, המלכות דאצילות, המלוּבשת בהם, שנקראת אמונה. וכל החיות והמרכבות כולם משונים זה מזה, כדי לכלול אלו באלו לטוב, לתקן אותן. כמ"ש, ויִשְׁנֶה ואת נערותיה לטוב. בשבעה היכלות אלו, היא השלמות שלמעלה, כשנכללים ונשלמים זה מזה, ונכנסים בהם תפילות ובקשות, של מי שיועד לסדר אותם, לתקן אותם למעלה, כמ"ש, ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך.

790. סדר שבעה היכלות בתפילת יוצר, עד תפילת שמונה עשרה. ההיכל הראשון, לבנת הספיר. אומרים, יוצר אור ובורא חושך, להיותו הארת אבן הטוב, ספיר, המתנוצצת לבי צדדים, לימין ולשמאל, אור וחושך. כי קו שמאל, מטרם שמתייחד עם הימין, הוא חושך. משום שהחכמה היא בלי חסדים.

והלאה אומרים, מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית. טובב על כל האופנים והגלגלים שבהיכל הראשון. ועליהם אומרים, כולם בחכמה עשית, מלאה הארץ קנייך. והלאה, המלך המרומם

השם הוי"ה כולל כל השמות בצירוף האהי"ל דני"ם. באלו האותיות כלולים השמות האחרים, המתחברים עם השם הוי"ה, שהם ג' שמות, אהי"ה אלקים אדני"י. ויוצאות אלו ונכנסות אלו. אחי"כ, כשנטה והתפשט ניצוץ הקשה מבינה, מצטרפות האותיות בתוכה. ונכנסות אותיות ויוצאות אותיות באלו ט' אותיות, ואלו נמסרו לקדושים עליונים, ללכת בדרך צירוף אותיות הייחוד מהאותיות של השמות, כמו שהיה יודע הכוהן לצרף השמות באותיות רשומות.

785. השם הוי"ה כולל כל השמות בצירוף האהי"ל דני"ם. באלו האותיות כלולים השמות האחרים, המתחברים עם השם הוי"ה, שהם ג' שמות, אהי"ה אלקים אדני"י. ויוצאות אלו ונכנסות אלו. אחי"כ, כשנטה והתפשט ניצוץ הקשה מבינה, מצטרפות האותיות בתוכה. ונכנסות אותיות ויוצאות אותיות באלו ט' אותיות, ואלו נמסרו לקדושים עליונים, ללכת בדרך צירוף אותיות הייחוד מהאותיות של השמות, כמו שהיה יודע הכוהן לצרף השמות באותיות רשומות.

786. כתוב, וידי אדם מתחת כנפיהם. רוחות וחיית ואופנים כולם בכנפיים. וידיים מתחת כנפיהם, לקבל בהן תפילות, ולקבל בעלי תשובה. ידי אדם, פירושו, מקומות ובתי קיבול, לקבל בני אדם בתפילתם ובבקשתם, ולפתוח פתחים לקבלם, לייחד ולקשור קשרים ולעשות כרצונם.

787. ואלו המקומות ובתי קיבול, הנקראים ידי אדם, משום שהם עומדים בשביל אדם, אלו הם שמות קדושים השולטים בכל מדרגה, שבהם נכנסים בני אדם, בתפילתם ובבקשתם, בכל השערים העליונים. וע"י זה שולטים התחתונים למעלה.

788. ויאמר ה' אל משה, נטה את ירך על השמיים. ואיך יכול להרים את ידיו על השמיים? נטה, פירושו, השפל. כמ"ש, ונט שמיים ויכד. שימשך מלמעלה למטה. ירך, פירושו, מקומך, מקום של המדרגה שלך, שאתה שורה בה, ת"ת. וזהו ההמשכה בשם הקדוש. וכל העליונים והתחתונים, בשמות, נוסעים ומתקיימים, ובהם נכנסים בני אדם להיכלות העליונים, ואין מי שימחה בידיהם. אשריהם היודעים לערוך ייחוד אדונם כראוי, וללכת בדרך האמת, כדי שלא יטעו באמונה.

789. בהיכלות אלו יש סוד עליון בתוך האמונה, המלכות דאצילות, המלוּבשת בהם, שנקראת אמונה. וכל החיות והמרכבות כולם משונים זה מזה, כדי לכלול אלו באלו לטוב, לתקן אותן. כמ"ש, ויִשְׁנֶה ואת נערותיה לטוב. בשבעה היכלות אלו, היא השלמות שלמעלה, כשנכללים ונשלמים זה מזה, ונכנסים בהם תפילות ובקשות, של מי שיועד לסדר אותם, לתקן אותם למעלה, כמ"ש, ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך.

790. סדר שבעה היכלות בתפילת יוצר, עד תפילת שמונה עשרה. ההיכל הראשון, לבנת הספיר. אומרים, יוצר אור ובורא חושך, להיותו הארת אבן הטוב, ספיר, המתנוצצת לבי צדדים, לימין ולשמאל, אור וחושך. כי קו שמאל, מטרם שמתייחד עם הימין, הוא חושך. משום שהחכמה היא בלי חסדים.

המוחין דז"וין ודבי"ע מתחילים מבינה. והוא מקבל ההיכל השביעי מלמטה, היכל קודש הקודשים, שעלה ונכלל במלכות דאצילות, להתחבר זה בזה, שביעי בשביעי. היכל קודש הקודשים, שהוא שביעי להיכלות הבריאה, ובינה, שהוא שביעי לספירות של אצילות, אם מתחילים למנות מהיסוד, אשר המלכות כלולה בו, על דרך היכל הראשון, לבנת הספיר דבריאה. כי מזה שלמטה, מהיכל קודש הקודשים, עולה מי שעולה להיכל העליון, בינה.

797. ברוך אתה ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שאומרים בברכה ראשונה שבשמונה עשרה. ברוך, פירושו, הריבוי של כל התחתונים שנכללו בחיות ובשרפים ובאופנים, ובכל ההיכלות בריבוי היכל קודש הקודשים, שכל אלו נכללו ושורים עתה במלכות דאצילות, בהסתר, ואז נקראת המלכות דאצילות, ברוך, כי התברכה בכל אלו הריבויים והברכות והסודות שנשלמו בה. כלומר, מאחר שכל התחתונים שבהיכלות וכל ההיכלות נכללו במלכות, נקראת המלכות, ברוך. וזהו שצריכים לכוון כשאומרים המילה, ברוך.

798. אתה, מורה על העיטור של האותיות הסתומות, המאירות במלכות. אתה, הוא כלל של כל כ"ב (22) אותיות מא' עד ת'. וזה א"ת מן אתה. אות ה' של אתה מורה, שהאות ה', שהיא מלכות, כוללת כ"ב אותיות מלמעלה, מיסוד דז"א, ומאספת אותם בתוכה. וזהו א"ת ה' שבמילה אתה. וכשהמלכות בשלמות בנהר, יסוד דז"א, האחוז בה, היא עולה להתעטר למעלה, בז"א. כמ"ש, ובוה הנערה באה אל המלך. ובוה, ביסוד, שנקרא, זה. הנערה, מלכות. באה אל המלך, ז"א. ואז כתוב, כל אשר תאמר, יינתן לה. וזהו, ברוך אתה. וצריכים לכוון בזה, ולקשור הרצון בזה, כשאומרים, ברוך אתה.

799. הוי"ה אלקינו. הכוונה לקשר ולייחד של מלך העליון למעלה, ייחוד חוי"ב, כי הוי"ה חכמה, אלקינו בינה. כשהנערה באה אל המלך, ז"א, כל אשר תאמר יינתן לה, ששובב על הארת חוי"ב אלו, שיינתן לה.

800. ואלקי אבותינו. סוד האבות, חגי'ת דז"א, לברך את המלכות. שזהו, אלקי אברהם, חסד, אלקי יצחק, גבורה, ואלקי יעקב, ת"ת. כמו שהנערה, המלכות, לא נעזבה מהתחתונים, כי כולם נכללו בה, אף כך לא נעזבה מאבות לעולם, חגי'ת דז"א, שהיא נאחזת בהם שיעטרו אותה.

801. משום שהמלכות התברכה מכל אחד מחגי'ת דז"א, צריכים להזכירה על כל אחד ואחד. כלומר אומרים, אלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב. שמזכירים השם, אלקי, שהוא מלכות, על כל אחד ואחד מהאבות. ואח"כ מתאספים כולם בחיבור אחד, ומתעטרים עימה,

לבדו מאז, סובב על השם הקדוש יאהדונה"י, שבהיכל הראשון, כלל השם הקדוש, השלם בבי' שמות הוי"ה אדני". וזהו עולה באוויר. ועי' אומרים, והמתנשא מימות עולם. כי והמתנשא, הוא באוויר. עד כאן כוונות ההיכל הראשון.

791. ההיכל השני, עצם השמיים. אומרים, אל ברוך גדול דעה, הכתוב על סדר א"ב, שהוא המלאך אורפניאל, השולט בהיכל השני, שכולל א"ב אותיות קטנות. וסדר א"ב שבברכת, אל ברוך גדול דעה, הן אותיות קטנות. כאן המלאכים הם שאומרים קדוש וברוך, שכאן היא קדושה, שאומרים, קדוש קדוש קדוש, וברוך כבוד ה' ממקומו. ההיכל השלישי, אומרים, לאל ברוך נעימות יינתן.

792. ההיכל הרביעי, היכל הזכות. אומרים, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. משום שבהיכל הרביעי מתגלגלים האורות והדינים שבעולם, מי שזוכה לחיים מתחדש כמקודם, להתקיים באור הימין, שנקרא אל. ועי' אומרים, המחדש בטובו.

793. ההיכל החמישי, היכל האהבה, נקרא, אהבת עולם. זוהי המשכת האהבה מההיכל, שנקרא אהבה. וזהו שאומרים, אהבת עולם אהבתנו, ה' אלקינו. ברוך אתה ה', הבוחר בעמו ישראל באהבה. בענין אל שדי.

794. ההיכל השישי, היכל הרצון. אומרים, אמת וציב ונכון וקיים. וצריכים שלא להפסיק בהיכלות אלו, כי בהמשכת התפילה והרצון, מתחברים ההיכלות יחד, ומתקשרים אלו באלו, בשמות קדושים, השולטים בכל אחד ואחד.

795. ההיכל השביעי, היכל קודש הקודשים. אומרים, אדני' שפתי תפתח. סוד הסודות שצריכים לאומרו בלחש, שלא יהיה נשמע הקול. כאן הוא רצון הלב, לכוון ולהעלות הרצון מלמטה למעלה עד א"ס. ולקשור שביעי, היכל קודש הקודשים, בשביעי, בבינה דאצילות, זה בזה, מלמטה למעלה, שכל ההיכלות כלולים בהיכל קודש הקודשים, והמלכות דאצילות עולה עימהם אל הבינה דאצילות.

ואח"כ מלמעלה למטה להמשיך ברכות ממקור החיים, שהוא ההיכל השביעי העליון שבאצילות, שהוא בינה. שבי' ברכות ראשונות ממשיכים מבינה לבינה ולחגי'ת דהיכלות. ובג' ברכות אחרונות ממשיכים מבינה לנה"י דהיכלות. ברצון הלב, ובסתימת העיניים, באותיות של שבעה שמות עליונים קדושים, שהם בוכ"ו, אֶכְדָּטִים, כוז"ו, הַשְּׁתַּפִּיא, ב"ם, בְּמוֹכִין, מצפ"י.

796. ההיכל השביעי העליון, בינה, מקור החיים, זו הברכה הראשונה, שבברכה זו עולה המלכות, וכל אשר נכלל בה, אל הבינה. וזהו היכל ראשון, התחלת הכול מלמעלה למטה, שכל

אלו האותיות הן כלל הכול. משום שהאותיות של השם בוכ"ו, הוציאו את היוצאים מהם, חגי"ת ומלכות, כלל האבות, חסד כוח ומשפט, המרומזים בראשי תיבות שלו, וזו המתחברת עימהם, הנקראת ברכה, המרומזת בראשי תיבות שלו.

805. כיוון שאומרים, ברוך אתה ה' מגן אברהם, והאבות והמלכות יוצאים מהבינה למקומם, הנה המלכות נאחות בברכות מהאבות. ונמשכות בהיכל החמישי, היכל האהבה, ימין, חסד, שיתקשר באהבה בברכות הימין, הנמשכות במגן אברהם, ימין. וכך צריך להתברך, כשהברכות יורדות מלמעלה למטה, ביציאתן מבינה למקומם. אשר ההיכל החמישי יקבל תחילה הברכות, קודם ההיכל השישי.

בתחילה נכללו היכל בהיכל. ועתה לוקחים ברכות להימצא אלו לפני אלו. ואע"פ שההיכל השישי, היכל הרצון, נוסע תחילה לפני ההיכל החמישי, אבל כיוון שהברכות הם מימין, מחסד, הם צריכים להיאחו בהיכל החמישי, חסד, ולא בהיכל השישי, ת"ת.

806. ואח"כ בצד שמאל, גבורה, אומרים, אתה גיבור, שזה חיבור של המילים אתה וגיבור, שהם ב' דינים. כי, אתה, המלכות, דין, וגיבור, קו שמאל, דין. וכיוון שנמשכו ברכות, ממה שקיבלו האבות בהיותם בבינה, נכלל הדין ברחמים, ונמצא הרחמים בצד ההוא הכול כאחד. וזהו שאומרים, מחיה מתים, סומך נופלים ורופא חולים, שהם רחמים.

807. והרחמים, השם הקדוש אכדט"ם, באותיות השם אלקים. כי אותיות אכדט"ם קודמות לאותיות אלקיים. חוץ מן הא', שאין לה אות קודם לה. וכן הס', אין לה אות מקודם לה, שהקודם לה מ'. והכי של אכדט"ם קודמת אל ל' דאלקים. הדי' של אכדט"ם קודמת אל ה' דאלקים. הטי' של אכדט"ם קודמת אל י' דאלקים. משום שאותיות אלקים, גבורה, קו שמאל, עלו להתעטר למעלה בבינה, והוציאו שם אותיות אכדט"ם, להיקרא בהם.

כי כשעלו אותיות אלקים להתעטר למעלה בבינה, שנקראת אלקים חיים, גרע החסד שבבינה את הדינים שבאותיות אלקים שעלו, להתאחד במיעוט הדין. כי השם אכדט"ם בגי' ע"ד (74). והשם אלקים בגי' פ"ו (86). מבינה התפשט השם אכדט"ם למטה, להיכל הגבורה, לנסוע מתוך אלו אותיות האחרות שבשם אכדט"ם, שהדין התמעט בהן, ולעלות מאלו האותיות, אל השם אלקים, שבהיכל הגבורה, להמתיק הדינים שבו.

808. כיוון שנמשכו האותיות של בוכ"ו ושל אכדט"ם בהיכל החמישי, חסד, ובהיכל הרביעי, גבורה, מלמעלה, מבינה, שהתחילו להיאחו

כשאומרים, האל הגדול הגיבור והנורא. הרי כולם יחד להעלותה למעלה, לחגי"ת. האל הוא מלכות, הגדול הוא חסד, הגיבור הוא גבורה, והנורא תי"ת. והשם האל, מלכות, נאמר להעלותה אל כל חגי"ת יחד.

בתחילה, באלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב, הייתה מקבלת מהם מלמעלה למטה, מחגי"ת אל המלכות. ועתה, בהאל הגדול הגיבור והנורא, היא נכללת בהם מלמעלה למטה, לכלול אותם עימה. כי כיוון שאומרים, האל הגדול הגיבור והנורא, הרי כולם נכללים בה. ואז היא עולה עם החגי"ת לבינה. ואז אומרים, אל עליון גומל חסדים טובים, קונה הכול. אשר אל עליון, קו ימין דבינה, גומל חסדים טובים לקו שמאל דבינה. וקונה הכול, הוא קו אמצעי דבינה, הקונה ב' הקווים יחד. שזהו כלל הכול. כי כל המוחין וכל המדרגות יוצאים מג' קווים אלו שבבינה.

802. וזוכר חסדי אבות, שהחגי"ת והמלכות התעכבו עם הבינה ונכנסו למעיה, שנכללו בפנימיות הבינה, המכונה מעיים, ומתברכים שם. כי, וזוכר, פירושו משפיע, שהבינה משפיעה חסדים אל האבות, חגי"ת. ואח"כ מתיר אותם הבינה מן ההתכללות, ומוציאם מתוכו, כשהם מתברכים. ובהשתחוות ההיא, שאומרים, ברוך אתה ה' מגן אברהם, יוצאים כאן כולם בכלל מן הבינה למקומם. כי מגן אברהם, חסד, בימין, ובימין כולם מתברכים כראוי.

803. ההיכל השביעי הוא מלך העליון, בינה. האבות, חגי"ת, מתעטרים בו, עולים אליו, ונכללו בו. ועד עתה, מטרם שאומרים, מלך עוזר ומושיע ומגן, הם נכללים בבינה. וההיכל הזה, בינה, צריך להוציאם מתוכו, וכשמוציא אותם מהברכות, בשביל שישפיעו אותן לנערה, למלכות, אז הנערה נאחות באבות, בכל הברכות, שקיבלו חגי"ת בעודם בבינה.

ואע"פ שכבר נכללו היכלות בהיכלות, וכבר המלכות נכללה בחגי"ת ובבינה, עכ"ז עתה, בשעת יציאת חגי"ת מהבינה, נאחזים חגי"ת והמלכות יחד באלו הברכות. וכשאומרים, מלך עוזר ומושיע ומגן, אז מוציא אותם הבינה מהברכות שלה, והם באים כל אחד למקומו.

804. ההיכל השביעי, השם הקדוש העליון, בוכ"ו, ראשי תיבות, ברכה וחסד כוח ומשפט. כלל הכול. הוא מלכות וחגי"ת שבבינה. כי ברכה, מלכות. חסד, קו ימין. כוח, קו שמאל, גבורה. ומשפט, קו אמצעי, תי"ת. זהו אהי"ה, כלל כל המוחין. כי השם בוכ"ו, הוא אותיות השניות לשם אהי"ה. אחר אות א' של אהי"ה, ב' של בוכ"ו. ואחר ה' של אהי"ה, ו' של בוכ"ו. ואחר יו"ד של אהי"ה, כ' של בוכ"ו. ואחר ה"ת של אהי"ה, ו' אחרונה של בוכ"ו.

הכול קשר אחד, משום שאומרים, ברוך אתה ה' האל הקדוש. ועייב נקרא ת"ת איגוד וקשר הכול ביחוד אחד. אשרי חלקו מי שידוע לסדר שבחיו של אדונו במקום שצריך. עד כאן בגי' ברכות הראשונות, דבקות וברכות וקדושה יחד באבות, חגי'ת. שברכה א' חסד, ב' גבורה, ג' ת"ת.

811. מכאן והלאה בתפילת שמונה עשרה שאלות ובקשות. ותחילה, צריך האדם לבקש לדעת בדברי אדונו, כדי להראות תשוקה אליו ולא ייפרד ממנו. וזו התפילה, וחננו מאיתך חכמה בינה ודעת. משום שהאדם צריך להשתתף בקדושה של השם הקדוש העליון להתעטר בו, והשם של ברכות וקדושות הוא כוז"ו, שהוא השם הקדוש הוי"ה, שהוא קדוש בקדושה.

ואותיות הוי"ה, הוציאו מאותיות אחרות כוז"ו. כי הן האותיות השניות להוי"ה, שאחר י' דהוי"ה כ" של כוז"ו, והשנייה לה' דהוי"ה ו' של כוז"ו, והשנייה לאות ו' דהוי"ה ז' של כוז"ו, והשנייה להי"ת דהוי"ה ו' אחרונה של כוז"ו. והחיבור של השמות הוי"ה וכוז"ו כחיבור זכר בנוקבא, ששם הוי"ה, המאיר בז"א, הוא זכר, והשם כוז"ו, המאיר בהיכלות, הוא נוקבא. ואלו השמות הקדושים העליונים הם הקדושה.

812. האותיות האחרות כוז"ו נקראות טל, טל השמיים, שהוא החשבון של האותיות שלו, שכוז"ו בגי' ט"ל (39), משום שכאן למטה, במלכות, נמצאים כל הדברים בחשבון, בהארת חכמה, הנקראת חשבון ומספר. ואין חשבון אלא ללבנה, מלכות, כי אין החכמה מתגלה בשום ספירה, אלא במלכות. ונמצא שאין חשבון אלא למלכות.

ומשום זה צריכים להתקשר בקדושת אדונו ולא ייפרד ממנו. וכשהוא מבקש, תחילת הבקשות צריך להיות, לדעת את אדונו, להראות שתשוקתו הוא אליו, שהיא בקשה ראשונה, וחננו מאיתך חכמה בינה דעת. מכאן והלאה, ייפרד מעט, וישאל בקשותיו מה שצריך לבקש.

813. וכל שאלותיו תהיינה לאחר שיסדר סדר. כעין זה כל שאלותיו תהיינה בתחנונים ובבקשות לפני אדונו, ולא ירחיק עצמו ממנו, כלומר שלא יתרעם. אשרי חלקו מי שידוע לסדר סדר זה, ללכת בדרך הישר כראוי.

814. כמו שהתאחד אש במים ומים באש, דרום בצפון וצפון בדרום, שאש ומים הם פנימיות חוי"ג, ודרום וצפון הם חיצוניות חוי"ג, מזרח במערב ומערב במזרח, שהם ת"ת ומלכות. אף כך התקשר הכול יחד והייחוד נשלם זה בזה.

815. וכל אלו היודעים לסדר תפילתם כראוי, לכלול אלו ההיכלות אלו באלו ולקושרם זה בזה, האדם הזה נקשר בהם, ומקרב עצמו לכלול בהם, מבקש בקשה וניתנה לו. אשרי חלקו בעוה"ז ובעוה"ב.

הברכות מאמצעי של הכול, מקו אמצעי, ת"ת, בהיכל השישי, היכל הרצון, ת"ת, והברכות נאחזות בימין ובשמאל, שהת"ת כלול משניהם. ומשום זה אומרים, אתה קדוש. אתה, המלכות, גבורה, נכללת בקדוש, ת"ת, חסד. ונמצא ת"ת כלול משניהם, מחסד ומגבורה.

809. ואומרים, ושמד קדוש. כיוון שאומרים, אתה קדוש, למה אומרים עוד, ושמד קדוש? הלא זהו שם וזהו אתה, הלא המלכות נקראת שם ונקראת אתה? אלא בכל מקום שנמצא ייחוד וקשר הספירות זו בזו, צריכים להמשיך קדושה ותוספת קדושה, והתוספת הוא יותר עיקר מהכול. ומשום זה בכלום, בברכה ראשונה ושנייה, כתוב אתה, ולא יותר. וכאן, בברכה שלישית, ת"ת, המייחד ומקשר ספירות חוי"ג זו בזו, במקום הזה אומרים קדושה ותוספת קדושה. אתה קדוש, קדושה. ושמד קדוש, תוספת קדושה. וקדושים בכל יום, שאר קדושות עליונות שבכל היכל, המתקדשים מתוספת קדושה, משום שקדושה ראשונה היא למלכות עצמה, ותוספת קדושה היא להתקדש כל השאר, הקדושות שבכל היכל והיכל.

קו ימין חסדים, ו"ק. קו שמאל, הארת חכמה, ג"ר, אבל אינו יכול להאיר בלי חסדים. כי זה בחולם, וזה בשורוק. וקו האמצעי מייחד אותם זה בזה. ואז יש חכמה וחסדים בשניהם, שהם ו"ק וג"ר. ועכ"ז הוי"ק דחסדים נחשבים לעיקר המוחין, והארת החכמה, ג"ר, נחשב לתוספת קדושה.

ולכן נאמר, בכל מקום שנמצא ייחוד וקשר הספירות זו בזו, צריכים להמשיך קדושה ותוספת קדושה. בכל מקום שקו אמצעי מייחד ומקשר ב' הקווים זה בזה, נמצא קדושה מצד קו ימין, ו"ק, ותוספת קדושה מצד התכללות קו שמאל בימין. והתוספת הוא יותר עיקר מהכול, כי התוספת היא בחינת ג"ר, החשוב מחסדים, שהם ו"ק.

למלכות בגדולתה יש רק כלים דחסדים, כי הכלים דאחוריים למלכות, כלים להארת חכמה, נפלו לבריא, בשבעה היכלות. ועייב אין המלכות מקבלת הארת חכמה, זולת בהתכללות שבעה היכלות אלו. כי אין החכמה מתלבשת אלא רק בהם. ונאמר כאן, שקדושה ראשונה, חסדים וביחנת ו"ק, היא למלכות עצמה. ותוספת קדושה היא להתקדש כל השאר, שאר קדושות עליונות שבכל היכל, המתקדשים מתוספת קדושה. כי תוספת קדושה, חכמה וג"ר, אינו מאיר אלא בשבעה היכלות אלו, להיותם הכלים דאחוריים שלו.

810. ואח"כ התקדש הכול מלמעלה, מבינה, ומכל האבות, חגי'ת, שהכול נקשר בקשר אחד, במה שאומרים, ברוך אתה ה' האל הקדוש. כאן

בפמליה של מטה, שהיכל לבנת הספיר, שבו יסוד ומלכות שבהיכלות דבריא, הוא פמליה של מטה, בחיבור אחד עם הפמליה של מעלה. ומכאן נמשך השלום לכל התחתונים, שלחוץ מהיכלות דבריא.

822. וכאן נכלל ונשלם הכול יחד, למעלה, ז"א, ולמטה, המלכות, בהארה אחת, בזיווג, להשלים שם מלא הוי"ה אלקים. אשר הוי"ה הוא ז"א ואלקים מלכות. שם זה שלם בכל ההיכלות הנכללות במלכות, ובכל האורות העליונים הכלולים בז"א, שיהיו כולם אחד.

823. האדם המכוון בכל הכוונות האלו, כשנשאל לצאת מהיכל לחוץ, יש חשבונו עצמו כמו שיוצא מחברת המלך, ומהיכלו, וישפיל עצמו לפניו. אבל הוא ישמח, כי הוא הראשון לקבל העטרה של המשכת הברכות, הנמשכים מייחוד אדונו. זהו בן, שהוא מבני היכלו של המלך. כי בשעה שיוצא מלפני המלך, והכול מתייחד בכל אלו הבחינות, בקשר הייחוד, והברכות, והקדושה, ותוספת הקדושה, אז הקב"ה קורא לפמליה של מעלה, שהם כל המדרגות שהתייחדו על ידו, ואומר להם, כתבו את אדם פלוני זה, מבין אלו הנקראים, חושבי שמו.

824. חושבי שמו, הם החושבים ומכוונים בשמו, לייחד היכלות בהיכלות, ולקשור קשרים, ולייחד כולם בייחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמ"ש, ולחושבי שמו. אז כותבים אותו בין חושבי שמו, ומצטיין ונודע למעלה, והוא נשלם למעלה ולמטה.

825. וכל הקרב לפני אדונו, ומתפלל תפילתו ואינו משלים הייחוד, ואינו דואג על כבוד אדונו, לקשור קשרים, טוב לו שלא נברא. והקב"ה אמר, כתבו את האיש הזה, ערירי גבר לא יצלח בימיו. וזהו שכתוב, גוֹזֵל אביו ואימו, שהם הקב"ה ושכינתו.

826. כאן נשלם הכול למעלה ולמטה, השם הקדוש השולט למעלה מצפ"ץ מצפ"ץ, היוצא מן, הוי"ה הוי"ה אל רחום וחנון. כי הוי"ה הוא מצפ"ץ, בחילוף א"ב באותיות א"ת ב"ש. כאן השם הקדוש הוי"ה הוי"ה, להתקדש באותיותיו בציבור של עשרה, והאותיות האחרות, מצפ"ץ מצפ"ץ, בקדושת היחיד בתפילה. שאין אומרים י"ג מידות, אלא רק בציבור, וביחיד אומרים י"ג מידות בחילוף א"ת ב"ש, שהוא מצפ"ץ מצפ"ץ. ואחר שסיים אמירת י"ג מידות, עומד על רגליו להתוודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לס"א להשטין עליו, והוא נכנע לפניו. ויעמוד בקיומו להתברך מבית המלך.

827. אשרי חלקו מי שמתקדש באופן הזה בתפילה, ויקשור קשרים וייחד ייחודים, ויתכוון בכל כראוי, ולא יסור ימין ושמאל. אז תפילתו לא תשוב ריקם, הקב"ה גוזר והוא מבטל. ע"ז

816. אחר שהשלים בקשותיו, והגוף שלם בכל הצדדים, בשמחת לב, ושאל וסיים הבקשות, יחזור להמשיך ברכות ושמחות למטה בהיכל השלישי, נצח, להמשיך למטה. וזהו ברכת, רַצָּה ה' אלקינו בעמך ישראל. משום שמעמדות, הרגליים, נו"ה, הם סומכי הגוף, תי"ת, והתחלתם למטה מגוף נקראים ב' ירכיים עד שמגיעים לברכיים. כלומר, שב' רגליים נו"ה מתחלקים, שהירכיים עד הברכיים, היא ברכת, רַצָּה. ומן הברכיים והלאה הן ברכת, המחזיר שכינתו לציון, וברכת, מודים.

817. אלו הם המעמדות העומדות על הקורבן. כנגד ב' ירכיים נו"ה. וכאן, בהיכל השלישי, היא התחלת ב' ירכיים מלמעלה בגוף, עד הברכיים, שהוא החיבור של הנביאים. שמנו"ה דאצילות נמשך הנבואה. ומראות מנו"ה של היכלות. באותיות השם הקדוש השתפ"א, שהוא השם צבאות, בחילוף אותיות א"ב באותיות א"ת ב"ש ג"ר ד"ק וכו'. שאותיות ראשונות של א"ת ב"ש עולות. ואותיות שניות של א"ת ב"ש יורדות. השם צבאות הוא נביאים. והשם השתפ"א הוא מראות. ונו"ה נקראים צבאות.

818. בהיכל השלישי הוא סוד העליון, שנקרא ברייתא, כי ברייתא פירושו חיצונית. נו"ה הם לחוץ מגוף, מת"ת. וכשמגיע האדם לברכיים, שבהוד, יכרע, ויאמר, ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון. והרי כאן חזרו הברייתות להיות משנה, והתברכו יחד. כי נו"ה דהיכלות נכללו כאן, בהיכל קודש הקודשים, במלכות, שהיא משנה, שכינתו לציון. כי ציון יסוד המלכות.

819. ההיכל השני למטה, היכל עצם השמיים, שהנשמות נפקדות בו לעלות להיראות במראה החלום, למטה מירכיים, בבחינת ברכיים, כי החלום נמשך למטה מירכיים. אומרים בו, מודים, לכרוע על הברכיים, להודות על הנשמות, ואומרים, על נשמותינו הפקודות. עד שמגיע לברכת, הטוב שמך ולך נאה להודות.

820. וזה בתוך השם הקדוש ב"ם במוכ"ן. שהם אותיות שניות שמות אל אלקים, שהם חו"ג דאצילות. כמ"ש, שאל אלקים הוי"ה הוא יודע. וכלל אלו האותיות האחרות ב"ם במוכ"ן, שיוצאות מן אל אלקים ולמטה בהיכל השני, הוא החלום, להכניס במקום הזה נשמות, לראות במראה החלום. וצריכים להמשיך בברכות אלו, כדי למצוא מנוחה בעוה"ז ובעוה"ב.

821. ההיכל התחתון למטה, היכל לבנת הספיר, הוא יסוד ומלכות, שאומרים, שים שלום טובה וברכה. כאן הכלל של שלום, שלום למעלה ביסוד זז"א, שלום למטה ביסוד דמלכות. שלום בכל הצדדים, בימין ובשמאל. שלום בפמליה של מעלה, ביסוד ומלכות שבהיכלות דאצילות. שלום

השקחו מים, כי גחלים אתה חותה על ראשו וה' ישלם לך. וכתוב, ויבוא המלך והמן אל המשתה. אשרי הוא מי שיודע דרכיו ללכת בדרך אמת.

832. וכל מי שאינו יודע לסדר שבחו של אדונו, טוב לו שלא נברא. משום שצריכים שהתפילה תהיה שלמה למעלה, מתוך מחשבה, ורצון הלב, וקול, ודבר שפתיים. לעשות שלמות וקשר וייחוד למעלה, כמו שהוא למעלה, וכמו שהשלמות יוצאת מלמעלה למטה, כך צריך מלמטה למעלה, לקשור הקשר כראוי.

833. הסוד הוא לחברים שילכו בדרך הישר. מחשבה רצון קול דיבור, הם ארבעה הקושרים קשרים, כנגד חו"ב תו"מ. מחשבה ורצון, חו"ב. קול ודיבור, תו"מ. ואחר שקשרו כולם יחד קשרים, נעשו כולם מרכבה אחת, להשרות עליהם השכינה, הדיבור, וכולם נעשו אח"כ ארבעה עמודים להתעטר בהם, והשכינה נסמכת עליהם בכל אלו הקשרים העליונים.

834. המחשבה, שהיא חכמה, מוציאה ומולידה את הרצון, בינה. והרצון שיצא מהמחשבה, מוליד ומוציא קול הנשמע, ז"א. והקול הנשמע עולה לקשור קשרים מלמטה למעלה, ההיכלות התחתונים בעליונים. הקול, הקושר קשרים בין ב' הקווים שבבינה, וממשיך ברכות מלמעלה למטה, מבינה, בחשאי, נסמך ג"כ על אלו ד' עמודים, מחשבה רצון קול דיבור, חו"ב תו"מ. והסמיכה היא בסיום הקשר, בדיבור, במלכות, המקום שהכול נקשר בו יחד, ונעשו כולם אחד. כי המלכות מקבלת לתוכה את כולם.

835. אשרי האדם שקושר קשריו של אדונו ומסמך סומכים כראוי, ומתכוון בכל אלו הדברים. אשרי הוא בעוה"ז ובעוה"ב. עד כאן השתכללו ההיכלות שבצד הקדושה.

כתוב, ישמח אביך ואימך ותגל יולדתך. ויש לו חלק בעוה"ז ובעוה"ב.

828. כתוב, ותקם בעוד לילה, ותיתן טרף לביתה וחוק לנערותיה. שהמלכות נותנת מריבוי של ברכות ומקדושה ומתוספת קדושה שהיא מקבלת. כמ"ש, ולערב יחלק שלל, שהמלכות מחלקת חלקים לכל, ואפילו לסי"א נותנת חלק לבדו.

829. עניין זה הוא לבני האמונה. חלק של הסי"א הוא כל העוונות והחטאים של אדם, שקשר קשרים של הייחוד, והתוודה עליהם, כולם שורים על הסי"א, והם חלק ונחלה של הסי"א. ואם לא התוודה עליהם, נמצא המקטרג, שיקטרג עליו, ויכול לו.

830. ואם התוודה על כל עוונותיו בתפילה, שקשר קשרים של הייחוד, והתברכו עליונים ותחתונים, וחלקו של הסי"א, שכל אלו עוונות וחטאים שהתוודה עליהם, הוא לוקח אותם לחלקו. וזהו שעיר, שכתוב, והתוודה עליו את כל עוונות. וכתוב, ונשא השעיר עליו את כל עוונותם. זה חלקו וגורלו ונחלתו.

ואם האדם חזר לסורו, אוי לו, שכל העוונות לוקח בחזרה מצד זה, בעל כורחו של צד זה, ומשום שלוקח אותם מצד זה בעל כורחו של אותו הצד, אז הוא מזיק אותו, ונהפך עליו למקטרג ומקטרג עליו. וכשמתוודה עליהם לוקח אותם אותו צד האחר, והוא חלקו וגורלו.

831. ועניין הקורבן, שצריכים להתוודות על קורבן על כל עוונותיו וחטאיו, לתת חלק לסי"א. כל הקורבן לצד של הקדושה, שהוא חלק הקדושה ורצון הקדושה. ולסי"א החלק של העוונות והחטאים שניתנו בוודיו על בשר הקורבן. כמ"ש, שונֵאֵן האכלהו לָחֶם, ואם צמא

שבעה היכלות דס"א

ממדרגותיו למדרגה תחתונה, עמד בקיומו, ולא נכנס לסי"א ונשמר ממנו. כמ"ש, ואולם חי ה' וחי נפשך, כי כִּפְשֵׁעַ בנינו ובין המוות. כי ירד ממדרגותיו עד שהיה בו השיעור הזה בנינו ובין המוות. שהוא הסי"א, שנקרא מוות. ואשרי חלקו מי שנשמר מצד הרע הזה, ומכל המדרגות של צד ההוא, הנמצאות בעולם.

838. כי כמה בחינות ומדרגות יש ליצה"ר, שהן: שטן, מלאך המוות, יצה"ר. שאע"פ שנקרא בשמות אלו, יש לו במיוחד שבעה שמות: שטן, טמא, שונא, אבן מכשול, ערל, רע, צפוני. אלו הם שבעה שמות, כנגד שבע מדרגות של היכלות שלו, שכולן מצד הטומאה. וכנגד אלו, שבעה שמות, שהגיהינום נקרא בהם, שהרשעים נידונים שם:

836. כתוב, והמה כאדם עברו ברית, שם בגדו. מי יגלה עפר מעיניך אדה"ר, שהקב"ה ציווה לך מצווה אחת ולא יכולת לעמוד בה, משום שהתפתית על הדברים הרעים שהסיתך אותו נחש הרע. כמ"ש, והנחש היה ערום. וע"כ התפתית אחריו, והסיבות מיתה לך ולכל התולדות היוצאים ממך. כל מי שמתפתה אחריו ויורד אליו, ברגע אחד יאבד אליו, שייפול לרשותו.

837. דוד, היה קיומו תקוע במקור מים הנובעים, בבינה, כי דוד הוא המלכות שלמעלה מחוה, ששם מקום בינה, שממנה חיותו וקיומו. וכשנדחה לארץ אחר, בבורחו מפני שאול, וציערו אותו, ולפי צערו נדחה מארץ הקדושה, שנפל ממדרגתו, שהיא ארץ הקדושה, ואע"פ שירד

שכולם עומדים לטמא בני אדם.

841. מי שיקרב אליהם ובה להימשך אחר צד הרע, עליו כתוב, מי גבר יחיה ולא יראה מוות ימלט נפשו. מי הוא האדם שנברא בעולם, ולא יראה את המוות, שכל העולם נמשכים אחריו, את מלאך המוות. כי כשבא לתת חשבון לפני אדונו, כשבא להסתלק מהעולם, מטרם שייפטר מעוה"ז, רואה את מלאך המוות.

842. ואלו שבעה היכלות, שהם שבעה מדורי גיהינום, נקראים 12 חודש. כמו שיש לצד האמונה, המלכות, 12 חודשים של מדרגות הקדושות, כן יש לס"א 12 חודשים, שהרשעים נידונים בהם, והנשמות של הרשעים נידונים בהם. אשרי חלקם של צדיקים, שנמנעו רגליהם מהם בעוה"ז, ולא קרבו לשעריהם, כדי להינצל מהם בעולם ההוא. שלא יהיו נידונים תחת ידיהם בגיהינום.

בור, שחת, דומה, טיט הַינון, שאול, צלמוות, ארץ תחתית. שבעה מדורים של הגיהינום, כנגד שבעה שמות שיש ליצה"ר. ושבעה היכלות דס"א, נקראים באותם השמות של שבעה מדורי גיהינום.

839. כמו שיש מדרגות והיכלות בצד הקדושה, יש ג"כ לצד הטומאה. וכולם נמצאים ושולטים בעולם בצד הטומאה. וע"כ יש שבעה היכלות כנגד שבעה שמות הגיהינום, שנקראים באותם השמות של שבעה מדורי גיהינום, וכולם עומדים לדון ולטמא לאלו רשעי עולם שהתדבקו בהם. ולא נשמרו דרכיהם מהם, כשהם בעוה"ז.

840. מי מי שבא להיטהר בעוה"ז, בצד הטהרה, מטהרים אותו במקום שנקרא האמונה, במלכות דקדושה. וכמה מדרגות וממונים, כולם עומדים לקרב בני אדם לעבודת הקב"ה, ולטהר אותו. ומי שבא להיטמא, מטמאים אותו בצד האחר, הטמא, אשר כמה מדרגות וממונים,

היכל ראשון דס"א בור ריק כנגד שטן דיצה"ר

ניאופים. וכל אלו המלאכים שעימו, כולם עומדים אצלה, והולכים לפניו, ואונסים אותה, שתסור עיניה להסתכל במה שלא צריך.

846. פתו"ת מתווך רע המסית לכל הרעות. עומד על הקבר בזמן שנידון הגוף, ושובר את עיניו. משום שהרוויח אותם, בעוד שהגוף היה בעוה"ז, ושלו הם. אלו ב' ממונים, דומה ופתו"ת, הם בחינות זכר ונוקבא, שמידת הדין הקשה אינו נגמר להזיק בראשית הגילוי שלה, כל עוד הוא בבחינת הזכר דס"א, אלא שצריכים להתגלות הרבה פעמים עד שמשגיגים כוח לפעול ולהעניש. שזוהי בחינת הנוקבא דס"א.

דומה זכר, רק תופס את הנשמה, ואין בו כוח להזיקה ולהענישה, עד שפתו"ת אשר תחתיו, הולך ומפתה את הנשמה להסתכל במה שלא צריך, שמפתה אותו להמשיך חכמה מלמעלה למטה, כדרך הס"א, שבכל פעם שעושה את זה, מתגלה מידת הדין הקשה בסופו, כמ"ש, לפתח חטאת רובץ. ואז נפגעת הנשמה במידת הדין הקשה, ושוברת את עיני הגוף המת.

כל מה שעשה הגוף בעוה"ז, מוכרחת גם הנשמה לעשות בעולם ההוא. וכיוון שהגוף נלכד ברשת הפתו"ת הזו, ע"כ גם הנשמה נופלת לידי, והיא עושה מה שמפתה ומצווה אותה לעשות. שמסית אותה להסתכל ולעיין במה שלא צריך. מחמת מעשה הגוף בעודו בעוה"ז. ועומד על הקבר, ושובר את עיניו. משום שהרוויח אותם, בעוד שהגוף היה בעוה"ז. כי מתוך שנדבק בפתו"ת וסיעתו בעודו בעוה"ז, נבנו לו עיניים מצידם. וע"כ הוא שוברם, כי שלו הם.

843. ההיכל הראשון, התחלת יצה"ר, נקרא בור ריק מכל. מי שבא להיכנס בו, אין מי שיאחז בו, שלא ייפול. כולם דוחים אותו להפילו שלא יקום. אין בו סומך לטוב.

בסיום הקדושה, אחר המלכות דקדושה, מתחיל היצה"ר, הס"א. יש לו שבע שמות. ועליו כתוב, לפתח חטאת רובץ, שבפתח המלכות למטה רובץ הס"א, מלכות שאינה נמתקת בבינה, הנקראת מנועלא, שמשם מתחיל הס"א. וכיוון שהוא נמשך ממידת הדין הקשה, ע"כ כל הבא להיכנס שם, דוחים אותו כולם להפילו, ולא יוכל לקום. כלומר, מפילים ג"ר דנשמה, כי קימה פירושו ג"ר.

844. בהיכל הזה עומד ממונה דומה. עומד למעלה, בהיכל השלישי דס"א, ולמטה, בהיכל הראשון. הוא שאוחז בנשמה בשעה שנדחת מההיכל הקדוש ע"י הממונה טהריאל. דומה עומד בשער של היכל ראשון דקדושה, כדי לאחוז בנשמה להמשיכה להיכלות הטומאה, וכמה מעוררי חוק ומשפט עימו. אם הנשמה אינה בטרה, אז המלאך טהריאל דוחה אותה מלהיכנס להיכל הראשון דקדושה, ותכף אוחז בה המלאך דומה העומד שם, סמוך לקדושה, שבהתחלת הס"א, כי נמשך מזכר דס"א, העומד בהתחלת הס"א.

845. תחת הממונה דומה עומד ממונה פתו"ת, אלף ורבות תחתיו. עומד לפנות בני אדם. הוא השורה אצל הנשמה, ומסית אותה להסתכל ולעיין במה שלא צריך, בכמה זוננים ובכמה

847. בקבר נידונה הנשמה, עד שמכניסים אותה למקום זה שנקרא בור. וכמה נחשים ועקרבים יש בו, שהם מלאכי חבלה, שכולם עוקצים לנשמה, ואוחזים בה ודנים אותה.

848. לפני מרוח פתו"ת יש רוח הטומאה העליון על כולם. עומד על כל ההיכל הזה, כולם נוסעים בכוחו, נקרא גְּמִימ"א. אדום כמו ורד, עומד להרע תמיד. וכשתפילתו של אדם נדחית, והאדם אינו זוכה בה, עומד הרוח גמגימ"א ועולה ומשתתף ברוח הטומאה העליון על כולם, שהוא השטן, ומשטין למעלה, ומזכיר עוונותיו של האדם לפני הקב"ה. כמ"ש, ויבוא גם השטן בתוכם. כתוב, גם השטן, כי הרוח גמגימ"א משתתף עם השטן להשטין.

לכן נאמר, שלוקחים דבר טומאה זה, הפגם שהאדם פגם בדינים דמלכות, וכשהאדם מוציא אח"כ מפיו דבר קדושה, שהמשיך מהארת ישו"ת, ואע"פ שבו לא פגם האדם כלום והוא קדוש, לוקחים דבר הטומאה ההוא, ומטמאים את דבר הקדושה ההוא. שלוקחים ומעבירים הפגם, שפגם האדם במלכות, למקום קדוש של ישו"ת, ונאחזות הקליפות, כביכול, גם בהארת ישו"ת.

ב' רוחות ראשונים, דימה ופתו"ת, היו ממידת הדין הקשה שבמלכות, מנעולא. גמגימ"א נאחז בהארת הבינה, ישו"ת. כי בחטא התחתונים עולה המלכות לבינה, שע"י זה מתעלות הקליפות ונאחזות במלכות שבמקום בינה. ע"כ נקרא גמגימ"א, משום שמביא גמגום, בלתי בהירות בהארת ישו"ת. ונאמר עליו, עליון על כולם, כי משום שהולך להיאחז בהארת ישו"ת, נמצא שהוא למעלה מדומה ומפתו"ת, שהם מבחינת הדינים של המלכות עצמה.

850. למעלה מאלו יש ממונה סְפִיריט"א. כמה מעוררי חוק ומשפט עימו, והוא הממונה עליהם, לוקחים אלו הדברים הרעים, שהאדם הוציא מפיו, ושזרק בידיו בשעה שהכעס שרה עליו. אז הממונה הזה אוחז בדבר שזרק האדם בכעסו, עולה ואומר, זהו קורבן של פלוני שהקריב אל הצד שלנו.

מרוח הרע הזה תלויים כמה מעוררי דין אחרים, שהם ממונים לאחוז בדבר רע או בדבר טינוף, שהאדם מוציא מפיו. ואח"כ מוציא מפיו דברים קדושים. אוי להם אוי לחייהם. אלו בני אדם גורמים למעוררי הדין האחרים, לשלוט ולפגום המקום הקדוש. אוי להם בעוה"ז, ואוי להם לעוה"ב. כי אלו רוחות הטומאה לוקחים דבר טומאה זה שהוציא מפיו, וכשהאדם מוציא אח"כ מפיו דבר קדושה, מקדימים אלו רוחות הטומאה, ולוקחים דבר הטומאה ההוא, ומטמאים את דבר הקדושה ההוא. והאדם אינו

851. משום שכל צד המנוחה מצד ימין ואמונה, וכל צד הרגזו מצד הרע הטמא, ע"כ מי שזרק משהו מידיו בכעסו, כל אלו שמצד הרע, לוקחים אותו דבר שזרק, ומעלים אותו למעלה, ונקרב. ואומרים, זהו הקורבן של פלוני.

852. והכרוז קורא בכל הרקיעים האלו, ואומרים, אוי לפלוני שנטה אחר אל זר, ועבד לאל אחר. והכרוז קורא פעם שנייה ואומר, אוי להם, כי נדדו ממני. אשרי האדם הנשמר בדרכיו, ואינו סר לימין או לשמאל, ולא ייפול לתוך בור העמוק, שאינו יכול לעלות ממנו.

היכל שני דס"א שחת כנגד טמא דיצה"ר

הזה שבצד הטומאה, יוצא בזמן ההוא, וכמה אלף ורבותו עימו, כולם מתאספים על האדם ההוא, לטמא אותו בעוה"ז. ואח"כ, כשיוצא נשמתו ממנו מעוה"ז, הממונה הזה, וכל אלו שעימו, מטמאים נשמתו, ואוחזים בה, ומביאים אותה להיות נידונה ביניהם.

853. היכל שני דס"א. היכל חשוך יותר מההיכל הראשון. נקרא שחת, כנגד השם של יצה"ר, שנקרא טמא. כי ההיכל הראשון, נקרא בור, כנגד השם של יצה"ר, שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם של יצה"ר, שנקרא טמא. בהיכל הזה יש שלושה פתחים.

855. ואלו מלאכי חבלה נקראים שְׁכַבַת זרע ורותחת, שכל הרגזנים הטמאים עומדים כולם על זה, כי כולם עומדים ושורים על האדם, בזמן ההוא שמחמם עצמו, והם מחממים אותו לתשוקה זו, ואז לוקחים התשוקה ההיא, והזרע ההוא שנשפך לארץ, ומתחזקים בו ומעלים אותו

854. הפתח הראשון. בו עומד ממונה אחד עֶסְטִירי"א. וכמה אלף ורבות מלאכי חבלה תחתיו. הוא עומד על כל אלו שמשחיתים דרכם לשפוך זרע על הארץ, או שמוציאים זרע שלא כדרכו, או לכל אלו שזונים בידיהם. אלו הם שאינם רואים פני השכינה כלל, אלא הממונה

אלו העושים כשפים להיטמא בהם, כמו בלעם, שהיה מכשף בכשפיו, היו נטמאים תחילה בטומאת זרע ורתחת ששפכו בבהמה. ומשום זה נידון בלעם בו בשכבת הזרע הרתחת. וע"כ נקרא היכל שחת טמא.

862. ובהיכל ההוא יש רוח סְרִטִי"א, ממונה תחת הרוח שלמעלה. וכמה אלף ורבבות תחתיו. וכולם עומדים על המילה היוצאת עם רוחו של אדם בחלום מהצד הקדוש. רוח הטומאה הזה, וכל אלו מעוררי דין שעומו, כולם יוצאים ומתחברים במילה ההיא, ויורדים אליה ומתחברים עימה, כדי להכחיש דבר ההוא ממנו, ומודיעים לו במקומה דברים אחרים, דברי שקר עם דבר אמת.

863. כך דרכו של משקר, שאם אינו לוקח דבר אמת, אינו יכול לתקן את שקריו, שיאמינו לו. אף כאן אלו, כיוון שמתערבים בדברי אמת, שראה בחלומו, ומכחישים אותם ממנו, מודיעים לו אח"כ דברי אמת, כדי לקיים דברי שקר שמודיעים לו. לאח"כ מתפשט הדבר באלו הרוחות התחתונים למטה, שאין להם קיום ואינם מתקיימים. ומודיעים הדבר בעולם לכמה צדדים ולכמה מינים.

864. מההיכל הזה יוצאים שני רוחות, המתהפכות פעם לגברים ופעם לנשים. ואלו הולכות ומשוטטות בעולם באוויר, וצוחקים בבני אדם בחלום, ונראות להם כנשים יפות במראה החלום. ולוקחים את התשוקה של האדם. וכן לנשים הן נראות כגברים. ואלו נקראות רעה ונגע, כמי"ש, לא תאוּנה אליך רעה, ונגע לא יקרב באוהלך.

865. ואלו, רעה ונגע, נקראים רוחות תחתונים, שיוצאות משלהבת אש. כי כשנוסעים אלו הרוחות שלמעלה בתוך ההיכל, יוצאות שתי שלהבות אש, ומשוטטות בעולם, ונעשה מהן אלו ב' רוחות, רעה ונגע. והכול בצד של הטומאה. אשריהם הצדיקים, שמנעו את עצמם מצדדים אלו, ונשמרו מהם. וע"ז כתוב, לשמורך מאישה זרה.

למעלה, וגורמים שברית זה, שלמעלה, יסוד, ישתעבד בצד הטומאה. ליהנות אותם ולחזקם.

856. הפתח השני. בו עומד הממונה טְסָקִיפִ"ה, ממונה על כל אלו שמשחיתים דרכם, ואינם שופכים זרעם על הארץ, אלא ששופכים זרעם בבהמות, או באיסורים החמורים שבתורה, כגון עריות. הממונה הזה וכמה אלף ורבבות שעומו, כולם עומדים עליו לדון אותו, כמו הנידונים בפתח הראשון.

857. הממונה הזה בידו כוס התְרַעְלָה, כוס חמתו. וכל אלו הרוגי ב"ד שנהרגו או נעשו על העבירות האלו, כולם נעקרו מאלו צדדי הטומאה, ואין להם חלק בהם, ולא בכוס התרעלה, משום אותו כוס אחר, ששתו תחילה, שב"ד השקה אותם קודם מיתתם. ומיתתו ע"י ב"ד הוא כפרתו.

858. וכל אלו שלא שתו הכוס של ב"ד, שלא הומתו ע"פ ב"ד, שיעקר אותו מכוס התרעלה, אח"כ, כשיוצא נשמתו מעוה"ז, הממונה הזה וכל אלו שעומו, אווזים בו, וזהו יום המר, ורוותה הנשמה מכמה דינים משונים אלו מאלו.

859. בהיכל הזה נמצא הרוח ניאציריא"ל, מהרוח החזק הזה יוצאות שלוש טיפות מרות, הנופלות בכוס התרעלה: חצץ, מר המוות, קובעת. ואלו ג' טיפות נופלות אח"כ מהכוס לחרב של מלאך המוות הממית בני אדם.

860. הפתח השלישי. בו ממונה סְנְגְדִיא"ל. ממונה על כל אלו שהכניסו ברית הקודש באישה אחרת, שמצד אל נכר, וכל אלו המשחיתים דרכם בזה, ומשקרים באות ברית קודש, הממונה הזה וכל הממונים שעומו, כולם מציירים בתוכם ציורים של אלו הנשים הטמאות, שנטמא בהם ברית הקודש, וכולם נרשמו לפניו, כשהאדם יוצא מעוה"ז, ומטמאים אח"כ לרוח ההוא.

861. וההיכל הזה, בו תלויים כל סודות הכישוף להמית בני אדם טרם שיגיע זמנם, וכל הכשפים שבני אדם משמשים בהם תלויים כאן.

היכל שלישי דס"א דומה כנגד שונא דיצה"ר

866. בהמה ייכְשְלו. בזמן שהוא שולט והדין שורה בעולם, הוא עומד לראות במי שהולך יחידי בשוק, ואם נפגש עימו, יכול להזיקו ולהחליש מזלו.

המלכות נקראת בית הכנסת. בפתח המלכות חטאת רובץ, שהוא מידת הדין הקשה דמנעולא. המלאך סקפורטי"א הוא המניח שם כלי זין, המנעולא, אשר להיותו עומד מול היכל הנצח דקדושה, ע"כ כחו חזק. ולכן נאמר, כשהדין שורה בעולם, הממונה השורה בפתח, לוקח כלי

ההיכל השלישי אפל וחשוך, אין בו אור כלל, חשוך יותר מההיכלות הראשונים, נקרא דומה, כנגד השם של יצה"ר, שנקרא שונא. נמצאים בו ארבעה פתחים לארבעה צדדים.

867. ממונה עומד על הפתח הזה בכוח הרוגז שעל העולם. כשהדין שורה בעולם, הממונה השורה בפתח, לוקח כלי זין, ומניח אותם בפתחי בית הכנסת. והוא נקרא סְקָפּוֹרְטִי"א, כשלוני העולם. ע"ז כתוב, דרך רשעים כאפלה, לא ידעו

אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם, בהתעוררות של לשון הרע, מוות וחרב והרג בעולם. אוי לאלו שמעוררים את הצד הרע הזה, ואינם שומרים פיהם ולשונם, ואינם דואגים על זה. שאינם יודעים, שבהתעוררות של מטה תלויה התעוררות של מעלה, בין לטוב ובין לרע.

876. כשהתעוררות של לשון הרע מתעוררת למטה, נחש עקלתון מעלה קשקשותיו ומקים אותן בהעלאה, שיהיו זקופות כלפי מעלה, ומתעורר מראשו עד רגליו. כי כשקשקשותיו עולות ומתעוררות, מתעורר כל גופו. קשקשותיו אלו הם כל עוברי דין וחוק שמבחוץ.

כי הנחש וכל הס"א, אין להם אחיזה, אלא ממלכות דקדושה, כמ"ש, ורגליה יורדות מוות. אלא בעוון לשון הרע, אז עולה המלכות ביניה ונאחז הנחש מן המלכות שבמקום בינה. כי כמו שבעל לשון הרע מטיל פגם באדם שאין בו פגם, כך למעלה, עולה הדין של המלכות, מנעולא בבינה, ונעשה פגם במקום שאין בו פגם, ולכן נאמר, שבהתעוררות של מטה תלויה התעוררות של מעלה.

המלכות של הנחש נעשתה ממידת הדין הקשה, הנמשכת מהמלכות הבלתי נמתקת דקדושה. וקשקשותיו ועורו וזנבו הם המלכות של הנחש. ונאמר, נחש עקלתון מעלה קשקשותיו ומקים אותן בהעלאה, כלומר שמעלה את המלכות שלו, מידת הדין הקשה, שנקראת קשקשים, אל המקום שכנגד בינה דקדושה, שגרגר עוון לשון הרע עולה המלכות למקום בינה. ונעשה מקום לנחש, לאחוזו בדינים היורדים מבינה. ונבחן, שמעלה שם קשקשותיו, שהם כל עוברי דין וחוק שמבחוץ, החמבלים הנמשכים מחיצוניות המלכות, שהיא מידת הדין הקשה.

877. וכל עוברי דין וחוק מתעוררים ונאחזים בדבר הרע שאמר האדם, ומתעוררים אל נחש הבריה, הזכר של הנחש, ואז כל הגוף הרע של הנחש מתעורר, מראשו ועד רגליו לפגום בכל ההיכלות. וכל הקשקשים שבעורו יורדים למטה, ועורו מתפשט ויורד למטה. והגוף, בלי העור והקשקשים, עולה ומתעורר להיות משטין למעלה.

אחר שהעור והקשקשים של הנחש עלו ונאחזו למעלה כנגד בינה, התבטלו וירדו ממנו הדינים של המלכות, שהם בקשקשים ובעור שלו, כי אין צורך בהם. והנחש פושט את עורו, וכל שאר גופו נעשה משטין למעלה כנגד הבינה.

878. אע"פ שיש זמן קבוע לכל הנחשים שבעולם להפשיט את עורם מעצמם אחד לשבע שנה, מ"מ אינם מתפשטים אלא בזמן שמעוררים לשון הרע למטה. ואז מתעורר נחש הרע למעלה, ופושט עורו וקשקשותיו ממנו. זה עולה וזה יורד, הגוף שלו עולה למעלה כנגד הבינה, והעור

זין, ומניח אותם בפתחי בית הכנסת, כלומר לפתח המלכות. וע"כ הרשעים, הדבקים בס"א וממשיכים חכמה מלמעלה למטה, שנכשלים בחטאת, שהוא המנעולא שבפתח המלכות, אובדים על ידו אור החיים.

868. הפתח השני, בו עומד ממונה סגדיא"ל, לקבל פסקי הדין, כתבים שבהם נרשמים פסקי הדין, ותחת ידו כמה מעוררי דין ומשפט, ששולטים, העומדים לקבל אלו פסקי הדין. והממונה הזה עומד על הפתח השני.

869. וכשמקבל פסק הדין מן הממונה מלכיא"ל, שבפתח הראשון של ההיכל השלישי דקדושה, הוא עומד בפתח הזה ויורד למטה, לאלו פתחים החשוכים שלמטה, אחד לאותו שנקרא שחת, ההיכל השני דס"א, ואחד להיכל הראשון דס"א, שנקרא בור. ושם כמה אלף ורבות ממונים השולטים בעולם לעשות דין, ונשלם הדין שבפסק דין ההוא.

870. בפתח השלישי ממונה אנגרי"ן. עומד על כל המחלות והמכאובים והחלחולים ואש העצמות, שאין בהם מיתה, הנמשכים מדינים דשמאל. כי ממנו יוצאים כמה אלפים ורבות, הממונים עימו על כל אלו מחלות ומכאובים.

871. הפתח הרביעי, רוח אַסְפָּרה, שנברא במיעוט הירח, עומד על מיתת ילדים. נראה לילדים, וצוחק עימיהם עד שממית אותם. נדמה להם כאישה, כמו אימו של הילד, ומניקה אותם וצוחקת בהם ואוחזת בהם וממיתה אותם.

872. באמצע ההיכל הזה עומד רוח אגיריסו"ן, הממונה על מתים מ-13 עד 20 שנים, המיתה שלהם מיד הממונה ההוא בהתחברותו עם הנחש, שעומד עימו והולך אחריו. וע"ז נקרא מלאך המוות, טוב מאוד, כמ"ש, והנה טוב מאוד.

873. מכאן מתפשטים ויוצאים ב' רוחות, אף וַחְמָה, שהתמנו על כל אלו ששומעים נזיפה ממי שעוסק בתורה, שהעוסק בתורה גוער בהם על שאינם הולכים בדרך הישר, והם בוטחים בטובו ואינם דואגים מזה. וכן על כל אלו הצוחקים והלועגים מדברי תורה או מדברי חכמים.

874. מאף וַחְמָה אלו יוצאים כמה אלפים ורבות, ושורים על האנשים העוסקים בתורה או במצווה, כדי שיתעצבו ולא יהיו שמחים בתורה ובמצווה שעוסקים. ומשניים אלו פחד משה, כשחטאו ישראל בעגל, וירד מן ההר, כמ"ש, כי יגורתי מפני האף והחמה.

875. תחת אלו אף וַחְמָה, יש רוח אחד, שעומד על כל בעלי לשון הרע. כי כשבני אדם מתעוררים בלשון הרע, או אדם אחד שמתעורר בלשון הרע, אז מתעורר רוח הרע הטמא סכסיכ"א שלמעלה, השורה על ההתעוררות של לשון הרע שפתחו בני

למקום שנקרא לשון הקודש. שהוא לשון מקודש שלמעלה. שהוא קו האמצעי, לשון המאזניים, לייחד הימין והשמאל זה בזה, שאז נגלית עליהם הקדושה. וכמה קדושים מתעוררים מכל הצדדים. אשרי חלקם של הצדיקים, שגורמים שתתעוררנה קדושות למעלה ולמטה, קדושה של מעלה בבינה, קדושה של מטה במלכות.

881. ע"ז כתוב, והתקדשתם והייתם קדושים. והתקדשתם, הם מים ראשונים, שנקראים מים עליונים, קדושה של מעלה, בינה. והייתם קדושים, הם מים תחתונים, מים אחרונים, קדושה של מטה, מלכות. ומזון באמצע, בין מים ראשונים למים אחרונים. וע"כ מזון אינו במים אחרונים, מלכות, אלא במים ראשונים, בינה, כי מים ראשונים הם מלמעלה מבינה, שהמזון תלוי שם. שכל המוחין הם מבינה. ולא במים אחרונים, מלכות המקבלת מבינה, ואין לה מעצמה ולא כלום. והסוד ניתן לקדושים עליונים. אשרי חלקם בעוה"ז ובעוה"ב.

והקשקשים שלו מתפשטים ממנו ויורדים למטה. וקשה עליו התפשטות עורו וקשקשותיו יותר מכל, משום שנפרד מזיווגו.

שעורו וקשקשותיו הם המלכות של הנחש, בת זוגו של הנחש. ונפרד מהמלכות שלו, כי אם הכול היה בחיבור עם המלכות שלו, העור והקשקשים, שהם מידת הדין הקשה, לא היה העולם יכול לסבול. וע"כ הוא תיקון העולם. והכול בזכות התעוררות לשון הרע שלמטה. שאע"פ שהוא תיקון העולם, אין הדבר נעשה מאליו, אלא בסיבת העוון של לשון הרע.

879. וכשהנחשים שלמטה מתפשטים מהעור, אז כל אחד נותן קול, המעורר כמה נחשים העומדים בבור, וכולם דוברי רכיל על העולם, לעורר לנחש הגדול לדבר רכילות על העולם. והכול הוא בגלל התעוררות לשון הרע, כשנמצאת התעוררות שלו למטה.

880. מי שעוסק בתורה, מלאכים, הנקראים לשון הקודש, מתחברים ומעוררים התעוררות

היכל רביעי דס"א חובה כנגד טיט הינון, וכנגד אבן מכשול

האדם או לחיים או למיתה. אם נכתב בצד הקדושה, נכתב לחיים, ומתקיים שם ומתדבק בו. ואם נכתב בס"א, מתקיים בצד הטומאה ודבוק בו, שהוא מיתה. וזהו, הן לחיים והן למוות, שנמשך בצד זה או בצד זה.

886. כל זמן שעומד בצד של הקדושה, כל הקדושות וכל הטהרות מתדבקות בו, יקרא, והקב"ה ישיב וישמע לו. עליו כתוב, יקראני ואענהו, עימו אנוכי בצרה, אחלצהו ואכבדהו. אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי. וכל זמן שעומד בצד הטמא, כל הטומאה וכל העוון וכל הרעות מתדבקים בו, קורא ואין מי שישמע לו, מרוחק מהקב"ה. עליו כתוב, רחוק מרשעים ישועה. וכתוב, גם כי תרבו תפילה איני שומע.

887. היכל זה, הוא מקום של כל אלו הנקראים אלוהים אחרים. משום שמתגלים כאן. וכן נמצאים כאן כל המסיתים בני אדם לתענוגי עוה"ז לזנות, להתענג בתענוגי ניאופי העולם, ומושכים אותם אחר תענוגים וניאופי עוה"ז.

888. בהיכל הזה רוח אחד חזק שולט על כולם, ונקרא ג"כ אל, כמו הרוח שבהיכל ד' שמצד הקדושה. זהו אל נכר. שמפתה האדם העוסק בתורה, או שעומד בבית המדרש, והאדם חושב כמה הרהורים. והרוח אומר, שמוטב ללכת בחברה המתגאים על בני אדם, וההולכים אחר נשים יפות, והמתענגים בתענוגי העולם. כיוון שהאדם התפתה אחריו, אז כל הרוחות משוטטים והולכים ונמשכים אחריו.

882. ההיכל הרביעי, נקרא חובה. זהו טיט הינון כנגד שם אחר של יצה"ר, אבן מכשול. והכול אחד. נקרא חובה, משום שנמצאים שם כל עוונות העולם, ההכרעה של עוונות.

883. כאשר בני אדם חוטאים, כל מעוררי דין וחוק, לוקחים העוונות ומניחים אותן בהיכל חובה. וכל המצוות שבעולם, כל המלאכים הקדושים הממונים על זכויות העולם, כולם לוקחים אלו המצוות ומניחים אותן בהיכל רביעי דקדושה, הנקרא זכות. ומצאים שם המצוות של בני אדם, והעוונות נמצאים בהיכל האחר, שנקרא חובה. ונשקלים יחד ברה"ש, כי זה לעומת זה עשה האלקים. ולפי הכרעת המצוות או העוונות, לצד זה או לצד זה, כך מנצח. אם העוונות מרובים, מנצח הסי"א. ואם המצוות מרובות, מנצחת הקדושה.

884. וע"כ ברה"ש, כשמתעוררים אלו ב' צדדים, זכות וחובה, תלויים בהם חיים ומוות. אם הזכויות מכריעות לצד זה, שנקרא זכות, נכתב האדם בצד שנקרא חיים, משום שאלו ב' הצדדים עומדים ביום ההוא, זה בצד זה, וזה בצד זה. אם אדם זוכה והזכויות מנצחות, נכתב לחיים, משום שאוחז בו הצד הקדוש, שנקרא זכות, והחיים אוחז בו, ואומר, זה שלי הוא ושלי היה. ואז נכתב האדם לחיים.

885. ואם העוונות מנצחים, אז ס"א הטמא, הנקרא חובה ומוות, אוחז בו ואומר, זה שלי הוא ושלי היה. ואז נכתב שהוא שלו. ברה"ש נכתב

893. בהיכל הזה, בניס, חיים ומזון, הם בהיפוך, שמונעים ג' אלו מבני אדם. ובהיכל הרביעי הקדוש לא נמצאים בניס, חיים ומזון, ותלויים למעלה. וכאן נמצאים לרע. כי כשהאדם מגיע להיכל הזה, נמצא שם חיים לכולת אותם. ושם, בניס כשהם קטנים, שיוצא מכאן הרוח להתמנות מקטרג עליהם. ושם נמצא מזון, להעבירו מן האדם. הכול לרע. והכול תלוי בחובה, בעוונות. ועיי' נקרא ההיכל הזה חובה.

894. ומכאן יוצא רוח טמא ארירי"א. וכמה אלף ורבות עימו, וכולם נקראים אוֹרְרֵי יום. והרוח הזה, וכל אלו שעימו, כולם עומדים לקחת המילה ההיא, שהאדם מקלל עצמו מתוך כעסו. והם מעוררים את הנחש שנקרא, לויתן נחש עקלתון, כדי להביא ולהעיר קללות על העולם.

895. ואוררי יום אלו שולטים על הרגעים ועל שעות היום, שעיי' נקראים אוררי יום. ולוקחים אלו המילים, שהאדם קילל את עצמו, בין מתוך כעס בין בדרך שבועה, ובמילה ההיא מעוררים את נחש עקלתון, שנקרא לויתן, כדי להעמידו שיחבל העולם. ועיי' קילל איוב בצערו את יומו, ולא את גופו, כדי שלא יאחזו במילים שלו, שכתוב תחילה, ויקלל את יומו. ואחיי' כתוב, ייקביוו אוררי יום.

889. כמה רוחות אחרים עומדים תחת הרוח, וכולם מטמאים בעוה"ז ובעולם ההוא. ואלו הרוחות נקראים, צואה רותחת, כמייש, צא תאמר לו. שהוא מלשון צואה, שמפתים את האדם לצאת מבית המדרש ומהקדושה לתענוגי העולם. הן המדרגות העומדות לטמא תמיד.

890. באמצע ההיכל יש רוח, שנקרא נָגַע, וממנו יוצא רוח, שנקרא נגַע צרעת, העומד תמיד לטמא לכל בעלי לשון הרע, יותר על מה שמטמאים אותו בהיכל השלישי. והנגע העליון ממונה על כל שולחנות השבת, כי כשנכנסת השבת ואין עורכים השולחן, בתענוגי שבת כראוי, שהם מבזים השבת, הנגע הזה לוקח אלו שולחנות, שאין עליהם תענוגי שבת.

891. וכשנגע לוקח אלו השולחנות, כל מעוררי הדין והחוקים העומדים שם, כולם פותחים ואומרים, וַיֵּאָהֵב קַלְלָה וּתְבוֹאָהּ, ולא חֲפֵץ בברכה ותרחק ממנו. וילבש קללה קָמְדוּ. יִנְקֹשׁ נוֹשָׁה לְכָל אִשֶׁר לוֹ, ויבוזו זרים נִגְיעוּ, אֶל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד.

892. באותו ליל שבת, כשהשולחנות ניתנו לצד הרע, אז מתחזק צד הרע הטמא, והאדם נמסר לצד האחר. אוי לו שנגרע מצד הקדושה, צד האמונה, וניתן בצד האחר הטמא. כעין זה בכל הסעודות של יו"ט.

היכל חמישי דס"א שאול כנגד השם ערל

899. ובעת ההיא מי שעושה חסד עם בני אדם, ונותן להם לאכול ולשתות, ראוי לדחות אלו ב' רוחות לחוץ, שלא ישלטו בעולם. וכשישראל אינם עושים חסד עם בני אדם, ושאר העמים עושים חסד בעולם, אז אלו ב' רוחות ממתיקים דבריהם על העמים, ומתקפיים את ישראל, כי אז מתחזק הסי"א וישראל נכנעים.

900. וכשישראל עושים חסד, נכנע סי"א ונחלש, וצד הקדושה מתחזק. וכשישראל אינם מתעוררים בחסד, אלו ב' רוחות מתהפכים להכניע את ישראל. ואז אלו הברכות, שיודרות מלמעלה מצד ימין, יונקים אותם שאר העמים. וזה שאמרה השכינה, שְׂמוּנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְרָמִים, אלו שאר העמים. ואמרה, כרמי שלי לא נטרתי. שהם ישראל הנקראים כרם השכינה. משום ששאר העמים משכו את השכינה, בתוכם, עיי' החסדים שעושים עם בני אדם. וישראל מרחיקים אותם מתוכם, משום שאינם עוסקים בחסדים, כשאר העמים.

901. ותחת הרוחות עומדים כל אלו הנקראים עורלה, זְמוּרֵי עוֹרְלָה, ענפי עורלה. ולמעלה מהם ממונה שנקרא גְזֵרֵי דִינֵי"א. עומד על אלו שאינם

896. ההיכל החמישי נקרא שאול, כנגד השם של היצה"ר, שנקרא ערל, שהוא עניין עורלה. בהיכל זה יש פתח אחד, וממונה אחד עליו, ממונה לעורר תמיד קטרוגים על העולם. הרוח הזה נקרא איבה, משום שהשם של הפתח הזה, איבה שמו. כמייש, ואיבה אֶשֶׁית בינך ובין האישה.

897. בהיכל הזה עומד רוח אחד השולט על הכול, הנקרא שוד"ד, כמייש, שוד ושבר. שודד בהרים הרמים בין סלעים והרים. מהיכל זה יונקים כל השודדים והמשחיתים בחורבנות. ומכאן יוצאים כל אלו שהורגים בחרבות וברמחים, והולכים אחר להט החרב המתהפכת לכולות הכול.

898. מהרוח הזה יוצא הרוח שוד. כששולט רעב על העולם, נמצא רוח שוד ורוח אחר משתתף עימו, שנקרא קְפִיין. ואלו הולכים בעולם ונמצאים כנגד בני אדם. כמייש, לשוד ולכַפֵּן תִּשְׁחֹק. ואלו עושים קטרוג על בני אדם ושודדים הכול. שוד, אחר שהולך בין הרים הרמים, ושודד ומחריב ומכלה הכול, חוזר ושודד בני אדם, ומתים מחולשה שמחליש אותם. וכשאנשים אוכלים אינם שבעים, משום שהוא שולט בעולם.

א. משום שהרוח ההוא כלול בחטאת, שהוא הנחש החזק.

ב. כשהאדם חוטא, הוא מחזק את העפר הזה, והוא שולט בעולם.

906. והרוח הזה, שנקרא עפר, כלול במי הקרים המְאָרְרִים. ועי"כ האישה שסוטה תחת בעלה, ועשתה מעשה אשת זנונים, צריך להשקותה מים הכלולים בעפר, שהוא מקרקע המשכן. והעפר הזה מהמקום שנקרא קרקע, עולם הבריאה, נקרא קרקע של המשכן, מלכות דאצילות, הנקראת משכן. והעפר הזה, הרוח, הוא מאותו הקרקע. ומשום זה צריך הכוהן להשקות האישה ההיא באופן הזה, לתת עפר מקרקע המשכן בתוך המים.

907. אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה מטהר אותם במים טהורים עליונים, מימי הבינה, כמ"ש, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מים ראשונים מבינה. מים אחרונים ממלכות. והנה נקראים מים ראשונים מצווה, שהיא מלכות, ומים אחרונים נקראים חובה. מים עליונים, קדושה, מצווה. ומים אחרונים, חובה, הסי"א שבהיכל הזה. ומשום זה הסי"א לוקח חלקו במים ההם. ועי"כ כתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם.

שומרים שנות עורלה של אילנות, ועל כל אלו המעכבים אות ברית מילה מבניהם. שעי"ז רצה הנחש להרוג בנו של משה, עד שציפורה מלה אותו. כמ"ש, ותיקח ציפורה צור ותכרות עורלת בנה.

902. והרוח הזה ממונה על בני אדם המשחיתים דרכם, ואינם דואגים לכבוד אדונם, לשמור אות ברית הקדוש. והרוח הזה מכניסם לגיהנום, לשאול ולאבדון, ונידונים שם.

903. בהיכל הזה בפנים באמצע, נמצא רוח שעומד ואורב על דרכים ושבילים, לראות כל אלו העוברים על דברי תורה, כדי להביא שגאה בין האנשים שלמטה לבין מעלה, כי כל ההיכל הזה הוא איבה.

904. כולם דרכם להראות פנים מאירות לבני אדם, ולפתותם, כדי שישורו מדרך האמת, ולהמשיכם אחריהם, ואח"כ הורגים אותם. וימותו בשני עולמות.

905. הרוח הזה נקרא אפריר"א, עפר מאפר, שאינו עושה תולדות ופירות לעולם. אינו העפר הקדוש העושה פירות, שנקרא עפרות זהב, אלא כמ"ש, מעפר שריפת החטאת. שאפר נקרא עפר. וזה עפר שריפת החטאת. והסימן שבמקרא הזה בא ב' אופנים:

היכל שישי רע כנגד השם צלמוות

הזה מתקשט בקישוטי יופי, על כל ההיכלות שלמטה ממנו. בהיכל הזה נלכדות רגליהם של הכסילים. על ההיכל הזה כתוב, אל תחמוד יופייה בלבבך ואל תיקחן בעפעפיה.

912. בהיכל הזה תלויות כל התשוקות שבעולם וכל התענוגים של הכסילים חסרי לב, חסרי דעת. כמ"ש, וארץ בפתאים אבינה בבנים, נער חסר לב עובר בשוק אצל פינה, בנשף בערב יום. ואז קרבו רגליו להיכל הזה, שהוא הכלל של כל התחתונים ממנו, להיותו היכל ת"ת דטומאה, הכולל כל הו"ק. אז כתוב, והנה אישה לקראתו, שית זונה ונצורת לב. שית, זה ההיכל השישי לכל שאר היכלות. וכאן עומדת הזונה לפתות הפתאים.

913. בהיכל הזה, הזונה, עומדת ולא עומדת, כי יורדת ומפתה, ועולה ומשטינה. כמ"ש, בביתה לא ישכנו רגליה, פעם בחוץ פעם ברחובות. פעם בחוץ, כשיורדת לפתות. פעם ברחובות, כשעולה למעלה להשטיין. ואצל כל פינה תארוב, כשלוקחת ממנו הנשמה, כשתהרוג אותו.

914. כתוב, והחזיקה בו ונשקה לו. אלו הן נשיקות לטמא ולהטעות בני אדם אחריה, משום שכאן הוא מקום לכל אלו נשיקות הרעות מכל

908. ההיכל השישי עומד על כל שאר היכלות התחתונים. ארבעה פתחים יש להיכל הזה ונקראים: מוות, רע, צלמוות, אופל. אלו ד' פתחים עומדים תמיד להרע. אלו הם כלל הכול. כי להיותו לעומת היכל ת"ת קדושה, הכולל כל שישה היכלות חג"ת נה"י, אף היכל הטומאה הזה כולל כל היכלות הטומאה.

909. כמו שיש בצד הקדושה באמונה, ארבעה פתחים לארבעה צדדים המתקשרים זה בזה. וכולם קדושים. כן גם למטה. וכשאלו מתקשרים ומתחברים זה עם זה כאחד בהיכל, אז נקרא ההיכל, בית חָפָר. כמ"ש, מאשת מדיינים ובית חבר. והיכל זה עומד תמיד להרע.

910. על ההיכל הזה כתוב, ונערתו נשיקות שונא. משום שכאן עומדים כל הנשיקות הרעות, ותאוות רעות, וכל מעדני הגוף שבעוה"ז, אשר באלו המעדנים גורש האדם מעוה"ז ומעוה"ב. על ההיכל הזה כתוב, כי נופת יטופנה שפתי זרה. ונשיקות ותענוגים אלו הטמאות שכאן הם כנגד נשיקות ותענוגים שבהיכל שישי דקדושה.

911. בהיכל הזה עומד רוח אחד, ממונה על כל אלו שלמטה, והוא כולל כל שאר רוחות. ההיכל

זנונים זרים, שהם מתוקים לפי שעה. אוי לסופם, כמ"ש, וְחָלַק מִשְׁמֶן חֶכֶה.

915. כתוב, ואחריה מרה כלענה. כשאדם התפתה אחריה בעוה"ז, והגיע זמנו להסתלק מעוה"ז, היא עומדת על האדם, ומתלבשת לפניו בלבוש גוף של אש, וחרב שנונה בידה, וגי טיפות בה.

916. טיפה אחת מהטיפות שבחרב, מרה, ובשעה שמטילה אותה לפיו של אדם, נכנסת במעיו, ואז הנשמה מתבלבלת, והטיפה משוטטת והולכת בתוך הגוף, ועוקרת את הנשמה ממקומה, ואינה נותנת מקום לנשמה לחזור. והטיפה מרה כלענה, והאדם טועם המרירות במקום המתוק, שטעם בה בעוה"ז, כשנמשך אחריה. ואח"כ זורקת טיפה אחרת, והנשמה יוצאת, והאדם מת. ואח"כ זורקת טיפה אחרת, ופניו נעשים ירוק, ומסריח. והנשמה יוצאת, משום שהנשמה קדושה, וכששולט עליה ס"א הטמא, היא בורחת מפניו, ואינה מתיישבת עימו יחד.

921. זבחי שלמים עליי. שלמים באים על שלום. שלמים הוא מבי צדדים, שע"י שלמים לא נמצא מקטרג עליו לא למעלה ולא למטה. צד השמאל הוא של יצה"ר הוא המקטרג. וע"י השלמים נמצא בשלום בימין. וע"כ כתוב, זבחי שלמים עליי, לשון רבים, ולא זבחי שלום.

922. זבחי שלמים עליי. אומרת לו הזונה, הרי אני בשלווה אליך, להראות לך שלום. ומשום זה, היום שילמתי נדריי, לפתות בני אדם תמיד. על כן יצאתי לקראתך, שאני יודעת, שאתה חסר לב, חסר טובה. לשיח פניך, להתחבר עימך בכל הרעות שבעולם, ויפה לך ליהנות ולסור אחר תאוות עוה"ז. ודוחה אותו מדבר לדבר, מרעה לרעה. ואומרת לו, חזרתי בין הפתאים, ושיחרתי פניך ומצאתיך, כבר מצאתיך להתדבק בך.

923. לכה נרווה דודים עד הבוקר. זהו שכתוב, ועין נואף שמרה נשף, כי אז הוא הזמן לשלוט. שהקליפות שולטות רק בלילה. לכה נרווה דודים, נלך ביחד, הרי אני עימך. כי עד עתה אתה נער בכוחך, אם עתה לא תענג עצמך, מתי? כשתהיה זקן תענג עצמך? עתה הוא הזמן.

מהו הטעם? כמ"ש, כי אין האיש בביתו, הלך בדרך מרחוק. זה יצה"ט, שאינו שורה כאן בתוכך, ואין הזמן שלו. כי אין יצה"ט שורה באדם אלא בדרך מרחוק, כשהוא מ-13 שנים והלאה, וגם אז לא בכל אדם. ואני עומד עימך מיום שנולדת, כמ"ש, לפתח חטאת רובך, כלומר משיצא מפתח בטן אימרו. ועתה שאתה פנוי מאישה. עתה הוא הזמן לענג עצמך.

924. צרור הכסף לקח בידו. האורות המכונים כסף, לקח יצה"ט בידו, להעלות למעלה, להתעבב שם ולהתענג שם. ליום הפקא יבוא ביתו, כלומר, יבוא יצה"ט כנגדו, ליום הכסא שהוא יום הדין, כדי להשגיח בדין. כמ"ש, בפקא ליום חגנו, ששוב על יום הדין, שהוא רה"ש.

כי בזמן שהאדם צריך להתענג בעולם וליהנות ממנו, מתרחק יצה"ט ממנו, ובזמן ששורה דין בעולם, אז בא אליו לעשות עימו דין. וע"כ כתוב, הִטְתּוּ בְרוּב לְקַחָהּ, עד יפלח חץ כבדו. אשרי הם הצדיקים שיודעים דרכים הקדושים ללכת בהם, ולא יטו לימין ולשמאל, אשרי הם בעוה"ז ובעוה"ב.

זנונים זרים, שהם מתוקים לפי שעה. אוי לסופם, כמ"ש, וְחָלַק מִשְׁמֶן חֶכֶה.

915. כתוב, ואחריה מרה כלענה. כשאדם התפתה אחריה בעוה"ז, והגיע זמנו להסתלק מעוה"ז, היא עומדת על האדם, ומתלבשת לפניו בלבוש גוף של אש, וחרב שנונה בידה, וגי טיפות בה.

916. טיפה אחת מהטיפות שבחרב, מרה, ובשעה שמטילה אותה לפיו של אדם, נכנסת במעיו, ואז הנשמה מתבלבלת, והטיפה משוטטת והולכת בתוך הגוף, ועוקרת את הנשמה ממקומה, ואינה נותנת מקום לנשמה לחזור. והטיפה מרה כלענה, והאדם טועם המרירות במקום המתוק, שטעם בה בעוה"ז, כשנמשך אחריה. ואח"כ זורקת טיפה אחרת, והנשמה יוצאת, והאדם מת. ואח"כ זורקת טיפה אחרת, ופניו נעשים ירוק, ומסריח. והנשמה יוצאת, משום שהנשמה קדושה, וכששולט עליה ס"א הטמא, היא בורחת מפניו, ואינה מתיישבת עימו יחד.

917. משום זה, כמו שהתדבק האדם באלו נשיקות רעות בעוה"ז, אף כך הוא בשעה זו. אם האדם נמשך אחריה בעוה"ז, ועזב את הצד הקדוש, אז הנשמה אינה חוזרת למקום הקדוש ההוא, כי כמו שנמשך אחריה בעוה"ז, כך היא שולטת על נשמתו, ואז יוצאת הנשמה מהגוף, בחבלים. וכל זה בגלל אלו נשיקות, שנשקה לו בעוה"ז, שהן מתוקות, ואח"כ הן מרות בשעה ההיא. וע"כ כתוב, והחזיקה בו ונשקה לו. בעוה"ז.

918. וכתוב, העזה פניה ותאמר לו, זבחי שלמים עליי, היום שילמתי נדריי. משום שבהיכל הזה עומדים כל הקטגורים, מלמדי חוב על האדם, וכל השליחים הרעים, ועושים שייתקן בתיקונו ויסלסל בשער, ויתרחץ וייתקן, כדי שיסתכל בו. כאן עומד הרוח סקטופ"ה, ממונה על כל תיקון וסלסול של בני אדם.

919. בפנים ההיכל עומד ממונה שמעורר את האדם לעורר את הרוחות, לחזק אותם. כי אחר שמתקן עצמו ומסלסל בשער, מעורר אותו שייטול בידו מראָה אחת, ושם אותה בידו של האדם, והאדם מסתכל בו ורואה צורתו במראה. ובזה מעורר לרוח כוח עסירט"א. ומכאן יוצאים כל המראים כזבים לבני אדם בחלומם, וכל אלו שמראים דברים לבני אדם, ואינם מתקיימים בהם, אלא מערבב אותם.

920. ואח"כ, כשבני אדם נמשכים להסתכל בראייה הזו, הנקראת מראה, אז כולם הם בגבהות רוח שלהם, והרוח עסירט"א מעורר לרוח ממונה שתחת ידו, והוא נכנס בנקב התחתון מכל הנקבים, ומעלה משם הרוח אסכרה, שזה לילית, אימם של השדים. וכשהאדם, ע"י שמסתכל במראה מעורר רוח עסירט"א, אז הרוח

היכל שביעי דס"א שמרי היין

[היכל ז' שמרי חמרא]

930. ויש רוחות המשוטטות בעולם, העומדים לעשות ניסים לבני אדם, משום שאלו אינם עומדים בטינוף הטומאה כל כך כמו האחרים. רוח הממונה עליהם נקרא נסיר"א, כי הוא נוסר ונחלק מהצדדים הטמאים ביותר, ואלו פורחים באוויר, ומחלישים הצד שלהם הטמא, כדי לעשות ניסים לאלו שהם בצד הקדושה.

931. ומהרוח הזה, שנקרא נסיר"א, שנוסר ונחלק מצד הטמא, ממנו יוצאים כמה צדדים אחרים, הנחלקים למיניהם. וכולם עושים שליחות בעולם, כל אחד כראוי לו, עד שמתמנים למטה מלכים ושרים. ואינם מתקיימים תמיד, כאלו האחרים שלמעלה.

932. בהיכל הזה הוא דבקות של צד הטומאה, וכל התאוות הטמאות, ומטמאות העולם. הוא עתיד להוציא אש, בכל שעה ורגע, ואין מי שיקום לפניו. מכאן יוצא אש של רוח חזק למטה, לדון בו רשעי העולם. ומכאן יוצא רוח לוהט, שהוא אש ושלג, הנקרא צ'למון.

933. בהיכל הזה נמצאים ד' פתחים, המתחלקים לד' צדדים לחוץ. מאוחדים ואינם מאוחדים בצד הקדושה, אלא שנראה בפתחים אור המאיר מצד הקדושה. והוא מקום מתוקן בכל פתח לחסידי העמים, שלא הצרו לישראל, והשתדלו עימהם בדרך אמת. אלו עומדים באלו הפתחים, ונחים שמה.

934. בפתח ההיכל הזה באמצע, בחוץ, שישה פתחים מתאחדים בהיכל הזה. וכולם נאחזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד האור הקדוש. ואלו המקומות מיתקנים למלכי שאר העמים, אלו שלא הצרו לישראל והגנו תמיד עליהם. לאלו יש כבוד בזכות ישראל, ונהנים באפלה ההיא שהם יושבים, מהאור המאיר בצד הקדושה. כמ"ש, כל מלכי גוים כולם שכבו בכבוד.

935. ואם עשו רע לישראל או שהצרו אותם, כמה הם שאוהזים בהם, ודנים אותם למטה ג"פ ביום, מכמה דינים משונים זו מזו, לאלו המלכים שהצרו להם, ונידונים בעולם ההוא בכמה דינים. וכל יום ויום מעידים עדות על ישראל ועל האמונה שלהם, ויורדים למטה ונידונים שם. אשריהם ישראל בעוה"ז ובעוה"ב.

936. עד כאן התבארו שבעה היכלות, מדורי צד הטומאה מצד הנחש. אשרי חלקו מי שייצל ממנו ומלחשיו, שמוסרים לו מלמעלה, שלא

925. היכל שביעי. היכל שמרי היין, להתרוות בו, להשתכר. כמ"ש, ויישית מן היין וישכר ויתגל. הסחיטה של כל אלו הענבים, כאן היא הסחיטה של כל הענבים הרעים. וזה יין קָמֹר, שבכתוב, ויין חמר מלא מֶסֶךְ ויגַר מזה, אך שְמֵרִיה יִמְצוּ ישתו כל רשעי ארץ. יין חמר, פירושו, שמרים של יין, שאין מי ששותה מהם, שלא יגרום מוות לעצמו. מהיין הזה נתנה חוה לבעלה לטעום, והכניסה אותו בהיכל הזה. סחטה ענבים ונתנה לו, וגרמה מוות לו וכלל העולם אחריו.

הארת החכמה מכונה יין המשמח. וצריכים להמשיכה רק מלמטה למעלה. והמרבה בהמשכת החכמה, שממשיך אותה מלמעלה למטה, נבחן לסחיטת ענבים, שאז מתעוררים השמרים שביין, הקליפות, ונעשה יין המשכר. וזה היה החטא דעצה"ד. ובהיכל השביעי דס"א הזה, הוא מקום הפיתוי לסחיטה זו.

926. בהיכל זה עומדים כל אלו הנשמות הטמאות, היורדות לכל אלו המתדבקים בצד הטמא הזה. ורוח הטמא היורד לכל אלו, יוצא מכאן. כמו שעיוותו דרכם בעוה"ז ועסקו בזנות, במקום שלא צריך, להתרחק מדרך האמת, אז כמו שהתדבק ביצה"ר, בזנות, כך יוצא מהיכל הזה רוח הטומאה לטמא אותו, ואת הבן היוצא מהזנות.

927. והבן הזה נקרא ממזר, כי בא מצד אל זר. כמו שהאדם נמצא בצד היצה"ר, בתשוקה ובזנות, כך הוא מושך לבן ההוא רוח אחר טמא המטמא, והכול עדים עליו שהוא ממזר, וכך כל מעשיו וצדדיו הם באופן ההוא ממש.

928. מההיכל הזה יוצא רוח הממונה על הרוחות, שנקראות צפוני, השם השביעי של יצה"ר. כמ"ש, צֹפְנִיָה צֶפֶן רוּחַ. והרוח הזה ממונה על הצפוני. וההיכל השביעי הוא כנגד השם של גיהנום, שנקרא ארץ תחתית. ועל הצפוני כתוב, ואת הצפוני ארחיק מעליכם.

929. נקודה אחת עומדת לפְּנֵי וּלְפָנֵים. ומכאן יוצאים כל הרוחות האחרים המשוטטים בעולם, ושולטים בעוה"ז, בכל אלו הדברים והמעשים, הנמסרים בצד שמאל. ומכאן יוצאים כל אלו זיקים, ניצוצים, הֶבְבִים מיד, לוחטים ומיד כבים. ומאלו יוצאים רוחות אחרים, המשוטטים בעולם, ומשתתפים עם אלו הרוחות היוצאים מתוהו רָבָה. כמ"ש, משפטיך תהום רָבָה. והם רוחות שלא נמסרו להתלבש בעולם, במלבוש מעוה"ז, ונראים ואינם נראים.

937. ועכ"ז, אם ינשך הנחש בלא לחש. שנוטל רשות ומוציא הנשמה. משום זה צריך האדם להישמר, שלא יחטא לפני הקב"ה, כדי שלא ילחשו לנחש ההוא שינשך וימית.

ייןשך ממנו, ולא יטיל בו ארס שימות ממנו. מכל הצדדים יש להישמר ממנו, מלמעלה ומלמטה, מי שיינצל מראש לא יינצל מזנב, כשמרכין ראשו וזקף זנבו ומכה והורג.

עפר מן האדמה

בעולם. שכתוב, הקיצו ורננו שוכני עפר. **940.** אבל הצד שרכב על הנחש, נתן לו כוח לשלוט ולפתות ולהסית. הרוכב עליו הוא הזכר של הנחש, כי הזכר שולט על הנקבה ונותן בה כוח. השמש והלבנה, זו"ן, משמשים כאחד ואינם נפרדים, כך חושך ואפלה משמשים כאחד. הזכר של הנחש, חושך. והיא, הנקבה, אפלה. כמ"ש, ויהי חושך אפלה. חושך וערפל. כי יש חושך זכר, ויש חושך נקבה.

938. וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה. עפר הוא ולא חומר. כמ"ש, כי עפר אתה ואל עפר תשוב. אחר שחטא, כתוב בנחש, ועפר תאכל כל ימי חיך. עפר זהו האדם, שכתוב בו, כי עפר אתה. ע"כ כתוב עפר, ולא כתוב אדמה או חומר. וכתוב, ונחש, עפר לחמו.

939. עד שיתעורר הקב"ה, ויבער את רוח הטומאה מהעולם. כמ"ש, בילע המוות לנצח. ויקום העפר ההוא לתחייה, ויעורר אותו לשמוח

קץ כל בשר

הרצונות הקדושים העולים מהם למ"ן. הכוהנים בעבודתם, והלוויים בשירתם, וישראל במעמדם. וכבשה ההיא או האייל או הבהמה ההיא שמקריבים, מטרם שנקרב על המזבח, צריך להתוודות עליו כל החטאים, וכל העוונות, וכל הרהורים הרעים שהרהר. ואז הקורבן נקרא בהמה בכולה, באלו החטאים והרעות וההרהורים.

941. מי שראה גמל בחלומו, מיתה נגזרה עליו, וניצל ממנה, משום שהוא צד הטומאה. וזהו נקרא קץ כל בשר.

942. האם קץ כל בשר הזה נהנה מאלו קורבנות שישראל מקריבים על המזבח או לא? הכול היו מקבלים סיפוקם כאחד, למעלה ולמטה.

943. כוהנים לוויים וישראלים, ג' קווים, ימין שמאל ואמצע, הם נקראים אדם יחד, בחיבור

היכל סוד הקורבן

[היכל רזא דקרבנא]

בתפילה. התפלל שגילוי הסודות האלו יהיו לרצון לפני ה'. כשהרצון העליון למעלה למעלה, בכתר דא"א, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס לעולם, שהוא רדל"א המתקן את כתר דא"א, ראש הסותם יותר למעלה. וראש ההוא האציל מה שהאציל ולא ידוע, שהוא מוחא דאורא דא"א, והאיר מה שהאיר הכול בסתום, שהוא מו"ס דא"א.

947. הרצון של מחשבה עליונה, כתר דא"א, לרדוף אחר רדל"א, ולהאיר ממנו. אבל פרסא אחת נפרשה בין רדל"א לכתר א"א. ומתוך פרסא הזו ברדיפת מחשבה העליונה, ברדיפת כתר דא"א להשגת אור רדל"א, מגיע האור ואינו מגיע לו, כי הפרסא מעכבת עליו. ועד הפרסא מאיר מה שמאיר, ולא מפרסא ולמטה. ואז מחשבה העליונה מאירה בהארה סתומה, שאינה ידועה למו"ס. והמחשבה עצמה, שהיא כתר דא"א, היא בבחינת לא ידע.

944. כמו הקורבן לעזאזל, שכתוב, והתוודה עליו את כל עוונות בני ישראל. כן הוא גם כאן, שנוהג ויודי עוונות. כי כשהקורבן עולה על המזבח, ואינו נשלח אל המדבר כמו העזאזל, מגיע לו ויודי עוונות כפליים. ומשום זה, זה עולה למקומו, וזה עולה למקומו, זה בסוד אדם וזה בסוד בהמה, כמ"ש, אדם ובהמה תושיע ה'.

945. מנחת חביתים, וכל שאר המנחות, צריכות לעורר רוח הקדוש ברצון של הכוהנים, והשירה של הלוויים, והתפילה של ישראל. ובאותו העשן והשמן והקמח העולה על המזבח, מתרווים ומקבלים סיפוקם כל שאר בעלי הדין, שאינם יכולים לשלוט בדין שנמסר להם. והכול נעשה בזמן אחד. הכול נעשה באמונה, להשפיע זה לזה, שימין ושמאל ישפיעו זה לזה ויושלמו זה מזה, ולהעלות למעלה הארת החכמה, שצריכים להעלותה למלטה למעלה עד א"ס.

946. אמר רבי שמעון, הרימותי ידי למעלה

953. בכל ר"ח כשהלבנה מתחדשת, שהמלכות מחדשת זיווגה עם ז"א, נותנים לקץ כל בשר הזה חלק נוסף, שעיר ר"ח על הקורבנות הרגילים, להתעסק בו ולהשתמש בחלקו, וישאר הצד של ישראל להם לבדם, כדי שיתייחדו במלכם.

954. מקריבים שעיר משום שהוא חלקו של עשיו, כמ"ש, הן עשיו אחי איש שעיר. וע"כ הוא משתמש בחלקו, וישראל משתמשים בחלקם. משום זה כתוב, כי יעקב בחר לו יה, ישראל לסגולתו.

955. קץ כל בשר, כל רצונו תמיד אינו אלא בבשר, ומשום זה תיקון הבשר תמיד הוא אליו, וע"כ נקרא קץ כל בשר. וכשהוא שולט, שולט על הגוף ולא על הנשמה. הנשמה עולה למקומה, והגוף ניתן לקץ כל בשר. כמו הקורבן, שהרצון עולה לזו"ן והבשר עולה לקץ כל בשר.

956. ואדם שהוא צדיק, הוא עצמו קורבן לכפר. ושאינו צדיק אינו כן, משום שיש בו מום, כמ"ש, כל אשר בו מום לא תקריבו, כי לא לרצון יהיה לכם. וע"כ הצדיק הוא כפרה בעולם וקורבן ממש. אשריהם הצדיקים בעוה"ז ובעוה"ב.

957. כתוב, ויכס הענן את אוהל מועד. כי כשכיסה הענן את המשכן, שרתה השכינה בארץ, ועבר רוח הטומאה מעולם, שהיא קץ כל בשר, ומסתלק ונכנס בנקב של תהום הגדול, ורוח הקדוש שורה על העולם, שכתוב, ויכס הענן את אוהל מועד.

958. וכתוב, ולא יכול משה לבוא אל אוהל מועד, כי שכן עליו הענן. כי רוח הקדוש שרה על העולם. ורוח הטומאה הסתלק, חוץ אם הרשעים ממשיכים אותו כמתחילה על העולם. ואם הם אינם ממשיכים אותו, אינו נמצא.

959. ולעת"ל, עתיד הקב"ה להעבירו מן העולם, כמ"ש, בילע המוות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ, כי ה' דיבר. וכתוב, ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ.

948. אז הארה זו של המחשבה שלא נודעת, הייתה בהארות הפרסא, העומדת והמאירה בג' מיעוטים, שהם ממה שאינו ידוע, מוחא דאוריא, ואינו נודע, כתר, ולא נגלה, מו"ס. וכך, היכה הארת המחשבה שלא נודע, רדל"א, באור הפרסא, ומאירים יחד.

949. ונעשו ט' היכלות ברדל"א, כי ג' ראשים נכללים זה מזה ונעשו ט' היכלות, והיכלות אלו אינם אורות ואינם רוחות, ואינם נשמות, ואין מי שיעמוד בהם. הרצון של כל תשעת האורות העומדים כולם במחשבה דא"א, שהיא אחד מהם בחשבון התשעה.

הנה רצון כולם לרדוף אחרי ט' היכלות שברדל"א, בשעה שתשעה אורות עומדים במחשבה דא"א. אבל הטי' שברדל"א אינם מושגים ואינם נודעים. כי אלו ט' היכלות רדל"א אינם עומדים לא ברצון, ולא במחשבה עליונה, שהיא א"א, תופסים בה ואינם תופסים. באלו ט' היכלות רדל"א עומדים כל סודות האמונה. וכל אלו האורות מהמחשבה העליונה, א"א ולמטה, כולם נקראים א"ס. כי עד כאן האורות מגיעים ואינם מגיעים ואינם נודעים, אין כאן לא רצון ולא מחשבה.

950. כשמאירה המחשבה שלא נודעת ממי מאירה, מוחא דאוריא, אז היא התלבשה ונסתמה בתוך הבינה, ומאירה למי שמאירה. ונכנסים זו בזו עד שנכללים כולם כאחד.

951. כשעולה הקורבן, הכול מתקשר זה בזה ומאיר זה בזה, אז נמצאים כל המדרגות בעלייה, והמחשבה התעטרה בא"ס. כי אותה ההארה שמחשבה עילאה מאירה ממנו, שלא ידע בה כלל, נקרא א"ס, שממנו נמצא עומד ומאיר למי שמאיר. וע"ז עומד הכול.

952. ס"א זו שנקרא קץ כל בשר, כמו שהקשר נמצא למעלה בבינה ובא"א בשמחה, כך גם למטה בזו"ן ובבי"ע, נעשה התקשרות זה בזה בשמחה וברצון לתת סיפוק לכל למעלה ולמטה, ואמא עומדת על ישראל כראוי.